

tiones & cōdemnationes in iudicio famil. heres. sunt faciente
 quo ad omnes personas. & maxime qd ita fieri consuevit. vnde
 Ange. in. l. non quemadmodū. ff. de iudi. sequitur simpliciter
 opi. Bar. l. in. d. l. iudex postq. tenet contra Bar. z in consi
 suo. xij. vbi nota. loquitur. Et idēz tenuit Bal. multum diffuse
 l. i. quid ergo. §. pena grauior. in sua repetitione. ff. de his
 qui not. infam. Fundamentum eorum precipuum est hoc qd que
 sunt * incontinenti videntur inesse. v. l. lecta ver. dicebam. ff.
 si cer. peta. vnde si iudex cōdemnauit prius vel absoluti simpli
 citer. postea antequam habeat sententiam pro absoluta & per
 fecta corrigat eam in totum vel in parte vel modificat. perinde
 est ac si in eodem contextu orationis. idē fecisset iuxta ea que
 tradit Bartol. in. l. iurifigentium. §. quintimo. ff. de pactis. &
 in. l. in bonafidei. C. eod. Sed ad istam rationem sufficienter
 respondet Joan. de imo. in. d. l. iudex postquam. quia illa iura
 loquuntur in contractibus qui possunt oratione dari & quali
 ficari prout partibus placuerit etiam post actus perfectum que
 ratio cessat in sententia in qua etiam maior solemnitas requi
 ritur qd in actu extraiudiciali & sine dubio si non esset text. in. l.
 Item labeo. qui multum viget pro sententia Bartoli. Ego
 per rationem predicam sequer dicta Bald. & Ange. sed tex.
 obstat fouter in dicto versicul. si pure. Et ad materiam vide
 Bald. in. l. z si seuerior. C. de infami. & Ange. in. l. termino. C.
 de fruc. & lic. expen. & Perr. de Ancha. in. v. z. vj. charta in re.
 gula ea que sunt. de regu. iuris. ¶ & Item ad dictis do.
 26 cto. in ista materia inquantum ipso concludunt qd iudex de
 legatus non potest verum pronuciare si nulliter pronuncia
 uit iuxta. l. sint propositis. C. quomodo & quando in. q. Ange.
 intellexit hoc verum in. d. l. iudex postquam. in alijs delega
 tis. Sed in delegato principis dixit qd potest cognoscere de
 nullitate & iterum pronuciare in causa principali scilicet ordi
 narius cui delegatus principis equiparatur v. l. j. in fin. C. qui
 pro sua iuris. z in. c. pastoralis. in princip. supra de offic. de
 lega. Sed Joan. de Imol. ibi dicit qd quantum ad hoc non
 reperitur iure cautum qd delegatus principis equiparatur or
 dinario. licet in quibusdam equiparetur. ¶ Tu adde qd ista
 conclusio Ange. non videtur vera. quia sicut concludit glos.
 Barto. & communiter omnes in. l. fin. C. vbi & apud quem. &
 27 in. l. ij. C. si aduer. rem iudi. & delegatus principis nō potest
 restituere contra sententiam suam sicut iudex ordinarius qui est
 de maioribus magistratibus iuxta. l. in causis. §. nunc viden.
 sum. ff. de mino. licet Bartol. aliter sentiat in. l. minor autem
 §. fin. ff. eo. Ergo eadem ratione dicamus qd non potest decla
 28 rare super nullitate & cum causa nullitatis expeditur per offi
 cium iudicis nobiliss principaliter intentatur sicut restitui
 29 integrum. ¶ Qualiter autem in actibus extraiudicialibus
 ille quifcit aut nulliter possit vel non possit ipsum expedi
 re. Dic vt plene declarat Barto. in. l. ij. ff. de opt. leg. & Bal. z
 Moder. in. l. serui electione. in princip. ff. de lega. j. & plene po
 30 nunt archi. z Joan. and. in. c. is cui. de preben. lib. vj. z Inno.
 & Moder. in. c. j. §. de re iudi. z in. c. in literis. ff. de offi. deleg.
 ¶ Adde etiam dictis doct. inquantum dicunt hic moder.
 qd si iudex delegatus tulit sententiam nullam deceptus per er
 rorem facti potest iterum iudicare allegantes Innoc. in. c. j. §.
 de offi. deleg. qd istud dictum non placet Joan. de Imo. in. d.
 l. iudex postquā vnde dicit ipse Innoc. in. c. j. vere iudi. non
 loquitur de actu iudiciali neq. de actu iudicis. sed de eo cui cō
 mittitur prouisio extraiudicialiter. Et pro hac differentia ad
 ducit ipse dicta Innoc. in. c. in literis. ff. de offi. delega. facien
 tis hanc differentiam inter actus iudiciales & extraiudiciales.
 31 Et potest esse ratio differentie & quia quando superior man
 dat prouideri extra iudicium verbum prouideri. significat actū
 fieri cum effectu. vnde dummodo ille qui facit actum inuoluit
 non faciat hoc ex certa scientia vel errore improbabil. Inten
 tentio superioris videtur esse vt possit iterum actum legitime
 facere. z ita declarat Bartol. in. l. ij. ff. de opt. leg. Sed in iud
 dice proceditur strictius vt si semel pronuntiavit dicatur fun
 ctus officio suo. quia etiam in actu extraiudiciali. in quo non
 ponitur verbum prouisionis. ignorantia non excusat velle
 qui facit actum inuoluit possit iter pati facere. vt est casus no
 ster. Et ibi vide glo. in verbo consenserit. in. c. si compromis
 sarius. circa medium. de election. lib. vj. Et ad materiam no
 stram vide quod scripsi in. c. de his supra dicto. vbi retuli dicta
 domi. Anto. & Barto. super ius articulo. vtrum quando iud
 ex fert sententiam ex officio suo possit eam mutare vel conige
 32 re. ¶ Extra glos. quia hic Inno. no. dicit qd qui promittit
 non reuelare secretum & iurat. potest nihilominus cogi ad re
 uelandum secretum si interrogatur in forma testis adde qd si
 milititer potest cogi ad reuelandum secretum. si hoc respicit
 utilitatem publicam. & super vtroq. dicto. vide Baldum &
 Ange.

¶ Cum dilecti filij. Respondere ad interro-
gata vel ad ea de quibus
fuerit interrogatus super his de quibus non inter-
rogatur non tenetur exprime veritatem secus
si iuret plenam et merā dicere veritatem super
contentis in inquisitione. secunda pars est ibi. q.
1. excusationes. ¶ 1. Mo. primo q. de iure isto causa poterat de-
legari monacho intelligi si fiebat mentio in commissione de
monachatu. ita q. apparet summum pontificem ex certa scien-
tia monacho cāmi committere vt dicit glos. not. quāz ibi ap-
probant doc. in. c. cum olim. d. ij. j. de pñal. Hodie autem sim-
plici monacho non potest fieri delegatio a sede apostolica vt
in. c. statutu. in prin. de rescrip. li. vi. Si autem esset monachus
in ecclesia cathedrali. ita q. simul esset monachus et canoni-
cus tunc vtiam possit fieri commissio est pulchra dubitatio. quā
d. Abb. pontif. in. c. cām. que. s. de iudi. Et ego ibi scripsi mul-
ta addendo. et presertim dicta. d. mei in. l. ij. in prin. ff. de ver-
bo. obliga. ¶ 2. Secundo not. ibi vtium vz iurauerit c. du-
plicem formam iuramenti que solet prestari ab inquisitis. Itaz
aut iurant meram vel plenam dicere veritatem. aut ad inqui-
sita veraciter respondere et de effectu vtriusq. forme dicitur in
serius in alio not. ¶ 3. Tercio nota. z. semper. t. m. ibi. Fidei
ter intimeret zc. q. de actis et gestis coram se non solum credi-
tur pluribus indicibus examinatis in forma testium postquāz
deposuerunt officium iudicandi vt in. c. inter dilectos. circa
medium de excec. pre. z. in. c. ij. de arbitris. Sed etiam creditur
scripturæ eorum tanquam instructorum z. informatum iudi-
cis licet non sit recepti in forma testium. Itam si hic fuissent re-
cepti in forma testium vt dicit. d. Flor. z. bene non ipsi intima-
sent per scripta sua iudicibus veritatem. Sed iudices ipsi persona-
liter deberēt suos examinare. quia testes non possunt depo-
nere per scripturam z. maxime absentes. li. q. ix. c. testes. z. ple-
ne per Barto. in. l. theopompus. ff. de do. pñal. Repellitur
tamen facilius dictum ipsorum quam si examinarentur in for-
ma testium. Causa est nota hic in ver. aut per depositiones.
4. in. c. cum a nobis in. f. s. de testi. per qui iura alias dixi. z. q.
quāuis duo testes non semper reprobent scripturam publi-
cam. sed sit arbitrarium iuxta nota. in. c. cum Jo. s. de instru.
semper tamen reprobant scripturam autenticam que non est
publica nisi aliud expresse disponatur. ¶ 4. Quarto nota. ibi
aut etiam aliorum zc. q. in causa inquisitionis vbi agitur dum
taxat ad pñationem a beneficio non possunt ex parte rei pro-
duci testes post didicta testificata. z. ita limitatur sing. q. dicit
Barto. in. j. in. f. ff. de questio. z. in. l. ij. s. si publico. ff. de adult.
z. quod ego scripsi plenissime post Joan. an. in. c. fraternitatis
5. s. de testi. ¶ 5. Quinto no. ibi. nam productioni testium zc.
q. in iudicio criminali videtur posse renunciari per reum testi-
bus seu productioni testium. Sed in contrarium allegat hic
Pet. de Ancl. glo. z. quod ibi not. in. l. pactum inter beredes
ff. de pac. vbi concludit q. reus in criminalibus non potest re-
nunciare defensionibus. Sed illa loquitur in iudicio proprie cri-
minali. fm cum. Iudicium autem inquisitionis de iure cano-
nico est iudicium ciuile vt in. c. per tuas. de simo. Et plene fuit
dictum in. c. super his. s. eod. Et ex hac so. no. singu. q. isto
text. q. in iudicio ciuili etiam in quo agitur de crimine ad vin-
dictam publicam potest reus renunciare defensionibus suis.
Vel potest dicere q. glos. illa loquitur quando pro crimine
posset imponi pena corporis afflictiva. ¶ 6. Tunc enim posset
defensiones fieri etiam post conclusum in causa. vt est causus
fm Barto. ibi in. l. vnus. s. h. de quest. secus in pena que
non esset corporis afflictiva. Et ratio differentie sumitur ex his
que habentur per glos. xliij. q. v. c. cum homo. z. in. l. liber
homo. ff. ad. l. acqui. quia nemo est dominus membrorum
suorum. ¶ 7. Serto nota. ibi nisi ad inquisita zc. q. vbi ex
forma iuramenti vel legis dispositione quis debet respondere
veritatem super articulis vel super inquisitione satis videtur sa-
tisfacere iuramento vel dispositioni legis. licet responsio pos-
sit interpretari ad plures sensus dummodo respondeat per
verba. facti. secus si responderet per verba iuris. vnde in-
dex non debet admittere illam responsonem. dico quod
non sum culpabilis fm. Barolom in. d. l. j. s. accusatio.
non. in. fin. ff. ad tulp. z. Baldus in autentica contra qui

proprium. C. de non nu. pe. iura fin. comment. Hoc tamen
q. elicimus ex isto text. d. ineligi esse / ver. q. responsio rei est
certa salte presumptio iuris. q. ius in dubio responsio rei est
certi significanti. nam si omnino esset obscura non esset admit
tenda sicut dicitur in responsione quod fit ad positionem 2 ca.
putula in. c. j. de co. sessio. lib. vj. in glo. ¶ Septimo no. ibi.
Et si eas pbauerit 2c. q. reus co. ficit aliquid q. potest ex
poni ad plures sensus si facium illud q. co. ficitur est de gene.
re prohibitor in dubio capitur sensus qui est 7 rei nisi reus
aliter probet verba sua debere accipi. ¶ 3ta conclusio proba
batur in. c. si. s. de trans. pre. 2 in. c. j. s. de presump. cum mate
ria. vnde illa regula q. ponitur in. g. alie. iusti. de act. p. glo.
¶ 4ta in dependentibus ab animo statuitur iuramentum eius qui se
cit vel dicit aliquid limitatur nisi sit presumptio contradicentem
vel facientem fin. Barto. qui ita declarat in. l. inter omnes. §.
recte. ff. de fur. ¶ Et similiter illa regula que dicit q. vbicumq.
aliquid potest esse factum duobus modis vno licite alio illicito
te in dubio presumitur factum tempore vel modo licito vt. l.
merito. ff. pro socio. 2 in. c. effote cum ibi nota. j. de regu. iur.
cum concordantijs ibi positis. 2 ponit. Barto. eleganter in. l.
non sum. §. sed. vi. probari. ff. de no. ope. nan. habet locu nisi
presumptio iuris sit contra facientem quia attentat aliquid de
genere prohibitorium vel alia presumptio que oritur ex alio ca
pite vt declarat Barto. in dicto. §. recte. 2 in. l. falsus. §. si aute
de fur. Quo conclusio probatur optime in ista decre. vt statim
dicam. ¶ ¶ Quarto no. ibi. Cum 2 sit reus 2 sit reus 2 sit labor
2 fatigatio litigandi. Item 2 pudor siue verecundia dicuntur
aliqua pena propter quam in leuibus delictis videtur q. iudex
posset penam ordinariam remittere ex arbitrio. l. quid ergo
§. pena grauior de infami. Et hoc probaret iste text. sine serm.
pulo si princeps ipse non tulisset sententiam 2 sic remitteret pe
na nam gratiose. q. hoc significat verbum. 2 indulgent. possum
in tex. est. n. indulgentia proprie gratia remissionis pene vt no.
in. d. §. pena grauior. cum glo. 2 in. l. j. 2 in. l. de sen. pass.
Quod autem pudor sit aliqua pena considerabilis probatur in
l. n. §. sienerator. 2 ibi per Bald. ff. quod me. causa vbi est ca
sus q. timor verecundie causat officium iudicis ex quo r. c. in
dicitur contractus. tex. tamen in verbo punius hic non videtur
se simpliciter fundare in gratia sed quia propter laborem 2 pu
dozem substituit aliquam penam potest tamen dici q. illa est
causa iustificans gratiam. vnde infero iudex hoc non potest
licet forte posset diminueri penam in aliquo ex istis causis.
¶ ¶ Mor. ibi. q. si excusationis 2c. iuncto ver. precedenti. q.
quodlibet ex istis criminibus per se videlicet simonia in colla
tione beneficij. dilapidatio bonorum ecclesie furtum ex nau
fragio videtur esse crimina sufficientia ad priuationem bene
ficij etiam episcopalis. nam vt vides in ver. post excusatio
ne. suas. 3ta debet probare omnes excusationes propositas.
ergo videtur q. vnus ex his tribus criminibus non excusatur
sufficeret. Et ad materiam istam vide glo. 2 quod ibi no. in. c.
¶ ¶ sicut. in. si. s. de elec. 2 tex. xij. q. ij. c. apostolicos. ¶ ¶ Deci
mo nota in ver. aut sub prima forma. q. q. quis iurauit dice
re 2 plenam veritatem vbi gratia super ptenitis in. in. g. n. s. in
p. s. si obmisit aliquid de veritate tepore confessionis postea co
fessionem suam exponere sicut pot. q. iurauit veraciter ridere ad
interrogatum vt p3 in v. vos excusatio. 2 temp allegat iste ver.
ad hoc q. quis p. s. sio non possit reuocari. vel q. non allegatur
error vel alia de causa semper non potest exponi. i. declarari vt
dicit Bald. allegans hanc decre. in. l. ij. C. de custo. reo. quem
hic allegant aliqui moder. Sed contra istud multum facit. q.
reus excusando confessionem istam videtur se defendere ex
ponendo confessionem suam ad actum licitum. Vnde hoc
in effectu est auferre reo defensionem propter periculum com
missum. quod est contra regulas iuris quia 2 propter crimen
perituri 2 non repellitur a defensione vt in ca. dilecti circa me
dium supra. de excep. sicut nec propter aliquod aliud crimen
fin. glo. in. c. super his. s. co. 2 in. c. j. naz si admittitur excom
municatus vt in. c. cum inter. de excep. multo fortius quilibet
alius. ¶ Notes dicere sequendo communem intellectum a quo
nullus discrepat q. ista sit pena comittentis periturius in iu
dicio in quo vult se defendere. licet propter periculum aliter co
missum quis non repellatur a confessione. Sed istud dicere
est valde durum. quia si ille qui coramptit testem vt deponat
falsum non punitur in amissione cause fin. Barto. in. l. j. §. 2
generaliter. ff. de calum. 2 in. l. si. est in. l. pe. in. fi. c. si ex fal. in
stru. multominus videtur puniendus ille qui incidit in perituri
um. q. tacuit veritatem. quia si fuisset expressa tempore iura
menti poterit prodesse sibi. ¶ ¶ Saluando dicta doc. dicas q.
reus hic non simpliciter punitur in amissione cause. sed ppter
dolum suum inducitur hoc vt presumptio que oritur ex con

b C Illa regulā.
adō bñfacē illud
qđ dicit rex. in. l. f.
gsitōrē dubia. ff.
ō iudi. qđ vbi in
dubio platū itelli.
gis ff. mē. pferē
tū qđ en beatō lo.
cū i criālō vbi p
alex. in. l. viciurio
i. vj. col. ff. lo. ma.
r faciūt qđ plēniss
metradū idē ale.
l. nālter. c. mibil
cōtē l. xxxviij. co. ff.
de acq. poss. t. ali
g. p eūdes. Aret.
l. d. g. mibil. cōtē l.
xviij. col.

c. Qñ q's iura,
 ut dicē merā vīta
 tē vide in pposito
 alex. notabiliter in
 qñ. lxxxvij. lciij.
 qñ of datus opri
 mū i. iij. col. 6. ij.
 rīdeo p. ca. i. v. y
 lo. post 3mo. 2
 bal. i. c. cū sup 2° p.
 2° 3mo. i. c. p. s. to-
 ralis 6 excepti. q's
 refer 3as. i. l. ij. in
 ij. col. 6. iij. ad 6. ff.
 de iur. om. iudi.

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

De accusa. inquisi. 7 denuncia.

sicut ad superueniente vtrum reo petente debeat sibi facere fidem
 de ista fama. ¶ Tercio vtrum sicut infamia precedere inder
 potest inquirere de crimine ita possit ingreere precedere aliqua
 38 suspitio de probabili licet non pcedat infamia. ¶ Quarto si ob
 mittitur inquisitio fame vtrum valeat processus. ¶ Super
 primo adde dictis docto. inquam dicitur qd si papa facit
 mentionem de fama asseruit. exemplum si dicat cuz nobis co
 stat talem esse infamatum vel fidedignorum relatione accepi
 mus talem esse infamatum. tunc iudex delegatus non tenetur
 amplius inquirere de fama. qd stat assertionis pontificis in
 tra de lictis de proba. r. c. si papa de priuile. lib. vj. nam hoc
 39 dictum videtur esse dubium. qd in rescriptis maxime de iusti
 cia verba debent interpretari vt minus ledant partem qd fieri
 potest vt in capitulo primo. r. in c. causam qd de rescrip. r. in c.
 dudum. j. de decimis. ergo vtrum ista pontificis videntur pos
 se intelligi qd de ista infamia sibi constituit extraiudicialiter pot
 40 tenim aliquis constare dupliciter vel iudicialiter vel extrai
 dicialiter fm glos. in clemen. vnica. de offi. delega. r. Bald. in
 l. neqz natales. in fi. c. de phatio. Cum ergo iudex delegatus
 teneatur ipse iudicialiter se informare de fama non videtur qd
 ista cognitio censetur sublata per informationem extra iudi
 cium datam summo pontifici parte non citata. sicut eniz pro
 bationes recepte in iudicio summario non faciunt fides in or
 dinario. vt in c. veniens el. ij. de testi. quia non presumit adbi
 bita diligentia que debet adhiberi in ordinario. ita videtur qd
 instructio recepta extraiudicialiter a summo pontifice ex quo
 non asserit se processisse iudicialiter r. citata parte non debeat
 sufficere coram iudice delegato qui iudicialiter debeat recipere
 probationes super fama. Sed saluado dicta communia doc.
 dicas qd iudex ordinarius in receptione probationis infamie
 sue fame potest se informare non in forma iudicii sed ad instru
 ctionem suam de plano vt in capitulo cum in tua. s. despon.
 fm Innocen. r. domi. Anto. hic. r. statim probabitur esse ve
 rum in questione seq. Unde instructio recepta per summum
 pontificem quous extraiudicialiter esset sufficiens. si ipse vellet
 procedere in causa. ergo debet esse sufficiens coram delegato
 ipsius quia sicut probatur in isto tex. est clarum de iure pro
 cessus factus coram ordinario bene sonitur effectus si causa po
 stea delegatur etiam coram delegato. licet ergo iudex delega
 tus si de nouo haberet procedere deberet solemniter inquirere
 super fama: quia non habet tantum privilegium sicut ordina
 rius. si tamen ordinarius processit super fama debet sufficere
 41 processus factus ab eo modo quo potuit. ¶ Tercio tamen
 qd si quis vellet admitti ad probandum famam contraria hoc
 non esset sibi denegandum ex quo informans fame esset rece
 pta ipsa parte non citata: vt est tex. in simili in c. quoniam fre
 quenter. in princip. vlt. non contesta. ¶ Secundo adde in
 quantum do. Anto. in ista questione dicit qd si verba commissi
 onis dicant ista multoz fidedignorum relatione ad nos per
 uenit talem commississe talia delicta qd tunc non tolleret quin
 iudex delegatus deberet inquirere super fama: qd ista possunt
 stare simul qd per aliquos fidedignos denunciatum fuit deli
 ctum sed a apostolice r. tamen non sit probata infamia vt patet
 in c. inquisitionis. s. terrie. j. eodem. Sed tu aduerte quia esto
 qd non esset probata infamia non tamen posset negari quin p
 ista verba iudex ordinarius habet eum suspectum de crimine.
 ergo etiam non precedente infamia poterit procedi ad inqu
 42 sitionem vt. j. videbis late in. ij. articulo. ¶ Tercio. ij. dicé
 dum est qd Ange. in. l. i. vacantia. C. de bo. va. lib. r. in. vi. car
 ta dicit simpliciter qd iudex ordinarius potest inquirere etiaz si
 non pcedat fama per tex. in verbo libere. in c. j. s. de officio
 ordi. s. si vera esset ista opi. sine dubio satisdum esset qd quis
 iudex in inquisitione alleget infamiam. non tamen tenetur de
 ea fidem facere ex quo sine ea poterat procedere ad inquisitio
 nem sicut dicitur in simili in clemen. sepe. in fi. de verbo. signi.
 Sed istud iurum dictum non procedit quia est contra tex. in c.
 lica hely. infra de symo. ibi. Nos vt prediximus r. c. ¶ Pre
 terea ter. in c. primo non probat dictum suum. non enim dicit
 simpliciter qd episcopus libere possit inquirere super crimini
 43 bus. sed addit fm canones. r. sic debes seruare formam po
 sitam in c. qualiter. infra eodem. Facit optime tex. r. quod ibi
 ponit Anto. de but. in capitulo irrefragabili. s. j. eodem ritu.
 Unde reiecta illa opi. tanq. falsa dicunt bica communiter doc.
 sequendo dicta Innocen. r. Abb. antiqui quem sequitur etiam
 Specn. in titu. de inquisitione. s. nunc tractemus. vt scribo. hoc
 44 autem scias qd si iudex ordinarius asserit famam ad se per
 uenisse nō tenetur aliter facere fidem parti de ista fama quado
 procedit ex officio iero. secus si procedat ad instantiam pro
 mouentis inquisitionem: quia tunc promotor debet famas pro
 bare. qd ouentur per tex. capitulo inter sollicitudines in princi.

4.3. de purg. cano. 2 in c. qualiter. j. eodem in quibus dicitur
 qd episcopus si peruenit ad eum de crimine potest formare in
 quisiuonem. Sed ista iura facilius possunt euitari: quia l. xter.
 illi dicant qd fama publica referente potest formari inquisitio
 non tamen dicunt qd famam publicam peruenisse ad iudicem
 probetur per assertionem iudicis. immo regula est in contra.
 4.4. rium† quia cum fundamentum potestatis procedendi per
 inquisitionem sit fama vel infamia precedens. ergo de hoc
 debet constare 2 fieri fides parti que hoc negat prius qd pro
 cedatur ad vltiora fin glos. in c. j. de officio delega. lib. vj.
 Et bene facit tex. 2 qd ibi per Bart. in l. diuus. ff. de test. mili.
 2 qd ipse no. in l. si quando. C. vnde vi. vnde ista dicta rema
 nent dubia. maxime qd alia rō que assignat hic p doc. est lōge
 peior. dicunt enim qd iudex non tenetur facere fides parti de
 fama coram seipso. quia non esset coram quo fieret probati
 que ratio concludit qd idem sit dicendum in iudice delegato.
 aut qd si debet fieri fides de fama. probationes non fiant coram
 ipso delegato sed coram superiore que sunt manifeste contra
 istum tex. in ver. lesam nouerunt. 2 contra text. in c. ij. eodem
 titulo lib. vj. Sed id quod ipsi addunt videtur esse deterius
 dum dicunt qd si pars appeller potest hoc quia iudex nō vult
 facere fidem de fama. tunc debebit fieri de fama fides per iudi
 cem coram superiore quod videtur mirabile. quia si iudex nō
 tenetur facere fidem. ergo non grauat patrem. ergo. non pōt
 appellari vt in c. vt debitus. 3. de appel. ¶ Saluando com
 mune sententiam doc. potes dicere qd iudex ordinarius in
 receptione informationis super infamia. licet possit procedere
 iudicialiter recipiendo testes in forma testium. potest tamen
 etiam extra iudicialiter per viam instructionis sue 2 informa
 tionis informare se super fama vel infamia. intelligo nō cita
 ra parte quod probatur vltra auctoritatem Inno. hic lege
 2 ratione. lege quidem qd hoc probat tex. in c. licet hely. j. de
 symo. in ver. tunc enim. 2 in ver. nos vt predictimus. In quib
 usdam patet qd informatio fame deferat a superiore duobus mo
 dis vel per publicam vocem 2 famam intellige legitime pro
 batam vel per frequentem infirmationem. Unde patet qd isti
 duo modi probandi sunt diuersi. Et ideo si primus modus
 continet probationem iudicialiter factam necesse est dicere qd
 secundus modus nihil aliud significet nisi diffamationem fa
 ctam frequenter auribus superioris non in forma iudicij. Ra
 tione quia sicut probatur. in l. itij. ff. ad l. iul. pecu. 2 est com
 munis conclusio Barto. 2 aliorum in l. ij. §. si publico. ff. de
 adulte. Ex inquisitione generali in quo iudex procedit non ci
 tata parte sed simpliciter ad sui instructionem. quia non est
 quis possit citari vt dicit Bald. in l. ea quidem. C. de accu. 2
 recte si iudici constet de crimine oīum presumptio ex qua potest
 procedi ad inquisitionem particularem. Et sic patet qd ad pro
 cedendum per inquisitiones potest fieri examinatio eius quod
 facti presumptionem propter quam potest inquiri extra iudicia
 liter 2 parte non citata. Idem ergo dicendum erit de fama.
 4.5. ¶ Et ex h sequitur qd quia in processu extra iudiciali iudex nō
 teneretur facere acta cum procedit ad sui instructionem. ideo
 quantum ad ordinandum iudicium 2 ad ea que sunt modici p
 iudicij creditur sibi licet aliter non faciat fidem. Ista conclusio
 probatur ex his que trahit Barto. in auten. nisi breuiores. C. de
 sen. ex peri. reci. 2 d. Ant. in c. quintaualis. 3. de iur. iurā
 4.6. ¶ vbi concluditur qd quando iudex vel arbitrator potest pro
 cedere sine scriptura statum de actis ordinatoijs sue assertioni.
 Facit optime quod ipse idem nota. in l. ambrosio. in vltima
 carta. ff. de decre. ad or. faci. vbi concludit qd officialibus ap
 probatis de publico ad faciendum aliquid extra iudicialiter
 datur fides si afferant aliquid inuenisse ad se pertinere ad sibi
 commissi allegant glo. in c. post cessionem supra de probat.
 4.7. ¶ Super tertio articulo multa refert hic d. Ant. 2 in ef
 fectu concludit vna cum Inno. addit qd aut loquimur in cri
 mine heresis. 2 tunc ex sola suspitione licet non precedat infam
 ia potest fieri inquisitio vt in c. vt officium. de heret. lib. vj.
 Si vero loquimur in alijs criminibus 2 tunc sit in arbitrio iu
 dicis. Erit autem arbitrium in hoc vt videamus quam lis sit
 presumptio ex quo iudex vult inquirere qd debet esse validior
 fama vel saltem similis fame vt dicitur in simili in c. super eo.
 de eo qd cog. confang. vxo. sue. in vō vide tex. sing. quē ibi pō
 4.8. derat bar. in l. sō fumeris. C. sō nau. lib. xj. pbat qd p crimen
 idē vel cōnexū pbatū inter alias personas puenit ad inquisi
 tionē 2 tertū absq. eo qd alia pcedat infamia. idē pbat in l.
 4.9. diuus. §. cū autē. ff. de offi. pfecti. ¶ Similiter est inuenitur qd ex
 probationibus factis in iudicio ciuili contra reum 2 non fa
 ciant plenam fidem in iudicio criminali vt plene traditur in c.
 eam que de testi. pōt tamen inquisitio contra reum formari vt
 est casus nota. fm Bal. ibi in l. quod euitandi. C. de. 2 ond. ob
 tur. ca.

De accusa, inquisi. 7 denuncia. fo. XXXVI

tur ea. vnde Bar. in l. congruit. ff. de offi. per expresse fateatur
 50 q. 7. et presumptionibus potest formari inquisitio vel ex fama
 51 illa optima iura que. s. allgau. 7. Repertur etiam vnus casus
 in quo ad solam denunciationem superioris inferior: non so-
 lum potest sed debet inquirere quando. f. archiepiscopus qui
 visitauit provinciam denunciat episcopo se inuenisse aliquod
 delictum super quo iubet inquiri fm Archi. 7. Jo. an. in. c. j.
 52 de cen. lib. vj. C. 7. Repertur etiam casus e contra in quo
 etiam si precedat infamia 7. quicquid debet precedere iudic-
 tamen non debet precedere ad inquisitionem in consulto roma-
 no pontifice. Et hoc est propter qualitatem persone pro qua
 inquitur vel vniuersitatis vel similiter timeatur magnum
 scandalum 7. magna turbatio vt tradit fin. Jo. an. in. c. in-
 fiores de hereti. li. vj. 7. vi. bonum tex. in cl. j. eo. ti.
 C. Circa quantum quem hic attingunt plenissime. d. Abb.
 7. aliqui moder. dicendum esse vt plene dicitur quia ibi melius
 cadit in c. inquisitionis. s. tertie. j. cod. vbi melius cadit 7. ibi
 53 est casus. C. 7. Quinto pro declaratione materie queritur hic
 per doc. vtruz si probata est infamia contra inquisitionem reus
 possit probare e contra bonam famam super quo articulo do.
 Barto. considerat tres casus in l. de minore. s. tormenta. ff.
 de questionibus cuius dicta plene refert bic. d. Abb. 7. addens
 duo dumtaxat. Primum in quantum Barto. dicit q. si fama
 est in diuersis locis contraria preualebunt probationes verifi-
 milius probantes 7. veriores nam hoc debet intelligendum quan-
 do presumitur q. equaliter in vtroq. loco eque bene possit sci-
 ri veritas secus si in vno loco presumatur melius sciri veritas
 quam in alio 7. ita intelligit hic dictum Jo. an. antiqui summi
 ste 7. est de mente Jo. an. and. C. Secundo adde in quantum
 Barto. dicit q. si fame contrarie probantur in eodem loco 7.
 tempore 7. testes sunt pares tunc statur deponibimus magis
 verisimilia nam ipse dicit q. etiam si testes sint dispares. istud
 est dicendum per ea que habentur in c. auditus de prescrip.
 per Jno. iij. q. ij. c. testes. Tu de hoc dic vt habetur in. c. in
 nostra. s. de testibus. Tu vero in ista materia ad ea que dixit
 Barto. in. s. tormenta adde eundem Barto. qui no. loquitur
 in l. sed 7. si lege sed si de eo. ff. de pet. her. ibi dixit prout est
 54 dicit in. s. tormenta q. si probantur due fame contrarie vna
 priori tempore alia posteriori standum est vltime fame. Mo-
 tietur quia quod heri opinati sunt homines hodie non pos-
 sunt opinari vt. l. qui bona. s. si stipulatus. de damno infect.
 7. vide glo. in. c. cum causam. s. de testib. nihil aliud allegat.
 Tu vide text. qui decidit questionem in terminis quem Bal-
 ibi multum not. in l. si mater. C. ne ex delict. defun vbi dicit no.
 q. vltima fama est attendenda 7. ibi hoc tenet Bald. sed ipse
 idem Bald. multum nota. ponit istud dictum in. c. j. s. not.
 in vltimis verbis qui seu. da. pos. 7. in. c. j. s. item si vasallus
 in si. de controuer. inue. 7. in. d. s. not. videtur limitare prece-
 dens dictum quod tunc statur vltime fame vt etiam dicit text.
 in. l. ij. in prin. ff. quis or. in bo. pos. quem allegat Barto.
 ad hoc quando fama secunda est fundata melioribus vel eque
 bonis coniecturis secus si fama prima sit magis verisimilis ex
 melioribus coniecturis. Tu vero non discedas a tex. in. d. l. si
 mater quia dato quod fama haberet meliores coniecturas mu-
 tatio tamen opinionis apud eodem que non presumitur esse
 55 facta sine causa reddit eam valde suspectam. C. 7. Adde etiā
 quod singulariter tradit Bald. in l. ea quidem in vltima car-
 ta. C. de accu. vbi dicit quod etiam non solum fama sequens
 contraria in speci fame priori addit priorem sed etiam fama
 sequens in genere contraria priori. verbigratia pbatuz est per te-
 ste aliquem esse diffamatum de certo crimine certe si probatur
 q. postea iste homo est reputatus bone conditionis 7. fame regu-
 lariter istud sufficit. quoniam si ista probatio si fieret per plu-
 res vel meliores testes confunderet famam contrariam etiam si
 vtrazq. fama fateretur de vtroq. tempore 7. loco fm Bald. ibi.
 Et isto casu proprie loquitur ipse sed p. ipsius alias istu fortius
 56 deciditur precedens. C. 7. Tractat et hic diffusè Jno. 7. do.
 An. referens dicta sua hic in. c. qualiter. j. eo. Alter testes de-
 beant probare famam 7. infamiam. 7. inter alios dicit q. quia
 aliquis debet esse infamatus penes bonos 7. graues si testis di-
 cit aliquem esse infamatum debet etiam non interrogatus di-
 cere a quibus. 7. si non nominat saltem duos non valebit dictū
 ipsius. quia non potest constare iudici nisi nominet aliquos.
 verum illi sint viri graues 7. honesti a quibus audiuit istum esse
 infamatum. sed in capitulo qualiter. infra eodem. videtur dice-
 57 re 7. q. tunc testis tenetur nominare alios quando est interro-
 gatus a iudice a quibus audiuit. Et hanc op. refert Specu. in
 titu. de not. crimine. s. fama alias in titu. de inquisitione. s.
 nunc tractemus. 7. Barto. in l. de minist. s. tormenta. prealle.

gata. et simpliciter sequuntur. et idem sequitur Salyc. in l. ca
quidem. C. de accusa. Sed Joan. an. hic. et Ang. in d. l. ca
dam sequuntur primam opi. Innocen. hic posuit q. testis
etiam non interrogatus debeat dicere a quibus audiuit domi.
¶ Intro. hic satis obscure loquitur. sed tamen in vi. videtur sequi
istud dictum Innocen. hic dum dicit primus verius. et ita pra
catur. ¶ Sicut et tertia opi. quā refert hic Innocen. aliquorū
qui dixerunt q. nec pōte nec interrogatus testis debet aliquos
nominare dummodo dicat se audiuisset a tota vicinia vel ma
iori parte. et sic formaliter deponat. et recte i causa sciētie quādo
vult probare famam. et deuenit isti. quia cum quilibet pre
sumptus bonus nisi probetur contrarium: vt in c. j. de scr. et
c. h. et ibi no. s. de presum. satis presumptus deponit testis fa
mam esse apud bonos et graues vel apud graues et honestos
vt vitatur verbis. c. qualiter. infra eodem. ¶ Pro pccordia ista
58 opi. potes dicere q. aliquando rumor populi et fama vel ci
uitatis vel vicinie confirmatur ex verisimilibus. et probabili
bus. coniecturis. et tunc non est necesse q. testis etiam interro
gatus dicat a quibus audiuit quia fama potest habere eorum
a coniecturis et argumentis probabilibus. nec requiritur tunc
q. habuerit originē a prouidis et honestis: quia defectus per
sonarum suppletur per argumenta probabilia. ita eliguntur
vult Barto. in. §. tormenta. verfici. tertio quero. et verfici. seq.
et tenet Bald. expresse in l. ca quidem. in vlt. carta. C. de accu.
et etiam Salyc. in tractatu de fama. verfi. tertio quero. Et pro
batur ratio: quia si coniecture et probationes sufficientes re
nent locum fame vt possit formari inquisitio quando sunt ta
les vt equalicant fame vt. s. diximus. ergo coniecture ille pos
sit confirmare famam et facere eam verisimilem dato q. non
sint tot et tante q. equalicant fame date quia tunc non ēēt opus
fame dummodo sint probabiles q. concludat iudici vna cum
voce populi vel vicinie. ¶ Aliquando non concurrunt pre
sumptiones sufficientes ad reddendum vocem populi proba
bilem et verisimilem. tunc subdistingue: quia aut testes depo
nunt de fama ciuitatis vel castri insignis in quibus sicut pre
sumitur esse copia peritorum vt in c. statutum. in pncipi. de re
scrip. lib. vi. et plene per Barto. in l. in bonorum. ff. de bono
posse. ita presumitur esse copia viroꝝ granum et honestiū.
et tunc quia est violenta presumptio cōtra testem si dicit se audi
uisse ab omnibus vel maiori parte cum in tanta multitudine
sunt graues et honesti sicut dicit Barto. in si. in l. si conuenerit
ff. pro so. et in l. de pupillo. §. si quis ipse. ff. de no. oper. nun.
ad hoc videtur pcedere dictū testis. licet interrogatus nesciat
dicere a quibus audiuerit. i. dicat se non recordari. erit tamen
dictum aliquatulus suspectum. q. non est verisimile q. si audi
uit a tam multis de aliquibus non recordetur. ¶ Unde in ar
bitrio iudicis erit quantum ei credat si interrogatus non no
minauit aliquem. ¶ Secundo casu quando testis deponit
de clamore vicinie vel loci non ita in signis. et tunc quia po
test esse q. in vicinia illa sunt aliqui graues et honesti viri potest
esse aliter relinquens vñ hanc rem ad arbitrium iudicis vt si in
terrogat testem a quibus audiuit. et testis non nocet saltem
duos non probet. si vero non interrogat valeat eius dictum.
¶ Communio tamen opi. que seruatur in practica est illa
quam ponit Inno. in c. qualiter. et Barto. in §. tormenta vide
licet q. testis interrogatus debeat dicere a quibus audiuit alias
non probet. Illa tamen communis opi. recipit limitationem
de mente Barto. Bald. et aliorum quos supra retuli quando
foueretur probabilibus coniecturis vt. s. dicit. ¶ Multa etiam
59 ponit Inno. in c. qualiter. et cod. et diffuse refert. do. An. et hic
non quid testes deponentes super fama iurisdictionis quasi
possessionis iure decimandi et alijs actibus debeant esse conte
a stes non solum in dicto principali sed etiam in modo siue in
causa cognoscendi seu probandi dictum principale. et quia
multa scriptum est de hoc articulo in c. licet et quadam. s. de te
sti. ideo pauca addemus hic et breuiter. Adde ergo dictis cor
60 primo in quantum. do. An. bico dicit q. si testes nō deponunt
testificando de contractu vel de loco et tempore quia dicunt se
non recordare q. isti testes sunt contrarij q. ista fuerunt dicta
Bosst. originalia que refert Joan. and. et ipse. d. An. in c. ex
61 tenore. s. de testi. et dicentis multis presumi contra testes si oēs
testes dicunt se non recordari de tempore. quantum tamen eis
credatur dicit esse arbitrium. Spe. autem in ti. de teste. §. iam
de interrogatorijs. ver. sunt autem in effectu concludit q. li
cet testes de tempore dicant se non recordari vbi tempus non
est de substantia probationis misilominus probant. adducit
ter. qui hoc optime probat in c. cum Joannes heremita. s. de
fi. instr. quem induco vltra ipsum sic. quoniam ibi dicitur q.
quando ex confessione partium constat vnicum contractum
fuisse factum. tunc testes qui deposuerunt super contractu re
e iij

a ¶ Dicitur nō
solū in dicto pñci
pal. vi. i. pposito
ali. i. pñ. i. x. vij.
incipi. qñ omne
dñi optus. i. iij.
z. v. col. in quinto
vol. z. in pñ. dvj.
incipi. viio pñssu
cāc. i. ij. col. in eo.
vol. z. in cōsi. xlvj.
incipi. viio pñ
cessu cāc. vñtis in
ter. i. i. b. cāc. i. ij.
col. v. i. b. cōi. i. d. eo.
vol. z. in cōsi.
xlvj. incipi. viio p
cessu cāc. vñtis in
ter. i. i. pñ. i. i. co.
in eo. vol. i. in qñ
to volu.

probat instrumentum. licet dixerint se non recordari de tem-
pore. Sed si probatio testium esset imperfecta non reprobarer
instrumentum. ergo illa probatio videtur sufficiens. Quidam
tamen dicunt qd illud est ibi: quia constabat vnicui actum ee
gestum: unde testes no poterant videri deponere de alio z alio
actu. sic esse singulares. Sed tamen est dicendum vt prius hoc
62 non obstat. qd multiplicatio actuum non psumitur in
dubio nisi forte ad eundem contrarietatem testium vt est ca-
sus in. c. in presencia z ibi nota. supra de probatio. z not. in. c.
63 cum tu filij. s. de testi. Et dicit tamen Jaco. de are. z refert
Saly. in. l. c. stium. C. de testi. qd si testis ex conditione sua eet
suspectus z interrogatus de tempore diceret se non recordari
repelleretur. allegat duo iura parum facientia. Unde tu dicas
z melius fm communem sententiam: quam etiam approbat
Innocen. in dicto. c. qualiter. qd isti testes in dubio admittun-
tur. sunt tamen magis suspecti si alias persona testis sit suspe-
cta. z eis minus creditur qd si testis de sua conditione esset in-
64 teger. Et Sed dubium est quid si testis non recordatur de
loco. intelligi quando locus non est de substantia probatio-
nis. super hoc dicit Bald. in dicta. l. testium. in vlti. car. qd va-
let dictum eius z tenet Specu. referendo dicta Innocen. in loco
supra allegato. quia tamen Innocen. dicit qd testis melius dz
recordari de loco qd de tempore ex hoc elicit Salyce. in. d. l. re-
fusus. qd si testis interrogatus de loco dicit se non recordari no
valet eius dictum. Sed ista non est mens Innocen. cum reue-
rentia sua qui prius expresse affirmat qd vbi locus z tempus no
est de substantia potest testificari bis omnibus. Nos ergo dica-
mus qd valet dictum eius. vt dicit Bald. Fatcor tamen qd est
aliqua suspensio. unde in hoc concordo cum Hostien. z
domi. Antio. qd quantum sit sibi credendus erit in arbitrio iu-
dicis. Et ad predicta. vide quod singu. ponit Bald. in. l.
65 secunda. in. f. C. de dona. ante nup. vbi dicit qd licet testes di-
cant se non recordari de contractu facio si tamen dicit se scire
qd nulla causa in promissione fuit expressa satis probant pro-
missionem fuisse factam sine causa: quia satis est qd concordent
in eo qd principaliter est probandum z in quo pendet subit a
66 tia probationis. Et Secundo adde dictis domi. Antio. hic
in quantum dicit qd vltus iurisdictionis. item z quasi possessio
iuris decimandi probantur per actus diuersos de quibus sin-
guli testes deponunt qd hanc eandem conclusionem in iurisdic-
tione in. l. j. C. de testa. ver. vij. quero vbi etiam ponit modum
probandi famam. Et aliquid tetigit in. l. data opera in. vj. car.
ra. C. qui accu. non pos. Ego autem super hoc articulo plene
scripsi addendo nouas rationes subtiles in. c. licet ex quadam. s.
de testi. z plene ponit doc. Joan. de imo. vbi refert disputatio-
nem p. au. de lez. vnde. d. Antio. hic sumptis suam distin-
ctionem ex parte in. l. inter pares. ff. de re iudi. Saly. autem in
l. testium p. alleg. in ista materia addit duo dumtaxat. Pri-
mo dicit qd si vnus testis in probatione quasi possessionis iu-
ris decimandi probat perceptam esse decimam de frumento z
alter de hordeo qd isti testes sunt singulares quia non depo-
nunt de actibus eiusdem speciei vnde magis vnus supplet di-
ctum alterius quam sint testes in eodem dicto quia isto
statu simul scdm eum qd mihi competat quasi possessio z ius
decimandi frumentum z non hordeum maxime quando ista
quasi possessio acquireretur ad preiudicium alterius ad quem
67 illud ius prius spectabat quo casu stat regula qd tantum ac-
quirat quis qd tantum vitur z non vltra vt est casus z ibi per doc.
in. c. auditis. s. de prescrip. z in. l. iij. s. si quis hoc interdicto
z ibi per Bart. ff. de i. act. qz prius. z per eundem in. l. si pu-
blicas. s. in vectigalibus. ff. de publica. Et ista ratio videtur
etiam militare iurisdictione probanda vt statz dicam. Et Sz
saluando communem sententiam doc. hic potes dicere qd qui
acquirat quasi poss. decimandi in vna specie fructuum videtur
etiam acquisiisse in omnibus vt est casus fin. fm vnam lec.
que videtur verior z magis amica littere in. c. cum in tua. s. de
68 decimis. Et ideo si testes deponunt de diuersa perceptione
fructuum non dicuntur singulares quia deponunt de actibus
eiusdem speciei. Et Secundo addit ipse z recte in iudicio meo
qd quando testes habentes probare iurisdictione. i. quasi pos.
iurisdictionis deponunt de diuersis actibus eiusdem tamen
speciei verbi gratia valet de duobus actibus qui sunt meri im-
perij. tunc recte procedit doctrina Inno. in. d. c. qualiter qd isti
testes probant. Sed si vnus deponat de actu meri imperij al-
ter de actu simplicis iurisdictionis tunc quia isti actus sunt di-
uerse speciei non poterit dici qd isti sunt due partes tendentes
ad idem totum z istud dictum ego credo esse verum vbi agitur
de acquirenda quasi possessione iurisdictionis in preiudicium

alterius ad quem primo iurisdiclio pertinebat quia sicut dicit
tunc vltus vnus speciei non inferat ad acquisitionem alterius
vt patet in. c. auditis. z in iuribus. s. allegatis z no. Inno. in
c. dilectus. s. de capel. mo. z plene do. Antio. in. c. h. s. de causa
posse. z proprie. Sed quando ageretur de probando quasi
possessione illius ad quem iurisdiclio pertinet de iure comuni
tunc quia per vsum vnus speciei extensue acquirunt quasi
possessione in qualibet specie iurisdictionis vt est casus no. z ibi
doc. in. c. j. s. de reli. domi. Isti testes viderentur probare suf-
ficienter ex quo vterqz istorum actuum inferat ad vnum totum:
id est ad vniuersalem quasi possessionem totius iurisdictionis.
Ego tamen ista dicta Inno. non sum secutus omnino in. c.
69 licet ex quadam. Unde dic plenius vt ibi. Et Tercio adde
inquit do. Ant. hic allegat glo. iij. q. ix. c. nihilominus que
vult qd si testes dicant se vidisse vnus post alium aliquid fieri
i. vnum z eundem actum continuum satis dicuntur simul vi-
disse vt probent qd de hoc est casus nota. quem ibi Barto.
ponderat in. l. querebatur in fin. ff. de testa. m. i. z est optimus
text. per quem Bald. ita dicit in. l. quid ergo. s. quod ait pre-
tor. ff. de infami. z ponit etiam Bald. in. l. testium in vlti. col.
C. de testi. Franciscus. Areti.

Enunciator vel excommunicatus vel qui denunciat mo-
nitione non premissa repellitur a denuncia-
tione hoc dicit. Et sunt due partes principa-
les. In prima instruit iudicem in exceptioni-
bus declinatorijs. z vt ille non obstat in modo procedendi.
in secunda ibi. Eadem episcopo zc. mandat inibi episcopo
po ne pendente appellatione aliquod notu attente. Et Tercio
pro ibi. Quorum nomine zc. qd quantum accusatio non pos-
sit proponi per procuratorem vt in. c. veniens. s. eo. denuncia-
tio tamen potest fieri cum opponitur crimen per viam ecce-
ptionis. quia agitur de crimine sed civiliter vt in. c. super his
in fi. s. co. Et Secundo not. ibi tunc fm do. Abb. qd habili-
tas vel inhabilitas impetrantis rescriptus attenditur tempore
impetrationis vt not. glo. in. c. dilectus. s. de prescrip. Et be-
ne facit text. in. c. eam te. s. de rescrip. De quo plenius in. c.
post cessionem supra de proba. z in. c. s. eo tempore de rescrip.

3 lib. vi. Et Tu vero pondera sing. istum versu. ad duo. Nam
a primo hic probatur per istam dictionem. tunc qd inhabilitas
superueniens accusatori post accusationem inchoatam non re-
pellit eum a prosecutione accusationis. z hoc est quod dicit
Barto. nota. in. l. vranus. s. si. ff. de fideiuss. z in. l. is qui reus
ff. de publ. iur. De quo articulo tetigit do. Abb. aliquid post
4 alios in. c. j. s. eo. in vltima questione. Et Secundo proba t
singulariter iste ver. in verbo publice quod quando crimen
deducitur qualificate per viam exceptionis ad repellendum
debet probari crimen z qualitas simul etiam si solum crimen
simpliciter obiectum sufficeret. nam cum quilibet criminofus
repellatur ab accusando vt vidisti in. c. j. s. eo. factis erat oppo-
sitionem quod isti essent concubinarij. z tamen debet probari
ista qualitas vt patet in text. quod essent publici concubina-
rij. quia ita fuerat crimen obiectum. Et Tercio quod vide text.
optimum in capitulo ab eo. de elec. lib. vi. z facit ad not. per
5 glo. z docto. in capitulo licet causa supra de proba. Et Tercio
not. ibi ne super his zc. quia quando subditus denunciat
vel accusat prelatum potest postea eum rursus accusare vt su-
spectum z appellare procedat contra ipsum in causa sua. Su-
per quo considera duos casus fm domi. Albus. Primus est
quando per processum faciendum contra subditum impedire-
tur prosecutio accusationis vel denunciationis facte de prela-
to. Et isto casu ipso iure non potest prelatas procedere vt in
capitulo olim. infra eod. Aliquando non impeditur accusa-
tio vel denunciatio per processum qui debet fieri contra sub-
ditum. z tunc competit iurisdiclio superiori ipso iure vt satis
patet in dicto capitulo olim. z vij. questione. iij. capitulo non
ne z ex his que not. glo. in. c. cum ex officij supra de prescrip.
Subditus tamen potest eum recusare tanquam suspectu z ap-
pellare ne pcedat qd ipsum quia presumitur esse cuius inimicus
vt probat iste text. no. Et Tercio quod collige duo z tene menti
p. petto Primus est qd sicut p accusationem qd presumitur ef-
fectus inimicus alterius vt in. c. si vero odiosus. in autem. de
testi. z diximus in. c. cum oporteat. s. ita per denunciationem
factam de crimine quod est mirabile. qd cum denunciationem
precedat fraterna monitio. z sic videat esse actus charitatis no
videbatur esse presumendum qd ex actu facto ad bonum fines
7 z cuz charitate pronocaretur denunciat. Et Tercio de eode
ver. collige qd ad hoc vt processus iudicis ordinarij sit nullus
quando

quando recusat suspectus necesse est appellare. z sic vt qd so-
la accusatio non reddat processum nullum. Ponderat. n. hic
summus pontifex appellationem interpositam de quo est ma-
gna dubitatio qua ponit Innocen. z alij docto. in. c. cum spe-
ciali. s. de app. z moder. in. c. iudex. de offi. deleg. lib. vj. barr.
8 z alij in. l. qd poterat. ff. ad treb. Et ultimo no. perueno ex
isto tex. qd finita causa denunciationis contra prelatum prela-
tus non impediret procedere contra subditum suum qui eum
denunciavit qd est intelligendum quando prelatas fuisset ab-
solutus a denunciatioe vel accusatione. na si fuisset codemna-
tus remansisset in prelatura cu presumitur inimicus denu-
ciantis vel accusantis no est ratio cur no possit accusare. vide
tur ergo ista littera sentire qd si causa prelati sit finita per abso-
lutionem tunc prelatas non possit amplius recusari. qd inimi-
cicia videretur causata ex culpa ipsius subditi qui iniuste oteru-
lit eum. Et hoc est quod dicit glo. singu. in verbo ad interio-
9 rem in. c. vi. de iuribus. s. de app. qd quando iudex est effectus
inimicus partis culpa partis non potest per partem recusari.
Sed qd illa glo. coiter reprehenditur ibi vt etiam aliquid dicit
mus in. c. repellantur. s. e. ideo dicamus qd in tex. nostro ideo
ponitur ista dictio donec. qd appellatio fuerat interposita limi-
tate ne procederet pendente declaratione facta de ipso prela-
to multa in prima facie facit iste text. pro illa gl. Et in gl. posita
super verbo concubinarijs. ibi respondeo non proseguuntur
iniuriarum propriam. Ista fo. est multa in nota. z declarat ea qd
habentur in. c. ex parte ade. in. j. s. de test. z que diximus in
10 c. super his. s. eo. qd qd aliquid permittatur denunciatio
prelati. quia proseguuntur interesse proprijs sicut sunt subditi
z maxime canonici ecclesie. ij. q. vij. c. quapropter. hoc tamen
interesse no est tale vt propter hoc subditus vel canonicus di-
catur prosequi suam vel suor iniuriam. facit optime qd no.
glos. xvij. q. j. c. constitutum. vbi querit vtr patronus laycus
possit accusare institutum in ecclesia in qua est patronus. Et
quantum gl. sentiat ibi qd sic communiter tamen tenetur oppo-
sitionem in. d. c. ex parte ade. ex quo patet qd no omnis ille cuius
interest proseguatur iniuriam propriam propter quam etiam
laycus potest accusare clericu vt in. c. de cetero. s. de testi. Et pro
ista conclusio facit optime tex. in. c. de constitutione in pn.
z. s. j. de elec. cum ibi no. facit etiam regula. quia illud interesse
proprie consideratur quod est principale in re de qua agit vt
l. i. z ibi per Barto. ff. ad munici. interest autem principaliter
ipote z ecclesie vt malus prelatas remouetur licet in conse-
quentiam etiam clericor ipsius ecclesie interfit Sed. d. Antio.
11 de bu. hic ponit aliam fo. valde fin. dicit. n. qd ad accusandu
admittitur criminofus qui proseguatur iniuriam propriam. qd
accusatio tendit ad finem vindicte vt in. c. qualiter. j. eo. z in. c.
tue. s. de procura sed ad denunciandum criminofus non ad-
mittitur etiam pro crimine quod respicit iniuriam suam z suo-
rum. qd denunciatio non instituitur ad finem vindicte sed ad cor-
rectionem fraternam vt in. c. super his. s. eo. z est valde solene
dictum in ista materia limitans. c. omnibus. allegatus in glo.
Slo. tñ nostra sentit hic oppositum dum dicit qd isti non pro-
sequebantur propriam iniuriam. z sic sentit qd si proseguen-
tur essent admittendi. z istud dictum est equius. pro quo bene
facit tex. z quod ibi per glo. in. l. de pupillo. in p. n. c. ff. de no.
oper. nuncia. Franciscus. Aretinus.

Contra Inquisitionis.
Cum qui comisit crimen qd
impedit executione officij vt
beneficij post penitentia peracta potest im-
poni in iudicio inquisitionis pena que im-
neretur in iudicio accusationis in alijs autz
criminibus imponitur pena ad iudicis arbi-
trium. Et sic z clarius fm moder. Si crimen impedit execu-
tionem officij vel retentionem beneficij peracta penitentia in-
dex non potest minuire penam statutam pro crimine. licet pro-
cedat per inquisitionem. In alijs vero criminibus bz arbitrij
imponendi penam pro qualitate delicti z meritis persone. b.
1 d. secunda est ibi in quo quidem. Et Tercio primo duo cri-
mina propter que etiam peracta penitentia impeditur executio
officij. Primum est crimen homicidij de quo in. c. si de tem-
po. ord. z in. c. in iur. quin quagesima distin. Scdm est symo-
nia commissa in ordine. Sunt z alia crimina que plene enume-
rat Jo. an. in nouel. in. c. nisi cum pridem. s. propter conscien-
tiam s. de renun. z d. Antio. in. c. ex tenore supra de temp. or.
Ego autem plenissime scripsi super hoc multa addens in. c.
2 cum non ab homine supra de iudi. Et Secundo not. qd de
iure canonico cum proceditur per viam inquisitionis in crimi-
nibus non impediuntur executiones officij pena est arbitra-

ria qd proceditur super crimine extra ordinem. z ideo non im-
ponitur pena ordinaria delicti facit optime tex. z quod ibi per
bald. in. l. nullum. C. de testibus z in. l. diuus. in principio. ff.
3 de fal. Et ex hoc arguit hic domi. Abb. qd z saltem de iure ca-
nonico damnatus ex inquisitione non incitatur infamis qd
sicut receditur a pena ordinaria delicti imponenda per domi-
nem ita eadem equitate videtur recessum a pena iuris que est
infamia que sequitur condemnatum pro crimine vt. l. infame.
ff. de pub. iudi. Et fin ius canonicum poterit esse vera gl. que
est in. l. iij. s. preterea de suspens. tur. z in. l. j. C. de modo mult.
qd condemnatus ex quistione non est infamis. Nam de iure
cuius barro. tenet op. in. l. infame. ff. de publ. iudi. Et pot esse
ratio differentie fm eum qd de iure civili regulariter non potest
procedi. per inquisitionem nisi in certis casibus. De iure aut
canonico semper potest procedi precedente infamia. Unde
quia inquisitio magis grauatur de iure canonico in iudicio
inquisitionis io releuabitur in alio vt no sit infamis. Sz ista ra-
tio non videtur sufficiens quia grauamen illatum in modo
procedendi non est iusta causa alterandi penam vt plene de-
clarat Barto. in. l. ius fustium in vlti. q. de infam. z in. l. in-
famem. ff. de pub. iud. Aliqui modis. hic referunt. Bald. qui
prolix tractat istam. q. in. l. etiaz. C. de fur. z in. d. l. infamem.
Et in effectu concludit Bald. in. l. infame qd ex inquisitione ge-
4 nerali condemnatus non efficitur infamis. vnde z infer qd si
officiales in sindicatu condemnatur virtute generalis inquisi-
tionis contra se facte non efficitur infamis qd no pot dici hic
qd inquisitio succedat in locum accusationis quonia accusatio
non pot fieri sine specificatione criminis. ij. q. vij. c. libelloz. m.
z hanc sniam sequitur Jo. de imol. in. d. l. is qui reus vel in. d.
l. infame. z alij moder. hic qui multum instant circa hoc
vtrum ex inquisitione generali possit sequi codemnatio sz no
est instandz qd Bald. ponit exemplum qd ex ipsa potest sequi
condemnatio de iure qd forinatur cõtra certã personã pro ad-
ministratione vnus officij vt in. l. iij. C. vt oēs tam ciuiles quã
milita. z in aut. vt iudi. sine quoquo sus. s. necessitate quo casu
ex inquisitione generali potest sequi sententia codemnatioria z
absolutoria vt no. Ang. in. l. si vacatia. C. de bo. vaca. lib. x.
Sed in. l. etia. C. de fur. vbi latius discutit. q. in effectu. ponit
tres vel quattuor conclusiones. Prima conclusio sua est ista.
5 Si aliquis codemnatur ex interlocutoria no infamatur vt. l. d.
bum. z. l. interlocutio. C. de bis q no. infam. nisi ex genere pene
postea secuto puta si figuraretur vel imponeret sibi mira ve
plene declarat Barto. in. l. infame circa pn. ff. de pub. iudi. z est
6 casus in. l. ius fustium fm vnã lec. Et hoc inferit ipse qd p-
pter bñum qd hodie datur cõtra cõrumacem qd est interlocu-
toria quedam no efficitur quis infamis vt. l. j. C. de mō mul.
Et n. bñum sententia interlocutoria punitia cõrumacie vt. l. j.
j. s. ex hoc rescripto cum glo. z ibi per Barto. ff. de vend. in sp. l.
Et hoc credit ipse esse verum si statum dicat qd bannitus
habeatur pro confesso quia sz tacita confessio surgit ex ali-
quo facto infamem sicut expresse vt. l. si tutor. C. de inter. mar. z
7 ibi per bald. z facit in cõfessio no infamat. Tu dic z melius sz
Barto. in. l. ius fustium in vltima. qd. ff. de infam. qd ideo ista
ficta confessio non infamat. quia sola confessio sine condem-
natione secuta in criminalibus non infamat vt plene decla-
rat ipse in. l. infamem supra allega. Nam id quod dicit
Bald. qd si vera confessio infamaret ficta non infamem est ma-
8 gis dubiu. qm videmus qd in multis ficta confessio bz vim
vere cõfessionis. Nam videmus qd per eam tollitur sumptio
iuris z de iure sicut per veram confes. vt tradit Barto. sing.
in. l. absent. ff. de penis. Item dicit sing. But. z refert Bald.
9 in. l. omnes populi. ff. de iusti. z iure. qd ficut vere cõfessus z
conuictus non appellat vt. l. iij. C. quo. app. no. rec. ita nec ille
qui ex forma statuti habetur p confesso z conuictus. z videtur
istud dictu fundari ratione. qd hoc ipso qd aliquis fingitur esse
cõfessus per interpretatione passimam legis loquentes de con-
fessione vident trahi ad istum vt. l. j. s. lex salcidia. z ibi per bar.
ff. ad. l. fal. z est optimus tex. in. l. atqui natura. s. si. ff. de neg.
ge. Unde istud qd ficta confessio infamem. z vera infamem no
10 est omnino expeditum. Et Secunda conclusio sua in ista. l.
etiam est talis. Condenatus per inquisitionem si est presens
vel si fuit per procuratorem legitime defensu efficitur infa-
mis intelligi quando sententia ferretur in ipsum z non in
procuratorem z in hoc sequitur opi. Barto. in. l. infamem qua
Barto. probat in effectu per. l. atbalas. s. calumniator. ff. de
infam. z per. l. j. C. de cal. Et quibus pz qd calumniator punit
per inquisitiones de calumnia. z tamen efficitur infamis vt. d.
s. calumniator. sed ista iura possent restringi quando ageretur
de calumnia per viam accusationis vnde. d. Jo. de imo. in. d.

a C. Hic intam
vñ. ad qđ idē
t3 bar. i. l. nō solū
q. i. s. ff. de pur. vi
de et ang. t. ino. i.
l. isame. ff. de pub.
iud. t. ibi Alex. q.
bar. ibi t. i. l. si fō
vi. de cul. p. bal. in
l. j. in vlt. col. C. dē
here. insti. t. in. l.
cū mulier in asipe
car. t. pē. ff. so. ma
rit. t. in. l. si tutor.
C. de interdi. ma.
Iaco. bu. in. l. qm̃
ff. de bis q. nō. l. is.
Saly. in. d. l. si tu
tor. Jo. an. in. spe.
de cotuma. q. seq
tur in pn. Paul.
de cal. p. cxxviij.
in. ij. colū. in anti
ga t. Alex. in. pf.
cxy. in. ij. vol. q.
incip. animaduher
si statuit in pn.

l. infamē dicit posse saluari glo. in l. iij. §. preterea. ff. de suspens.
 iuto. que dicit q̄ condemnatus per inquisitionem non fit infam.
 mis. q̄ pro ea videtur esse casus quem ipsa glo. allegat in l. j.
 C. si tutor non gesserit per quā. l. dixit Angel. in l. si libertus.
 ff. de in ius vocan. q̄ remota accusatio non videtur remota
 inquisitio. Et tamen si sententia lata in inquisitione infamaret
 deberet excludi ab ea libertus qui non potest intentare actio.
 nem famosam contra patrimonium sicut ab actione famosa do.
 Barto. in. d. l. infamē. responderet ad illam. quod ibi non vi.
 dicitur q̄ sententia lata super inquisitione nō infamat. sed huic
 responsioni ob. ratio predicta. quia si non infamaret deberet li.
 bertus admitti. Ange. in l. j. in princip. ff. de his qui nō. infam.
 dicit q̄ speciale est in illo casu q̄ sententia lata super inquisitio.
 ne non infamat. quia ibi inducitur inquisitio et prohibetur ac.
 11 cussatio ob reverentiam persone. ¶ Tu respondeas duplici.
 ter et no. q̄ quis libertus non possit intentare actionem famo.
 sam potest tamen promovere inquisitionem que infamat. quia
 non est ita apertus et manifestus accusator doli sicut cum accu.
 sat vel agit. Casus est singularis cum glo. sua qui hoc dicit in
 simili in l. non debet. §. fin. cum. l. seq. ff. de dol. ubi probatur
 12 q̄ quis iste persone non possit deducere dolum apertum
 possunt tamen deducere dolum velatum. quia non est ita in.
 iuria promoci. Vel dicas q̄ melius q̄ ille res. non dicit q̄ ibi
 formetur inquisitio ad remouendum tutorem. sed ad provide.
 dum ne quid tutule desit. q̄ libertus. nunciabit iudici res. pu.
 pilli male geri. et ipse iudex providebit q̄ tutor sit diligentior
 comminando multum et imponēdo si sit opus iuxta. l. j. in pñ.
 et ibi no. ff. de adm. tuto. vel dando forte actorem vel coadiu.
 torem iuxta materiam. l. decreto. ff. eodem. et. l. solent. ff. de tu.
 to. et hoc sonat magis littera dum dicit ne quid tutule desisset
 quā q̄ ageretur ad remotionem tutoris. Et dato q̄ iudex for.
 te ex ista ad monitione liberti videns aliter non posse provide.
 re tutule remoueret tutorem. q̄ tamen hanc deductionem non
 deducit libertus expresse sed velate petendo providi tutule is
 non repellitur per. l. non debet supra allegata. Et sic possunt
 formari tres responsiones ex. s. dictis. et hanc iniam Barto.
 secutus est Bal. expresse in. d. §. calumniator. et ipse idē Bar.
 no. in. l. j. in prin. ff. de his qui nō. infam. et bald. post. l. y. in
 l. j. in fi. C. de calum. licet autem condemnatus ex inquisitione
 3 efficitur infamis et ille. tamen cuius bona confiscantur pp. cō.
 tumaciam iuxta. l. j. ff. de requi. reis. q̄ non est damnatus non
 efficitur infamis fin glo. no. in. l. fi. C. de requi. reis per quam
 4 Bald. ibi dicit q̄ bannitus ex contumacia non efficitur in
 famis licet habeatur tacite pro confesso. Et hoc vltimum po.
 nit singulariter Jo. an. in. d. de contumacia. §. sequitur. in. ij.
 addi. ¶ Sed reuocatur in dubium id q̄ dicit hic. d. Abb.
 vtrum de iure canonico istud procedit sicut de iure ciuili. Nam
 ratio vrie q̄ ipse assignat non est sufficiens vt. s. dixi et p. l.
 bictus fustium. fin vnam lec. ff. de infam. et ibi b. no. Barto.
 ¶ Unde alia ratio videtur querenda. Et videtur duplici me.
 do dicendum q̄ sua opi. sit vera. Primo per glo. nota. in. l.
 certi conditio in princ. ff. si cer. pet. ubi glo. dicit q̄ certi con.
 ditio que intentatur loco actionis famose non infamat sicut
 sententia que ferretur in ipsa actione famosa et hoc vñ esse q̄
 non succedit per omnia loco actionis famose. et istud idem vñ
 esse in inquisitione de iure canonico. q̄ vt vides mitior pena
 imponitur q̄ in indicio accusationis. Sed ad illā glo. respon.
 deas q̄ in certi conditione mediū cōcludēdi immediate non
 est crimen ex quo cōdemnatus efficitur infamis sed certum q̄
 est in obligatione sicut declarat Barto. in. d. l. certi conditio.
 Unde non potest dici ibi in illa actione cōdemnatus esse cōdem.
 natus ex crimine infamante sed ex alio medio q̄ nō infamat.
 et ita respondeat ipse Bar. punctualiter in questione nostra in. l.
 j. in prin. ff. de infam. ubi omnino videas. ¶ Secundo ar.
 guitur pro opi. d. Abb. q̄ de iure canonico inquisitio est re.
 16 mediū ciuile. vt in. c. per tuas. j. de symo. sed et condemnatus
 ex crimine publico ciuili non efficitur infamis fin Jaco. de
 are. et alios in. d. l. infamem. q̄ cōpetit ex crimine publico agē.
 do ciuili actio in facti que nō infamat vt. l. nō debet az. l.
 seq. ff. de do. ergo idem dicendū in iudicio inquisitionis si est
 remediū ciuile. q̄ nō est dare rōnem diuersitatis cur officiū in.
 dictis ciuili interatū magis infamat q̄ actio in facti. Sed ad
 17 istud est rēdēdū fm gl. et Bar. in. d. l. infamē et q̄ etia actio in
 facti que oritur ex crimine publico regulariter infamat prete.
 rea nō cōpetit actio in facti regulariter pro agendo ciuili ter de
 crimine vt dicit Ja. de are. Sed actio de dolo que infamat nisi
 q̄ in lege introductione accusationē criminale expresse indu.
 ceretur remediū ciuile sicut in. l. qui nomine. ff. de falsi. ita decla.
 rat plene Bar. versus si. cōmenti in. l. elegāter ver. si. cōmēti

ff. de dolo. Et attende pro eo qd diximus. s. respondendo ad glo. in l. certi conditio. q. in inquisitione etiam de iure canonico deducitur idem titulus criminis publici qui deducetur in 18 in accusatione. ¶ Tertia conclusio sua in. d. l. etiam est ista damnatus non solum per inquisitionem sed per accusationem non efficitur infamis quando fuit damnatus absens et non defensus saltem per procuratorem. mouetur q. leges que dicunt damnatum de publico crimine effici infamem non loquuntur in isto casu. ergo non sunt trabende ad consequentiam in iura regulam in penis. de reg. iur. Et hanc sententiam v. sen. tire bar. in l. i. ius fustium. in vlti. q. ff. de infami. in prima ratione qua assignat. vbi dicit q. nō damnatus per procuratorem non efficitur infamis vt. l. furci. §. qui alieno. ff. de infami. multo fortius reus qui fuit damnatus absens et nunq. fuit in iudicio. Sed ista dicta in vno casu videntur esse contra text. expresse in l. absentem. ff. de penis vbi probatur et clare q. in casibus in quibus sententia potest ferri in absentem condemnatus in iudicio criminali infamatur. vnde si crimen esset vere probatum contra absentem. Ista opi. non posset stare. sed si crimen non esset probatum vere sed ex forma statuti reus haberetur ppter eorum iurisdictionem pro confesso et coniuncto. tunc forte posset subsistere ista conclusio. quia iura non loquuntur in isto casu. vide licet quod absens est conuictus per fictas probationes. Sed hoc videtur contra mentem iurisperiti quod ponderant quo ad infamandum infamiam solum hoc aliquem esse damnatum de crimine vt patet in l. j. et in l. latrocinio. §. calumniator. ff. de infami. et hoc est quod dicit glo. in l. fina. C. de requir. reis. vnde Barto. in d. l. ius fustium. in isto casu videtur alia ratione magis. no. q. dicit fm quosdam consules et q. statutum inducendo in preiudicium rei condemnati probationem. fictam et privilegiam videtur grauare reū circa ipsa merita cause. ergo videtur per hoc cum infamia dispensatum. sicut quando pena grauior imponitur pro delicto vt. l. si possidonium. C. de his qui no. infami. sed ista sua ratio presupponit q. sicut quando iudex qui augeat penam legis videtur dispensasse cum infamia ita quando lex noua augeat penam legis veteris. et hoc ipse tenuit expresse in d. §. pena grauior. sed Bald. et Angel. ibi contra et melius iudicio meo q. vt habeat locum dispositio illius legis. oportet q. pena sit imposita vltra legem. sed non potest dici imposita vltra legem si per legem nouam imponitur et q. statutum est lex in suo territorio vt. l. omnes populi. ff. de iust. et iur. ergo non conueniunt verba legis et multominus videtur conuenire mens quia fm hoc sequeretur q. si per nouam legem imponitur noua pena que esset maior pena veteris legis sicut est videre in l. qui sepulchra. C. de sepul. vto. et melius in l. senatus. ff. de accus. q. si reus puniretur ex dispositione noue legis non efficeretur infamis et sic in aliquo esset recessus a dispositione legis veteris quod non videtur de mente iurisperiti et contra text. in l. quociens de actio. et obli. et contra no. in d. l. qui sepulchra. et in l. j. ff. de vi bo. rap. Et ideo in isto vltimo casu forte de subtilitate iuris esset verior opi. Jacob. bu. quam refert Barto. in d. l. ius fustium opin. tunc alia seruaretur in practica propter auctoritatem Barto. et illorum consensum et ad articulum iustum vt. quod ponit Bald. in l. cassius. ff. de senatoribus. ¶ In glo. posita super versi. in accusationibus ibi fide non credo te. Communitur docto. Moder. hic sequuntur tunc doctrinam Hostien. qui dicit q. in istis casibus denunciator debet subscribere ad penam talionis sicut si accusaret reprehendendo dicta Innocen. de quibus dicit vt hic per eos et maxime per docti. Abb. qui melius ceteris loquitur. Et ad dicta ipsorum adde primo q. ponit Barto. no. in l. si cui in principio. ff. de accu. et quod ipse no. in l. si preteritis. ff. de contrah. et est bonus casus. in l. papinianus. §. si filius. ff. de inoffi. 22 testamen. in quibus locus concluditur in effectu et q. quando exceptio operatur eundem effectum. quem actio principaliter proposita iudicamus de ipsa sicut de accusatione vel sicut de actione principaliter intentata et ista confirmant dicta Hosti. 23 C. Sed relinquatur vnum vbi quibz quia inscriptio ad penas talionis est inducta principaliter ad refrenandum calumniam voluntium accusare vt dicitur in l. si cui in principio. ff. de accusatio et plene scripsimus in c. super bis. supra eod. Sed ista ratio videtur cessare in denunciatore vel saltem non esse eadem que in accusatore. ergo videtur q. dispositio illa non fit seruanda in ipso. Nam denunciatio pcedit fraterna monitio vt in c. si dilectus. s. e. ex qua nō ita presumit dolus et calumnia de facili in denunciatore sicut in accusatore q. exercet in laudabile 24 genus interitiois. ij. q. vii. c. si quis eps. et ego tñ nō auderē rece 25 dere ab ista cōsilia bac fola rōne. ¶ Secō adde in quātum d. Abb. hic dicit q. si agit p crimine qd impedit retētiōē dñi

1958

rapat beneficii. post peractam penitentiam. q. symonia fuit co-
 missa in beneficio duntaxat tunc non d. ipse obligari ad pe-
 nam talionis que esset imponenda pro illo crimine si reus co-
 mitteretur per accusationem. Nam aliqui moderni impugnant
 istud dictu dicentes q. istud est contra tex. nostru qui dicit q. siue
 impediatur retentio officij acta penitentia siue impediatur re-
 tentio beneficij in vtroq. casu pcedit. est sicut in iudicio accusatio-
 nis z sic in vtroq. casu d. quis se obligare ad pena talionis.
 Sed ad istum tex. respondetur pro ut p. ex prin. et z. v. r. aliqui.
 q. ista equiparatio non per oia est sed solum quo ad hunc effectu
 vt in neutro casu pena imponenda possit minui per iudicem.
 Et si opi. istorum esset vera frequenter magna absurditas q.
 plus puniretur promotor inquisitionis in isto iudicio quam ipse
 reus si condemnaretur. q. reus puniatur solum a beneficio q.
 motor vero a beneficio z officio. z sic non esset pena talionis
 que esset similiduo supplicij quod ex illo iudicio erat imponen-
 26 d. d. reo vt. l. i. f. c. de accu. ¶ In glo. postea super verbo alio.
 quin. que incipit. ¶ Si alius crimen zc. Hanc glo. valde no.
 doc. in quantum vult q. si iudici datur arbitrium ad diminuen-
 dam penam istud arbitrij imponat q. non possit penam au-
 gere. q. inducta ad diminutionem non operantur augmentu
 27 de quo dicit vt per eos. ¶ Sed querit hic consequenter Jo. de
 imo. z aliqui moderni. vt ruz si iudici conceditur arbitrium sim-
 pliciter in puniendis maleficijs sicut est concessum per legem
 vbi pena certa non est statuta iure. l. j. §. expilatores. ff. de ef-
 fracto. z repila. z in c. de causis. in fi. de offi. deleg. iud. ex virtute
 istius arbitrij possit imponere penam mortis quam q. latius
 z prolixius disputat ipse idem in l. j. §. de pu. iud. z obmittit
 de duo membra de suis que non habent dubitationem. v. q.
 statutum concedit arbitrium expresse vsq. ad mortem. vel q.
 concedit arbitrium dumtaxat non imponat penam mortis.
 Videndum est solum de tercio membro qd ipse ponit in d. l. j.
 z hic q. est q. simpliciter conceditur arbitrium iudici non ex-
 quendo illud expresse ad causam mortis neq. rursus limitan-
 do circa penam mortis super quo ipse concludit in effectu q. si
 qualitas delicti z circumstantie sine ita atroces q. mereantur pe-
 nam mortis. iudex ex arbitrio potest illam imponere. Ita iten
 allegat glo. que hoc dicit in fi. de iniur. §. in summa nihil tamen
 ligat pro hoc dicit nisi tex. per locum a speciali in l. i. §. si
 ff. de cri. stelli. z in l. pactum in fi. ff. de fur. Bal. in quibus lex
 28 limitat arbitrium iudicis vt non excedat penam metalli. z sic
 datur intelligi q. si arbitrium non esset limitatum posset coe-
 29 hendere omne genus pene z etiam mortem. ¶ Abi autē qua
 litas z circumstantie delicti non mererentur tantas penam tunc
 si iudex imponeret penam mortis ab eius iniquo arbitrio pos-
 set appellare vt. l. i. §. qua pena. ff. de verb. signi. z est glo. super
 q. plene scripsimus in c. super h. s. cod. z fm istam distin-
 ctionem d. intelligi doctrina Bald. qui simpliciter sequitur
 glo. prealle. in c. j. circa prin. de pac. tenen. z in c. j. §. iniuria.
 de pa. iur. fir. aliqui moder. allegant hic Bal. in l. j. c. de bis
 qui latro. occi. vbi Bald. no. esse casum q. iudex habens arbi-
 trium puniendi delictum potest imponere penas corporales nō
 tamen dicit q. possit imponere pena mortis. Audiat als a pa-
 tre meo in ciuitate Florentie Bald. consilium contrarium in
 quodam consilio quod incipit. Cecchus confecit venenum
 forte potuit moueri. q. si lex imponi voluisset pena mortis que
 non imponitur nisi pro delicto grauissimo. v. l. capitalium.
 in prin. ff. de pe. determinasset illam penam nec reliquisset eaz
 arbitrio iudicis. Sed potest responderi q. q. circumstantie
 plurimuz diminuunt vel aggravant delictum vt in c. sicut di-
 gnus z ibi no. j. de homi. z l. aug. facta. ff. de penis. ideo forte
 lex non determinauit penas. Et q. pena arbitraria comprehendit
 30 penas mortis tenet bald. expresse in d. l. ff. de re. iudi. ¶ Pro
 qua sententia est casus singul. in l. i. qui cum maior. §. his demū
 ff. de bo. lib. vbi text. dicit q. iudex propter seueritatem potest
 alterare penam vsq. ad penas capitales. nec potes dicere q. ibi
 intelligat de pena capit. i. capitali iuxta l. j. §. de pub. iudi. q.
 cum in principio text. loquatur de pena capitales quod potest
 intelligi de pena mortis sicut de alia pena capitali non video
 quare finis text. qui dicit q. iudex er seueritate telem penam
 imponat debeat restringi ad illam speciem pene capitalis que
 non includat penam vel mortem naturalem. Unde ex illo
 text. sic declarato arguo sic. Si iudex penam determinatam
 a lege ex arbitrio. §. pena grauior. potest alterare vsq. ad
 penam mortis recedendo a legis dispositione. ergo multo for-
 tius si pena non est determinata poterit penam mortis im-
 ponere. ¶ Pro ista conclusione facit optime text. in l. saccu-
 lary. §. iunt quedam. in An. litere. ff. de extraordi. crim. vbi
 ex ratione assignata in litera colligitur q. confuctudo q. con-
 uentio penam arbitrariam vsq. ad mortem potest esse

iusa si reus patitur qd fuit commissus. ergo etiam remota co-
suetudine iudex nō videtur inique arbitrari si qualitas delicti
31 hoc mereatur. ¶ Illud autē est certū qd iudex vigere talis
arbitriū pōt imponere non solum penam corporalem sed etiam
penam capitale quia potest dare reum in metallum virtute
talis arbitrii que est pena atrocissima post mortem. Causa est
nō. 2. menti tenendus in. l. j. c. cum patronus in vltimo respon-
32 so. ff. de offi. p̄fec. vr. ¶ Aduerte tamen quia sicut in lege
arbitrium conceditur iudici ad puniendis delicta vbi pena nō
est determinata ita aliquando etiam super maleficijs habenti-
bus penam. determinatam statuta vel reformationes ciuita-
tum concedunt generaliter arbitrium rectori in puniendis ma-
leficijs. Et istud casu dicit Bald. nō. in. l. obseruare. §. profici.
33 sci. vers. xrv. queritur qd propter arbitriūz sibi concessum iu-
dex non debet recedere a pena statuta determinata nisi ex causa
z istud idem dicit in effectu in. l. j. c. vr. j. cor. ad. Sed contra
hoc dictum facit. quia cum iudex ex causa de iure communi ha-
beat istud arbitrium vt in. §. pena grauior. s. all. ergo istud
statutum redderet superfluum contra. c. si papa cum alijs
vulgaribus de p̄uile. lib. vj. z contra glo. in. c. j. de rescrip.
¶ Potes dicere saluando istud qd arbitrium operatur hoc qd
facilius z ex leuiori causa iudex possit augere vel minuire pe-
nam q̄ vbi hoc arbitrium concessum non esset. ¶ Aduerte
34 etiam quia Binge. nō. in. l. si quis alio in princip. ff. de calum.
dicit qd quando per statutum precedens conceditur arbitrium
potestari in puniendis maleficijs. z postea in statuto sequenti
pro aliquo delicto imponitur certa z determinata pena. clau-
sula generalis non refertur ad specificata. vnde super illo deli-
cto in quo pena est determinata non habebit arbitrium iuxta.
l. in c. legum. ff. de penis z text. in c. oudem. de p̄ben. lib.
35 vj. z in c. j. s. de rescrip. ¶ Et vtrum. pena arbitraria ve-
niat duplicanda si statutum dicit qd in maleficijs commissis
de nocte pena duplicetur. vide quod ponit Bald. nō. in. l. ar-
bitrio. in princip. ff. de dolo. Ad materiam etiam vide glos.
in. c. j. xvj. q. j. que videtur velle qd iudex loci delicti nō possit
alterare penam statutam a lege et arbitrio. §. pena grauior qd
dictum an sit verū non distinctio nunc.

Tertie dubitationis.
¶ **testibus** Deponēt ius de ve
 ritate et criminis non
 debet puniri reus contra quem non preces
 sit diffamatio de crimine nec dicitur aliquis
 de crimine diffamatus ppter famulos libel
 directos et non credetur testi qui tpe testificatus
 in iurum reus et ides si ante testificatum hoc esse
 hoc fecisset in fraude v eius testimonium nō
 + iūo. primo scdm modum. et bñ q vbi q testi
 tela legittima iudicij s crimem fit pbatū per rei
 cōdemnatio sup crimine. Et quo lequit q
 nulliter recepti. et hoc satis innuit lex. cū dictū
 debebant recipi. Et potuit h cōtingere du
 pla precedente accusatione seu inquisitione in
 his partis pducētes recepti testes super veritate
 nisi iuder inqueret sup infamia testes iurati nō
 infamia s de veritate criminis vbi plene de
 ¶ Strus autē si de crimine constaret per con
 tra et lequi condemnatio licet non precesserit testa
 dicimus in. c. qualiter. j. e. vbi posuit Inno
 centium in. c. si confiterit. e. o. sed iste ter. potest
 modo ultra doc. et not. q testes fuerunt re
 da vel formata inquisitione super crimine nō
 re infamia que debet precedere inquisitionem.
 intellectum qui satis dicitur in versu. cum inquit
 et effat hic casus singula. q inquisitio facta
 infamia et processus factus super eo contra
 test nullus ipso iure. Et ita limitatur singu. ter.
 b. y. Et hanc articulos plene persequatur. v.
 Trib. in. c. cum oporteat. s. eo. et quia de ipso
 vbi hic tribemus aliquid super eo in lec. seq.
 no. et semper teneantur ibi. Lolummodo si
 quisquis nonquam videtur permitti nisi quan
 tia de crimine. Et hoc possit inferri q etiam
 in quibus leges permittunt procedi per in
 potest inquiri nisi precedente infamia. de quo
 luter. j. e. In materia sua. + Secūdo qd et alijs
 vehementibus non possit procedi ad in
 cedat infamia. cuius contrarius dicimus in. c.
 eo. post doc. ¶ Sed potest respondēt ad
 de dictione taxative. + lolummodo solū et. nō
 vel diffagatione similis s3 glo. in. l. ob. eo. c.

taxat. z addo bo.
 tex. in. l. j. §. j. ff. si
 men. fal. mo. vir.
 z tex. in. l. i. ff. iusta
 gl. vbi cy. z saly.
 C. de reuoca. do.
 facit et q. nā vbi
 taxationi est exclu
 dere extranea. sed
 cūcō pmiētia in
 dulgere tex. est in
 cle. exut. in d. cuz
 ad nā de d. sig. z
 illū tex. ad b no
 rat z reputat fin.
 L. u. in. l. vnica in
 prin. ff. sigs a par.
 fue. ma. z Joā. de
 ana. in pñ. cōfani.
 adde etiā id. q. 3.
 L. in. q. si itaturus
 pmitit solā talem
 exceptionē posse
 opponi q. d. tale fa
 tutā non excludit
 alias exceptionē
 missas in alio ita
 tuto ita determinat
 Ang. in. l. i. ita pu
 do. p. vbi notata.
 ff. de adul. facit et
 q. 3. bal. l. i. nullā
 C. ad. l. iul. male.
 Et in. l. i. si morte
 per illū tex. ff. kol.
 ma. z ad mām ta
 xatue vide ro. in
 edñ. citij. in ci. vi
 sis. §. pñ. l. i. z
 ff. de cec. vi. in ci.
 proposito casu.

¶ Ab onere p
ponendi z cadde
bonū text. in .l. j.
fi. ff. de dot. pie
late p. d. Fas. in .l.
et quaciqz in .v. j.
col. in fi. ff. si q
ius voc. non terit
Fely. in c. pūde
tiā in .iij. col. v. nō
ob. de of. ble. post
cū dē Alre. in c. ve
nūc in .iij. col. in
v. z q. gl. tua vbi
etiā addidi. s. de
acc. z vltra oēs vi
de Alre. in .phi. d.
inci. i. cā z lierev
tente in .iij. col. v.
dñā Catherine in
quinto volu.

nollet supplere ex officio vt repellere testem. Ad dicas 2 se.
12 cundo qd t quando propositio alicuius iuris vel qualitat
requiritur pro fama solemnizante actum tunc notorium non
releuat ab onere proponendi queforma semper est seruanda
etiam si cesset ratio propter quam forma est introducta vt no.
in l. cum bi. s. eam autem. ff. de transactio. ¶ Non ob. glof.
supra allegata in verbo in opponendo. quia in terminis illius
glof. ius actiois quod erat elidendum ex ceptione rei erat fun
datum ipso iure. vnde non est mirum si ita facilius non repel
litur sed in terminis nostris quando constat iudici de inabi
litate testis ex actis apparere testem esse inhabilem ipso iure. 2
ideo facilius potest officio iudicis repelli sicut videmus qd
13 t quando agent non competit actio ipso iure. iudeo potest
semper ex officio repellere agentem vt l. vbi pactum. cum ma
teria. C. de transactio. Et pro illa conclusione qd iudeo possit
quinimmo debeat repellere testem cum constat sibi ex actis de
eius inhabilitate esse casus hic non cauillando litteram. 2 bene
facit text. cum glof. in c. querens. 2 in c. si quis iur. ij. questio.
vij. 2 quod no. glof. 2 docto. in c. nulli. supra eod. ¶ Nec ob.
premissis si diceretur qd ex quo par tempore iuramenti nihil
opposuit tacite videtur approbasse personam testis. quia su
per defectibus notorijs etiam si essent sacra notoria post iura
mentum pars non videtur tacuisse quia approbat personam
testis. sed potius quia sciebat qd notoria inhabilitas repellerebat
testem ipso iure quoniam iudeo talis testis non debet credere vt
hic probatur. ¶ Notabis tamen dicta Joan. an. in locis alle
gatis. quia licet vera non loquatur quando constat de inabi
litate ex actis reuera aliter notoria. vult tamen duo sing. 2 menti
14 tenerenda. 1. Primum est qd inhabilitas ex communicatione
item surgens ex infidelitate testis quia sit paganus vel iudeus
15 non possit remitti tacite vel expresse per partem. 2. Secundo
vult qd quando tempore iuramenti pars nihil opposuit contra
testem. iudeo non possit querere de inhabilitate testis ex of
ficio suo quando talis inhabilitas erat remissibilis per partem
tacite vel expresse. Sed hoc videtur contra ius text. vbi pa
ta qd iudeo in examine secreto interrogauit testem vtrum esset
inimicus. nisi dicas qd hic pars petijt a interrogari vel saltem
fuerat protestata qd vellet opponere in dicta 2 personas. Sed
quia istud est restringere istam decre. ista singularis doctrina
remanet aliquantulum dubia. maxime quia Innocen. simpliciter
tenet qd iudeo ex officio potest se informare de conditione tes
tis in c. cum dilectus. sepe alleg. 2 Barto. in l. iij. s. hoc aut
ff. de dam. infect. 2 Bald. in l. ij. s. si preses. ff. de mag. conue.
16 ¶ Ultimo no. qd testis criminiosus non semper repellitur a
testificand. non enim repellitur quando commisit crimen ne
testificaret 2 hoc ne pars laederetur ex malicia sua. Et est casus
fm Innocen. ibi 2 docto. in c. intimauit. supra de testi. licet au
tem testis criminiosus non repellatur in odium eius qui parti
cipauit fraudem cum eo repellitur tamen testis prius ius fm
Joan. an. bic 2 communiter docto. 2 satis innuit text. in ver
bo ante iuramentum quod qualiter sit intelligendum declarat
hic plene domi. Abbas qui etiam inducit istum text. in fin. ad
ea que tradidit Barto. in l. leos in principio. ff. de fal. videlicet
qd si testis dixit vnum extra iudicium 2 aliud postea in iudicio
credatur ci quod dixit extra iudicium ad eueruendum postea
dictum in iudicio. sicut hic creditur testi consentiendū esse inimi
cum extra iudicium nisi forte subesset iusta causa puta quia te
stis vnum dixisset extra iudicium propter reuerentiam per sone
potentis que erat presens. nam tunc credetur magis ci quod
dixit in iudicio vbi liberius presumitur locutus. De quo arti
culo dic vt plene scripsi post doct. in c. per tuas. supra de pro
17 batio. ¶ Et quia in c. cum oporteat. supra eod. promissio
hic dicitur vtrum si iudeo inquirat super crimine non prece
dente inquisitione super fama. maxime si est delegatus proces
sus sit nullus ipso iure. ideo sciendum est qd domi. Abbas in
d. c. cum oporteat. ponit quinq. casus quorum quattuor sunt
satis expediti. 2 de illis dic vt ibi per eum 2 per docto. Sed est
quintus casus qui est multum dubius videlicet quando forma
ta est inquisitio super crimine 2 reus citatus est contumax 2
proceditur contra ipsum omnia inquisitione infamie. Scis
enim qd quando iudeo procedit ex officio potest procedere
contra absentem in causa inquisitionis lite non contestata vt
in c. quoniam frequenter. s. sunt 2 alij. supra vt li. non con
testata. Super quo ipse concludit in effectu qd processus valeat
sicut si fieret contra presentem 2 nihil opponentem iuxta. c.
ij. de accu. lib. vj. Et ideo infero qd contumax poterit oppo
nere istam exceptionem qd prius debet inquiri de fama so
lum ante litem contestatam vel antequam sit habita pro con
testata 2 eo tempore quo potuisset eam opponere si fuisset
presens quia non debet esse melioris conditionis contumax
2 delinquent

7 delinquens quā non contumax vt in.c.eum qui de preben.
 lib.vj.allegat Inno.in.c.præterea supra de dilatio.7 glo.in
 c.j.in verbo absentia de elec.lib.vj. Et si sine dubio ista dicta
 essent vera quando processus non esset nullus ipso iure pio-
 pter obmissam inquisitionem fame. Sed hoc est quod queri-
 18 iur.7 qd processus non sit nullus probatur qd quia ordo circa
 preparatoria iudiciorum regulariter non dicitur esse substā-
 tialis nisi respectu oblationis libelli vt dicuntur in plene de
 elarar Archie. 3 Jo.an.in.c.j. de accu.lib.vj.vbi omnino vi-
 deas.7 bene facit glo.xvij.qd.iiij.c.vxor felicitas. Unde inferre
 Bald.no. ad propositum in autez generaliter. C.de epi. 7 de
 versi.v. quero. 7 in l. qui crimen. versi. vj. quero. C. qui ace-
 19 non pol. qd si ex forma legis vel statuti qd actor prius facit
 dare qd agat obmissio istius ordinis non reddit iudicium nul-
 lum ratione supradicta. 7 hoc est quod ipse dicit in l. si quera-
 mus. ff. de testam. an. allegans glo.no. in l. propter lit. §. j. ff.
 de excu. tu. ¶ Confirmatur ista ratio. quia si forma ista esset
 substantialis vel saltem si aliqua alia ratio diceretur deficere
 re forma substantialis in isto iudicio. tunc iudicium esset nul-
 20 lum etiam parte presente. quia 7 forme substantialis iudiciorum
 partes non possunt renunciare etiam expresse glo. in c. h.
 de relad. lib. vj. 7 plene in. c. j. §. de libel. ob. 7 in. c. de causis
 de offi. deleg. 7 tamen vult iudicium si pars sit presente 7 non
 contradicatur vt in. d. c. j. Et ista ratio multum virget pro ista
 parte. ¶ In contrarium facit fortissime iste text. qui vt ratio
 assignata per pontificem non sit superflua de necessitate vide-
 tur intelligendus quando fuit formata inquisitio 7 tunc iudicij
 per modum inquisitionis nam si testes fuissent recepti nulla p-
 cedente inquisitione super crimine 7 si tunc iudicij tunc non
 erat necesse dicere qd ex titis testibus non potest sequi condem-
 nationis quia inquisitio non debuit formari non precedente infam-
 tia. nam etiam si inquisitio potuisset formari non precedente
 infamia. quia tamē nulla fuit formata ad hoc foret qd receptio
 testium esset nulla quia testes regulariter recepti non preceden-
 te iudicio nulliter recipiunt vt in. c. quāq. frequenter in prin. §.
 vt lit. non contesta. ¶ Præterea etiam si alia causa redderet istū
 processum nullum. pontifex tamen fundat se super ista causa
 quia non precessit inquisitio fame. ¶ Præterea confirmatur
 ista conclusio et ratione quam assignat Jac. but. quem refert
 21 7 sequitur Bald. in l. licet. C. de proci. vbi dicit qd si iudex
 inquirat super crimine de quo est probitum in quare proces-
 sus est nullus ipso iure. 7 potest opponi ista exceptio etiam
 post sententiam latam secundum Bald. ibi. quia in isto pro-
 cessu deficit forma substantialis iudicij. Iudicium. enim. con-
 stat ex actore reo 7 iudice vt in. c. foris de verb. significatio.
 22 Sed hic deficit sine accusator. quia 7 iudex probitente statuto
 non potest tenere locum accusatoris ergo videtur qd iudicium
 sit nullum. Et qd processus sit nullus vbiq. prohibetur in
 inquisitio. tenet expresse idem Bald. in l. j. §. cum vrbz in vlt.
 carta. ff. de offi. pref. vrbis. Unde questio relinquatur satis
 dubia 7 maxime. quia hoc est contra regulas iuris qd iudex te-
 neat vicem accusatoris 7 iudicis. Sunt enim ista sui natura
 officia incompatibilia quia inter agens 7 passum debet esse di-
 stinctio. Inter iudicem iudicantem 7 accusatorem iudicatum
 vt. l. j. 7 ibi per barto. ff. de sti. seruo. 7 traditur in. c. ecclesia ve
 stra. j. de fori. Et quia nemo debet esse iudex in causa propria
 vt. l. vna. C. ne quis in sua causa. Si non esset ista decretalis
 que fortiter virget possemus dicere qd aut inquisitio prohibe-
 tur simpliciter 7 tunc vera fit opt. But. 7 bald. aut non probi-
 betur simpliciter sed ita demum nisi precedat certa solemnitas
 puta inquisitio fame. 7 tunc valeat processus etiam in conta-
 macem quia contumax ad odium subibatur p. presente vt in
 aut. qua in provincia. C. vbi de cri. agito. Et fortior est pbi-
 tio precisa 7 simplex qd prohibitio que fit si non seruetur cer-
 tus ordo vbi ille ordo non sit substantialis vt patet ex premis-
 sis. Sed qd iste text. proprie loquitur in materia 7 in casu no-
 stro quis non sit recedat. a communi sententia cogitandum est
 pro responsione.

Propter Solam famam et testimo-
nium de credulitate non
debet reus condemnari. Et ille non dicitur
infamatus qui est inculpatus a paucis apud
iudicem si non contra quod etiam sit infamatus
apud bonos et graves. b.d. secunda est ibi
ad quod. ¶ Nota primo ibi vel tantum per famam et. quod in
crimine ibi etiam cum proceditur per etiam inquisitionis fama
consequenda cum credulitate testimonium non probat crimen sua quod
possit sequi condemnatio. ¶ Utrum autem unus testis de

veritate z fama^a plene probata probent crimen cum agitur
ad punitionem criminis est id. q. questio de quo vide glo. ordi.
z docto. i. v. c. venies. el. j. de testibus. Et q. ponit Barto. in. l.
j. §. dicit. corneio. ff. de questio. z in. l. de minore. §. tormenta
in vlti. colum. ff. eo. Repertur tamen vnus casus in quo sola
fama probat crimen in. c. q. nos supra de appel. vbi aliqui di-
cunt q. ad puniendum regulare sufficiit probatio per solam
famam quod non placet ibi do. Abba. Moder. z merito quia
videretur contra text. in. c. licet. z in. c. per tuas. infra de symo.

3 ¶ Et cum autem quando ad incurrendum delictum requiri-
tur scientia sufficiat scientia per solam famam vide boni text.
in. c. cum desideres. §. secunde questionis. i. de senten. excom. z
tex. singu. in. c. illud in verbo non omnino culpabilis infra de
cle. exco. m. m. mini. z glo. in. c. j. §. de post. p. clatoruz. z quod
ponit Bald. in. c. j. §. vallatus si de feud. fuerit conuicta

4 inter do. z agna. vbi est bonus casus. ¶ Secundo no. q. te-
stibus deponentibus de credulitate non creditur etiam si con-
currat publica vox z fama. Et quia isti testes dicunt se crede-
re zc. Et b. sumitur arg. fm Joan. an. q. testes possunt interro-
gari vtrum credant id quod testificantur vel vtrum sciunt
q. testificantur per auditum q. Joan. an. concedit posse fieri
cum testis examinatur super vno capitulo vel articulo sed q. si
testis est examinatus super articulis interrogare cum in inter-
rogatorijs generalibus que sunt in fine testificatus vtrū cre-
dat que dixit esse vera vel audierit ex auditu auditis esse pe-
riculosum quoniam si testis diceret se illa credere videretur
cessisse a primo dictum in quo dixit se illa scire assignando co-
gruam rationem vel nullam assignando si fuit interrogatus.
z sumus in casu in quo tenetur reddere causam si non fuit in-
terrogatus. ¶ Tu dic de hoc vt veritas z plenius tradit do.
Anto. z Moder. in. c. quoniam. §. de testi. vbi de materia. Et
vide quod no. Bald. in. l. i. solas. C. de testi. ver. quinto quero.

6 z in. l. j. in principio. ff. de iusti. z iur. ¶ Tercio no. ibi ppter
dicta paucorum zc. q. licet vno vel tres vel etiam plures dicat
aliquem esse infamatum apud fe propter b. non probatur infam-
ia que constat ex communi opinione parrochie vicinie vel
populi. Et b. probatur hic fm vnum intellectum communio
rem. z est optimus text. ad ea que scripsimus in. c. c. oporteat.
§. eo. Sed potest dari alius intellectus magis conueniens li-
tere quez ponit hic do. Abba. moder. z inibi placet q. isti testes
probant aliquem esse diffamatum communiter in vicinia vel
parrochia sed iudex ex officio inquisiuit postea sigillatim a p-
sonis grauitibus z honestis de parrochia super ista infamia
z inuenit q. apud eos z maiorem partem eorum non erat ista infam-
ia z q. nunq. diffamauerant eum. Et per hunc modum re-
probat probatio prioris testium qui alias probassent infamiam
nisi sic fuissent reprobati: quoniam duo testes probando com-
muniter ita dici apud bonos z graues bene probant famam
fm glo. j. q. §. j. c. omni. ¶ Aliquando. z in. l. iij. §. eiusdem
quoz. ff. de testi. z Barto. in. d. §. tormenta. ff. de questi.

7 Et ex isto intellectu fe declarato no. fing. q. contra testes proban-
tes de infamia pot. pbari negatiua ingredo sigillatim ab ho-

8 minibus populi vel vicinie. ¶ Seco no. q. iudex pot. se infor-
mare de fama ex officio ingredo a singulis de prochia de veri-
tate fama z eos no recipiat in forma z pcedit quodammodo
extra iudiciam. z hoc est q. dixit Innocen. z refert do. Anto.
in. c. cum oporteat. §. eod. ¶ In glof. posita in verbo pauco-
rum zc. ibi credo q. maior pars vicinie requiritur zc. Tractat

9 hic do. Abba. moder. diffate nunquid de essentia fame requi-
rat locus z apud quos. z in quo loco debeat esse fama referet
in effectu dicta Barto. in. §. tormenta. ver. secundo quero. ff.
de questi. Culus dictis adde breuiter. primo in quantum dicit
q. in negocijs minimis vel modicis sufficiit esse famam in vici-
nia. Sed in magnis oportet esse famam in ciuitate fm eum.
Adde quod ipse idem dicit in. l. cum quidam. §. quod dici-
tur. ff. de acquiren. here. z text. in. c. per mas. §. qui fi. sine legit.
z in. c. cum dilectis. j. de pur. ca. Et pondera q. in. d. §. quod
dicitur. loquitur clarius qua in. §. tormenta. quia dicit q. dum-
modo negotium non fit arduum z magni preiudicii sufficiit fa-

10 mam vicinie. ¶ Secundo adde in quantum dicit hic q. fama
non debet habere ortum a mulieribus vel a pueris sed debet
habere originem a grauitibus personis. z ab his qui habent re-
gimen ciuitatis in manu si agatur de his que pertinent solum
ad regentes z gubernantes ciuitatem. secus si agatur de his q.
possunt etiam pertinere ad mulieres quia tunc z a muliere po-
terit oriri fama. Adde q. in pueris z minoribus q. ipse ibi no
prosequit pnt considerari tres casus. Ma aut fama est de his q.
pertinent ad regimen vel administratione reipublice z tunc v-
q. no possit bfe ortu de iure a minoribus. xxv. annis. q. illi no
pnt dare vocem in cōsiliis. nec administrare rempublicam vt. l. ad

Accusate
fama plene pbat
adde ad istā. q. bñ
facere z q. tradit
aler. in cōs. cl. in
cip. in cā z lūe ver
tēt inter opām in
cretiā zc. in. iij. z
v. col. iij. v. vol. z
in cōs. cl. incip.
repetitus i cā ma
rimoniali in. ij.
col. v. subingo e
in eo. vo. z in pñ.
clij. iei. vñs nar
ratis in pe. col. v.
pterea vt testis in
eo. vol. z in cōs.
clv. incip. als con
sultus tridi. in vñ.
ñ ob. ēti e. eo. vo.
z in pñ. clxi. inci.
cā z lūe vñte inter
pñōē i v. col. v.
pterea nō cōclū
dūt in eo. vo. z in
cōs. lxxix. inci. ex
cellētissimū iuriscō
sultū i. col. v. pte
rea vñ testes i eo.
vol. i. i. v. vo. vñ
melius ē alibi p
bar. i. l. de mōre.
q. plurimū in. iij.
col. v. qñ qualz z
seq. col. z seq. z ibi
aler. in apōst. per
quatuor col. vñ ē
qñōibus z vñtra
ōēs vñre. i. pl. iij.
incip. vñs vñllgē
ter themate zc. in
iij. col. v. pterea
sunt plurimū. z in
cōs. xv. incip. reue
rēdissimē pñ z se
mi. i. ij. col. i. fi. z
z in cōs. lxx. inci.
in cā illoz. vñ. pte
rea z bñ aduēna
z in pñ. lxxij. iei.
vñllgēter bac ma
ture pñderatis in
v. col. vñ testis aut
vide ē aliqd p. d.
Zaf. i. l. i. cō. q. qñ
ca. fi. c. de trālat.

rem publicam. ff. de mun. l. bo. z. l. spuri. §. j. ff. de decu. Su.
per quo vide quod dignetur ponit Bald. in. l. administran-
tes. §. si. ff. de eccl. in. z. in. l. exigendi. C. de procu. l. quod ba-
batur in ter. z. glo. in. cer. eo quod delect. li. vj. z. in. dene. vi.
bi qui. de. eta. z. quali. In alijs autem casibus videtur dicendum
h. q. ab illis moribus q. possunt testificari possunt oīri fama.
Ab illis vero qui non possunt testificari non possunt oīri. quia
turpe est vt illi admittantur quozum repellantur auctores vt
in. c. licet ex quadam circa medium vbi est optimus text. s. de
testi. Et in qua etate minor possit testificari vide quod no. gl.
z. doc. in. spe. cum nobis. s. de prescri. z. Joan. and. plenius in
addi. spe. in. titu. de teste. §. j. z. glof. z. doc. in. l. ad testium. §.
condicionem. ff. de testi. z. in. l. in. notionem. §. instrumentozū.
ff. de verbo. sig. Et ad materiam istam vide quod sing. ponit
Barto. in. l. labeo. in. prin. ff. de sup. leg. z. Bal. in. l. de gbus.
in. vltima carta. ff. de legi. vbi volunt in effectu q. si testis de-
ponit super fama vel communi opinioni z. in reddendis causis
scientie non repetit locum z. tempus positum in oīcto. nihil
minus valeat dictum testis. Cetera dic vt hic per doctores.
Francis. Bre. L. Ad petitionem.

3 comittitur. p. sedē apo-
stolicam legatus etiā de latereluper comi-
sis inquisitione se intramittere non bz. b. d.
¶ Vel licet secundum Abb. mod. Exceptio
notorij criminis ex quo aliquis nō est priua-
us ipso iure s. d. priuatus obstat agendi interdictio recupera-
de possessionis bono dicitur si sit notorium iuris. ⁊ est sing.
casus. Diuisio est communis. scēda est ibi cā igitur. ¶ 1. p. o.
primo q. ex inquisitione generali potest veniri ad sententiam
diffinitiuā ⁊ ex processu facto in ipsa inquisitione q. est vez
fm. do. Abb. hic quādo inquisitio esset generalis respectu cāe
sed non respectu persone. quia committitur contra vnum colle-
gium vel vnam ecclesiam. quo casu singuli de illa ecclesia cen-
sentur esse inquisiti. vbi autem inquisitio esset generalis tam re-
spectu personarum q. respectu cause sicut est inquisitio gene-
ralis quam facit potestas in principio fuit officij. tunc vtrum
ex probationibus in ea factis possit veniri ad diffinitiuam.
vel si formatur specialis inquisitio vtrum probationes illi
faciat fidē in iudicio specialis inquisitionis remitti se ad nota. p.
¶ Inn. in. c. bone. s. ele. alig. mod. remittit ad no. p. bar. li. ij. s.
si publico. ff. de adul. ⁊ v. v. bar. q. no. loquitur in li. ff. de que-
stioni. vbi vult q. iste pbationes non faciant fidem et quo ad
corrum in iudicio specialis inquisitionis. ⁊ idē 13. ¶ Inn. in. li.
vacantis. in. ij. carta. C. de bon. va. li. x. Et de materia * vide
Bal. in. c. j. s. homicidij. de pa. iura. fir. ⁊ in addi. Spe. in tit.
de inquisitione circa medium ⁊ in li. congruit. ff. de offi. presi.

¶ Et de mate
ria. &c. adde nota
ta p. doc. i. l. mari
tus. ff. de qd. bal.
in l. iubenus in
tertia col. C. de p.
ba. 7 in d. l. obser
uare. §. pñfici in
vi. q. per barr. i. l.
j. §. qdñe. ff. de
questio. vide etiā
Zinn. in c. p. in qñ
tionē de elec.

bet dicitur cardinalis
 natus. et ad facien-
 tem in. c. p. venera-
 bile. s. rōnibus. 3
 ver. sunt autē sacer-
 dotes in t. q. si fil.
 sint leg. vbi bal. in
 suo diuino confi-
 scimatis posito in
 c. figs alig. tes.
 pbib. appellat cē-
 tuz cardinalis se-
 natū diuino. sed 4
 vulgo sacri colle-
 gii nūcupat alio
 noie d. gremiū c-
 clesie tep. est in. c.
 noie dñi in vñ. de
 ipsius ecclesie gre-
 mio. xxiij. di. alio
 etiā noie d. choꝝ
 apostolor. c. i. no
 no. xxi. dist. immo
 cardinalis d. ps
 pape vt i. c. felici-
 s de penz. li. vi. vbi
 archi. bo. d. lig. i.
 c. ij. de cle. nō refi.
 bo. mona. l. c. j. d.
 scisma. in lexto r
 notatur in. c. j. de
 offi. ole. in sexto.

[illegible]

incompatibiles possunt opponi final copulariue. z resoluitur
ista copula in disiunctam z orationem conditionale. Unde iste
qui dicit legatum esse iudicem incompetentem z suspectum p.
inde est acti dixerit dico te esse incompetentem vel suspectu p.
non sis incompetens possit etiam dicere dico te incompetentes.
z si sis competens dico te suspectum. Facit optime iste text. ad
ca que ponit Barto. in ista materia in l. quidaz consulebat de
7 re iudi. z in l. si conuenierit. ff. de iur. iudi. om. iudi. ¶ Quarto
no. ibi dictis fratribus eiusdem loci zc. q. in ecclesia conuen.
tuali vel collegiata sicut electio pertinet de iure cõ ad collegi
um vel prelatum moritur. ita z cum priuatur vel amouetur. De
electione autem summi pontificis refert hic do. Abb. moder.
fuisse dubitatum in concilio Dyfano vtrũ quando papa de
ponitur per concilium electio pertineat ad cardinales. q. iura
dicentes q. electio pertinet ad cardinales loquuntur quando
vacat sedes apostolica per mouem vt in c. l. i. c. l. c. s. de electio.
pri. di. in. c. in nomine domini z in c. vbi periculum de electio.
lib. vi. nec determinant aliter quid iuris. Aliqui moder. dicit
8 hic q. largo modo ille qui deponitur vel priuatur dicitur mor
ri quo ad beneficium quo priuatur vnde satis sub nomine mor
tis videtur comprehendere id est casus. allegant glo. in c. i. in vbo
predecessor de re iur. lib. vj. que dicit q. celestinus dicitur pri
uatus quia largo modo cedens beneficium dicitur mortuus
quo ad illud ad idẽ adducunt glo. in c. si propter tua in verbo
vacaret de re script. in. vj. Tu vi. text. z glo. meliorem in c. su
spectum in verbo mortis de re. eo. l. vbi concluditur q. in bi
in quibus est facienda stricta interpretatio priuatus cedens
si non veniret sub verbo decedentis vel morientis vt etiã no
declarat glo. in c. quammis el. ij. de preben. lib. vj. In aliq
autem dispositionibus fauorabilibus forte veniret per ea qu
habentur in l. sed si mors in princip. ff. de do. inter. vi. z vo
licet glo. sentiat oppositum in loco allegato allegans gl. v.
9 q. j. c. placuit. sed tamen regula est ista quam dixi q. appella
tione mortis venit ciuilibis mors vbi operatur eundem effectum
quam naturalis vt plene traditur in l. ex ea parte. §. insulam
ff. de ver. ob. z per Bald. in l. dco nobis. C. de epi. z de. Et e
bis videtur posse dici q. cum electio summi pontificis perti
neat ad cardinales de iure communi vt est casus. lxxix. di. c.
z idem effectus inducatur per depositum siue renunciatur
summi pontificis quantum ad actum eligendi qui inducit
per mortem quia per omnes istos actus vacat sedes etiam i
10 isto casu potestas eligendi preineat ad cardinales. ¶ Quinto
not. ibi conuincitur. q. agenti interdicto recuperande po
sessionis ob. exceptio criminis quod est notorium notorieta
tis non solum si ex ipso crimine inferatur defectus tituli ip
iure sed etiam si inferatur quod habens titulus sit priuatus d.
Et ad hoc dicit. d. An. hunc tex. esse fin. z idem tenet in c. l.
11 teris z in c. item cũ quis. s. de re script. spo. ¶ Sexto not.
quando iudex spoliatur aliquid non seruato ordine iudiciali
spoliatus potest petere re restitui sicut si fuisset spoliatus a p
uato de facto z est casus in. c. conuerente. s. de re script. ip
quem text. proprie ad hoc allegat Barto. in l. sequitur. §.
rem. ff. de vfu. dicit tamen ibi z not. q. tunc spoliatus aucto
tate iudicis inordinate precedentis non dicitur esse in dolo si
in culpa. Et ista est causa propter quam in decretali nostra i
qui succedit in beneficio in locum alterius non priuati iurid
non impeditur de nouo promoueri ad idem beneficium qu
ter. in c. j. s. de concessio. preben. imponit penam illi qui sel
ter accipit beneficium viuientis. vt patet ex verbo passus
positio in illor text. Nam errans in iure vel in facto non dicit
tur pari se admitti in bñificio viuientis quando credebatur priu
12 esse remouit. quia t errans non consentit tacite vel expre
ssu. l. qui ad certum. ff. loc. z l. mater decedens. ff. de inoffi. te
men. cum enim decre. illa vt probatum est puniat solum no
punitur ille qui auctoritate iudicis spoliatur aduersarius. q.
per hoc in dubio excusatur a dolo quammis iudex non rite p
cesserit sed nulliter z inordinate ita declarat Barto. in d.
rem z in l. iuste possidet in vult. q. ff. de acqui. possel. Et h
modo tollitur obiecto quam facium bñc aliqui moder. ex
ctis Barto. in d. iuste possidet circa princip. Et ad ea q.
supra diximus q. cardinalis potest reculari vt suspectum. Et
de quod singu. not. Specu. in titu. de iudi. delega. §. super
verfi. item si sit concanonicus. vbi punctualiter allegat istu te
x. ¶ Et quia hic summus pontifex in verfi. z si restituen
do foratificat in effectu sententiam iudicis nulliter latam qu
facere ex plenitudine potestatis. ij. q. vj. c. hoc quippe. ij. q.
c. in primis. l. x. questio. ij. c. j. per glo. ideo tangit b gene
13 liter domi. Floz. z aliqui moder. quando z superius factu
precedens habet pro infecto. z sic facit in casu conuato ad
creta. nostram. vix ista cta operat hoc qd dispositio talis in
bat

batur ad preterita ita quod quicquid secutum sit ex illo facto prius irritetur. et in effectu dicitur quod ista clausula facit disponere etiam retro et cassari quicquid est secutum ex illa dispositione in preteritum allegat glo. no. in clemen. j. de immu. ecclie. quaz etiam allegant mod. in. c. n. supra de confi. 7. domi. Ant. in. c. ceterum supra de recrip. 7. do. Abb. moder. in. c. non de bet supra de consan. 7. affi. vbi est similis glo. Et loquitur glof. in clemen. i. de lege noua que habet legem veterem pro infecto dictatum do. Card. q. ista retrotrahit non fit ad pindictum iuris quesitum tunc per ea que habentur in. c. super eo. s. de offi. deleg. 7. in. c. ex multiplici de decimis cum multis alijs. Et inde inferit in. q. de facto q. si papa committit alicui qd recipiat ab aliquo resignationem alicuius beneficii et illud beneficiu conferat qd si postea cassat dicta commissione facta et vult haberi pro in. facta oia in de secura irritantur v3 resignatione 7. collatio beneficii non est reuocantur alienata de bonis ecclesie per illi cui fuit beneficiu collatum eius collatio irritet. Est ergo mens. do. Card. recte infipienti quod per istam clausulam tollitur ius questum retro immediate ex ipso actu qui cassatur. 7. quicquid ab eo necessario dependet. vnde irritatur resignatio facta que pendet immediate a commissione 7. psequenter coactio facta tertio que necessario est consera resignationis q. si resignatio non valet beneficiu non potuit alteri conferri vt in tex. nostro. Ius autem questum tertio mediate ex ipsa commissione qd est ius questum postessorij alienationem factam ab instituto in beneficio non vt reuocari. Hanc dist. posuit 3a. de belut. in sua disputatio ne publica quez refert. 7. sequitur Bal. in. c. i. bic finitur lex. de inde incipit. Corus. reg. in v3bus feud. Et ad materiam vide quod ponit Bar. 7. moder. in. l. gallus. ff. de quid fit tantum. ff. de lib. 7. posthu. 7. gl. in. c. quauis de recrip. li. vi. 7. ter. sing. multum limitat plicia et ibi Bal. in. c. i. s. privilegia de pace. c. dicitur. Et in glo. posita in verbo reclamamus. Glof. ista ponit vnu intellectum ad decre. nostram q. hic processus 7. initia fuerit nulla pp. iudicis incompetencia. q. ex quo iurisdicatio fuit delegata inquisitoribus iudex ordinarius non erat amplius iudex. Sed obijciunt huic lex. ex quo abbas iste fuit presens in iudicio 7. nihil excepit vt progreffus iurisdictionem in istum iudicem dicem ordinarium q. et in criminalibus tacte 7. expresse potest progredi iurisdicatio. vt. l. j. C. vbi de cri. agi. oportet. 7. est cõs finit glo. 3. glo. ibi posita in. c. si diligenti. de so. c. p. Et Alii qui moder. dicunt bic q. glo. recte respondet huic obiectioni quideo hic non fuit prorogata iurisdicatio q. abbas petierat in. duties deliberatorias. Sed ista non vt fuisse mens. glo. q. ter. manifeste dicit q. abbas fuit presens vsq. ad completum processum 7. non contradixit. vñ p3 q. et post deliberatorias petitas 7. transactas adhibe passus est abbas procedi in cã. vnde non est credendum q. glo. tam aperte dixerit cõtra tex. simpliciter. ergo affirmat gl. ista bic. 7. in alia glosella in frus sup verbo inordinat. q. est abbas non consenserat in istum iudicem. sed quare non cõfenserit hoc non declarat. Unde Inn. hic posuit quere so. ad istud contrariu. Prima so. fuit q. bic abbas nullu fecit actum coram iudice ordinario sed simpliciter fuit presens cum procedebat. vnde licet ex processu facto coram iudice tacite 7. 6. prorogatur iurisdicatio vt dictum est. non tamen ex sola p. sentia partis in iudicio 7. patencia procedendi inducitur prorogatio 7. hanc so. sing. no. ad limitationes eorum que ponuntur in. c. p. 7. 2. s. de offi. deleg. 7. in. c. j. s. de iudi. Et approbatur ista so. communiter bic a doc. in se licet aliqui dicant q. non conuenit littere nostre vt. j. dicemus. sed cõtra ipsam potest argui sic. Regulariter patencia 7. patencia dicitur inducere tacitum consensum. quando ille qui est p3 actum poterat impedire actum ne fieret de iure vt. l. gallus. ff. de pig. act. 7. est vna regula que ponitur per bar. in. l. que dotis. ff. so. ma. Facit optime quod not. Inn. 7. moder. in. c. ex parte dicam. s. de recrip. In illa. q. vitrum scientia 7. patencia domini inducat tacitum mandatum. Sed si abbas iste contradixisset processui allegando exceptionem incompetencie. sine dubio potuisset impedire processum. ergo videtur q. sola patencia sufficit ad prorogationem in iudicandam. quod contrariu soluimus tibi in lect. sequenti. aut declarabimus. ¶ Secunda solu. Inn. fuit q. ideo non est secuta hic prorogatio. quia abbas errabat in iure. credebat enim per delegationem factam non esse extincitum iurisdictionem ordinariam. 7. ideo non videtur prorogata iurisdicatio vt. l. si per errorem. ff. de iurisd. om. iudi. Sed 7. hanc solu. ipsemet damnat. quia exceptio 7. declinatoria obmissa per istum errorem que competebat ad elidendam iurisdictionem iudicis non potest opponi post terminum statutus ad proponendas declinatorias non probat hoc dictum. sed in se est verissimum per ea que habentur in glof. ibi per docto. in. c. pastoralis. in fin. s. de exceptio. 7. per Archidiano.

iij. questio. vij. §. exceptio. 2 est optimus text. 2 ibi per Ange. in
 l. de vie. §. si servus. ff. qui servus. cog. Dicitur tamen suus
 q̄sum ad hanc decretalem est falsissimū si intelligas literas
 presentatas esse iudicibus delegatis. quia tunc ipso iure
 non competeret iurisdicōi iudici ordinario vt infra dicitur.
 potest autem esse vera si littere prorogationis non fuerint
 18 presentate iudicibus delegato vt. infra videbis. ¶ Tertia
 so. magis singularis 2 not. est q̄ cum hic sumus in causa cri-
 minali siue in causa inquisitionis in quibus agitur de pumen-
 dis criminibus 2 sic ad vilitatem publicam iurisdicōi non
 potuit prorogari in iudicem ordinarium nec ponit abbas ta-
 cite renunciare literis quas impetrauerat cum tenderet ad
 bonum publicum vt in. c. si diligenti. cum materia. §. de foro
 19 compe. 2 ¶ Per hanc enim prorogationem priuarentur iudi-
 ces delegati iurisdicōi sibi commissā q̄ si fieri non potest in
 preiudicium publicum licet cum agitur de preiudicio priuato.
 ille 2 qui imperauit literas possit anteq̄ eos presentat ipsis
 renunciare 2 eis non vti fm Innocen. 2 Hostiā. in. c. ex con-
 questione. §. de restit. spo. 2 est casus 2 ibi per Bald. in. l. iij.
 §. j. ff. quod quisq̄ iur. ¶ Contra istam tertiam so. sic decla-
 ratam insurgit do. Anto. 2 do. Abb. 2 primo dicit do. Ane.
 q̄ quis iurisdicōi in iudicem ordinariū hic non possit pro-
 rogari priuatiue. i. extinguendo iurisdicōnem iudicium dele-
 garum potest tñ prorogari accumulariue. hoc est quia 2 ipse
 iudex ordinarius erit iudex. 2 etiam ipsi delegati remanebunt
 iudices. Sed contra hoc facit. quia licet delegati remaneant
 iudices ipso iure. quia tamen causa prius fuit cepta coram iu-
 dice ordinario poterit coram ipsis delegatis si velit inquirere
 opponi exceptio preoccupationis 2 litis pendente coram alio
 iudice vt probatur in text. 2 glo. in. l. pomponius alias si vñ
 §. de re iudi. 2 ibi per Baro. 2 plene declarat idem bart. in. l.
 sepulchri violati actio. ff. de sep. viro. Et sic in effectu extinguit
 iurisdicōi iudicem delegatorem silem parte opponente. Sz
 20 declarando 2 saluando dicta. do. Anto. dicit q̄ prorogatio
 iurisdicōis facta in iudice non suo non tollit potestates iu-
 dici competenti etiam pendente processu coram primo proce-
 dendi per inquisitionem licet per vnica accusationem non pos-
 sit procedere. ex quo accusator 2 reus semel consenserunt in
 iudicem non suum. Et hoc intellige quando sumus in casu in
 quo de iure iudex potest procedere per inquisitionem sicut po-
 terant delegati in casu nostro. ita determinat singulariter Jo-
 an. in addi. Spec. in titu. de compe. iudi. adie. §. j. ver. fz quale.
 2 refert 2 sequitur Anto. de bu. in. c. si diligenti. supra de foro
 compe. ¶ Secundo dicit do. Abb. referendo dicta Hostien-
 bica. etiam Innocen. in alia parte q̄ cum hic inquisitio fuisset
 impetrata ad petitionem huius abbas vt patet in principio
 littere potuit abbas non vti literis 2 tacite eis renunciare vt
 supra diximus. 2 per consequens remansit firma iurisdicōi
 21 iudicis ordinarij. 2 quoniam cum iurisdicōi non acquiritur dele-
 gato nisi post presentationē litterarum vt in. c. super eo. in fi.
 §. de appell. 2 plene per docto. in. c. ex conquestione. §. de resti-
 spo. consequenter non fuit ablata iudici ordinario quousq̄ nō
 fuit acquisita iudici delegato. preterea dicit ipse etiam circūfari.
 22 po. consensu partis. ista est regula 2 q̄ si iudex ordinarius pie-
 uenit cognitionem cause priusq̄ littere presenterent delegato
 valet iudicium coram ordinario vt est casus expressus 2 ibi
 per glo. 2 docto. in. c. vt debitus. de appell. ergo hic valet iudi-
 cium vel hic iudicium non fuit nullum ex defectu iurisdicōis.
 Confirmatur ista conclusio fm eum. q̄ si iudicium esset nullū
 propter iudicem incompetentē. nam tunc non esset nullum pro-
 pter iuris ordinem non seruatum. quia esse iudicem competen-
 tem vel non esse non respicit proprie solemnitate 2 ordinem
 iudicij 2 tamen hic dicitur q̄ sententia fuit nulla ex defectu ordi-
 23 nis. ¶ Sed ad primā rationem ipsius potest dici q̄ ideo im-
 petrans non potest renunciare literis non presentatis q̄ vt
 dixit Joā. and. respiciat fauorem publicum cum ageretur
 de punitione criminum. cui priuatus renunciare non potest vt
 §. diximus. Et ita limitatur fin. quando dicunt docto. in. c. ex
 conquestione. §. de resti. spo. ¶ Preterea hic agebatur etiam de
 preiudicio 2 fauore totius collegij cristenis in monasterio.
 modo stat regula quā ponit do. Anto. 2 voder. in. c. si dili-
 genti de fo. compe. 2 probatur in. l. iij. 2 iij. ff. de libe. cau.
 24 q̄ tēgo non possum renunciare fauori meo quando est in se
 parabilis. a fauore tertij. hic autem est inseparabilis ibi q̄ non
 est dubij q̄ melius cognoscer vnus iudex de capite 2 mēbris
 quā duo diuisim. ¶ Secunde rationi ridetur q̄ hic vñ intel-
 ligi litteras cōmissiōes fuisse presentatas aljs sacerdotibz effect quod
 dicit. do. Abb. per. c. vt debitus sepe alle. Ait debz. n. inferius
 probatū q̄ delegatio facta de ac p̄culariter p̄satis literis in
 iudici tollit iurisdicōnem iudicis ordinarij ipso iure. Et quia

ma sic aliquis diuiniatio ad litteram in qua nihil dicitur de
litterarum presentatione tollerabilis est quaz alie de quibus
dicitur si sequatur aliam lec. ¶ Tertia rationi responderet q
hic fuit peruersus ordo iuris non quidam in toto processu 13
solum post exceptiones oppositas et appellacionem ratiōe ca-
25 ram interpositas. ¶ Iudex enim oppositis exceptionibus de-
clinatoris si opponuntur tempore debito debet prius cognos-
cere de ipsis exceptionibus quā pronunciare super negotio
principali. Et si aliter facit pervertit ordinem vi in. c. exhibita
et ibi no. s. de iudi. et ibi dicitur et in l. si. c. de exceptio. Et si
dicatur q peruersio huius ordinis sola non redderet proces-
su in nullas nisi fuisset appellatum et sic videtur q non peruer-
sit ordinis sed ipsa appellatio reddat processum nullum iuxta
cā que habentur in. d. c. exhibita et in. d. c. ex parte. n. de appel-
26 responderet q fido super hic posita in text. potest significa-
re causam mediatam non immediatā vt no. in. l. non dubia.
C. de legib. et in l. j. §. ex incendio. ff. de incen. rui. et tunc
bene procedat ista littera quia propter ordinem peruersum in
iste fuit interposita appellatio ex qua processus redditus est nul-
lus. et sic peruersio ordinis fuit causa mediata nullitatis pro-
cessus et si tu dicas quod etiam si non fuisset opp. exceptio et se-
cuta appellatio. ex quo iudex erat incompetens processus fuis-
set nullus concedo. sed ad nullitatem vnius actus bene possunt
concurrere plures causę vt probatur in. d. c. exhibita et no. in
c. dilecto de appel. ponderat autem hic summus pontifex nul-
litatem surgentem ex peruersione ordinis tanq̃ magis eiden-
tem et notoriam et ista lect. que videtur communior est minus
abstrusa ad istam litteram. nam si sequari aliam q hic proces-
sus fuerit nullus ratione alterius ordinis obmissi resultat pri-
mo q frustra in hac parte decisa fuisset facta mentio de exce-
ptione incompetenter opposita. ex quo illo tempore non po-
tuit opponi. nec potuit iustificare appellacionem deinde fuisset
facta mentio eius q non erat necessarium ad decisionem du-
bitationis de qua in littera et obmissum id quod erat necessa-
rium. Et ex quo inferatur ad decisionem. questio. ij. quis fuit
iste ordo obmissus. et licet iste rationes possent etiam cauillari
27 realiter tamen et ad mentem bene concludunt. ¶ Sed tunc
restat dubitatio retenta prima lect. pro vera. nuncquid in casu
nostro iurisdicō potuerit prorogari. et tenent communiter
moder. q sic post domi. Anno. Sed dubium facit quia Bal.
in l. j. c. ad l. cor. de fidei. et l. ver. vij. quero. C. vbi de crimi-
agi. oportet vbi plenus locutus q̃ alibi et l. si qui ex consen-
su. C. de epis. audien. quod dictum allegant quide moder. hic
videtur tenere q in causa inquisitionis non habeat locum iu-
risdictionis prorogatio quod probat in effectu vnicā ratione.
quia prorogatio requirit consensum ambarum partium vi. l.
si per errorem. ff. de iurisd. om. iudi. et ibi glo. et Barro. s. acto-
ris et rei. Sed in casu nostro locum actoris vel accusatoris te-
nere fama vbi in. c. qualiter. j. eo. que cum sit aliquid in animatus
nō potest cōsentire. ¶ Preterea etiam si dices iudicem tenere lo-
cum accusatoris quod tamen ter. negat. in. d. c. qualiter. adhuc
erit idem fin eum quia impetier non possit prorogare iurisdic-
tionem in seipsam. quia inter agens et passum debet esse dis-
ferentia vel. l. frater a fratre. §. questum. ff. de conditio. in debi-
ti. l. ij. et ibi per Barro. ff. de stip. seruo. et in. c. ecclesia vestra. j.
de fori. Et ista dicta simpliciter referunt hic aliqui moder.
non reprehendentes ea aliter. ¶ Tu autem dicas q ex quo
in iudicio inquisitionis non datur versus accusator et sic non
agitur nisi de preiudicio rei satis est q ipse reus consentiat
ad prorogationem iurisdictionis quod patet per text. clarum
in. l. etiam. §. fina. ff. de manu. vin. vbi prorogatur iurisdicō
28 per solam consensum volentis manumittere. et quia iurisdic-
tio voluntaria non habet aduersarius de sui natura. Et licet
aliquādo in illa iurisdicōe requiratur consensus duorum
ad eam prorogandam puta quando actus fieret inter duos
quoz vnusquisqz posset considerari vt persona legitima de
cuius fauore a geretur sicut cū fieret emancipatio vel adoptio
in manumissione. tamen hoc non potest dici quia seruus ante
quam manumittatur quo ad actum prorogande iurisdicō-
nis computatur pro nullo cum non sit persona legitima de
iurectuli vi. l. quod attinet. ff. de regu. iur. ¶ Pro ista conclusio
ne videtur casus clarus. ij. q. v. c. adiutuz. vbi papa prorogat
iurisdictionem in se subeundo voluntarie purgationem cano-
nicam. et tamen purgatio canonica ex solo iudicis officio fit
vt est notum. Ad idem facit optime text. ij. questio. vij. c. nos
incompetentes. in verbo inquirat. qui text. si bene inspicias
etiam loquitur in iudicio. inquisitionis. Unde ex isto capite
non potest sustineri sol. Joan. an. quam etiam posuit Anno.
29 prius. et Sed si vis cum subtrahere dicat q per delegationem
factam a sede apostolica de certa causa presentatis litteris ipsi

inductio delegato ipso iure adempta est iurisdiclio iudici ordi-
nario in causa ista. 2. ita sentit hic glo. expresse 7 tenentes eius
lec. 7 probatur in no. in c. cum dilecti. in fi. de pur. cano. vbi pa-
pa pronunciat factum iudicis ordinarij esse nullum q. pen-
debat cognitio coram delegatis a sede apostolica. Pro ista
conclusionem facit optime text. in c. dudum de preben. in. vj.
vbi probatur maxime in fili. q. per potestatem datam spe-
cialiter vni executori de conferendo beneficium ipso iure tol-
litur potestas vniuersalis que erat concessa alteri quod patet
quia actus factus per primum est nullus ipso iure vt ibi dicit
30 text. 7 7 potestas autem conferendi beneficia est actus iurisdic-
tionis voluntarie fin. glof. in c. dilectus. s. de offic. ordi. 7 est
casus in c. conuenerunt eodem titu. Et bene facit text. in c. stu-
dium de offic. lega. 7 adeo aufertur iurisdiclio iudici ordina-
31 rio. 7 vt etiam si delegatus sit mortuus re integra causa tamen
non redeat ad ordinarium sed ad delegatum ita tradit fin.
gulariter Bald. allegans Archi. in l. si vt proponis. C. quo-
modo 7 quando iudi. 7 aufertur iurisdiclio ab ordinario etiam
si delegatio fiat non ad vnam causam sed ad vniuersitatem
causarum. Casus est no. per locum a speciali in c. per hoc. 7 ibi
hoc sentit Joan. an. clare de hereti. lib. vj. Cum ergo quo ad
istam causam isti clerici essent exempti ipso iure a iudice ordina-
rio ex hoc sequitur q. non poterunt prorogare iurisdictionem
iudicis non sui sine consensu sedis apostolice q. quo ad istam
causam dicitur eorum episcopos 7 iudex ordinarius vt in c. si
gnificasti de fo. coope. Et hoc determinat ipse Joan. an. simili in
mercu. sua in regula scienti. de regu. iur. 7 sequit. 7 Ant. in d. c.
32 significasti. 7 vbi concludunt q. exemptus ex privilegio 7 im-
mediate subiectus sedi apostolice non potest prorogare iurisdic-
tionem in alium iudicem sine consensu pape. 7 idem iuris
videtur esse in exempto quo ad vnam causam quod in exem-
pto quo ad omnes. Et ista ratio satis posset procedere d. iure.
Bolo. tñ 7 Inn. hic 7 communiter doc. sentiunt opposituz. vñ
tutius est tenere alias so. s. tactas. Et secunduz hoc si tenemus
q. iurisdiclio potuerit prorogari simpliciter limitatur fin. do-
ctrina Joan. and. in d. regula scienti. q. habeat locum imple-
re 7 simpliciter exempto 7 non in exempto quo ad vnam cam
dumtaxat. Et quia s. dixi circa prin. comenti q. presentia
istius abbas qui poterat contradicendo actui impedire actus
videbatur indicare prorogationem tacitam per tex. in l. si fide
iussor. s. pater. ff. de pig. 7 p. ea que tradit Barto. in loco. s.
33 allegato. 7 Saluando istas doctrinas respondeo quod ad iura
illa loquuntur quando alius disponit me presente sup. re mea.
Sed iudex procedendo in causa non disponit aliquid super re
mea licet vtatur iurisdictione sua indebite ad mei preiudicium
vnde casus non sunt oino similes. Et pro confirmatione hu-
ius sententie vide quod sing. Spec. in titu. de lit. contest. s.
nunc videndum. vers. quid si in termino vers. quid si iudex
vbi dicit no. q. quamuis reus in termino sibi assignato ad p-
ponendas declinatorias non proponat exceptionem incom-
petentie per hoc non videtur prorogare iurisdictionem hoc
tamen dictum aliqui modis reprehendunt in c. pastoris. s.
de excep. sed siue sit veru siue non. principale dictum nostru
videtur verum per s. dicta. Et in glo. posita in verbo prou-
dimus ibi de plenitudine potestatis sed non de iure. d. Ant.
hic 7 moder. sequentes cum dicunt q. ista glo. non est vera 7
34 q. papa precessit hic de iure. 7 volunt hic esse casum sing. 7 q.
petenti restitutionem obstat exceptio criminis notorij non so-
lum per quod inducitur def. ctus tituli in beneficio ipso iure
sed etiam per quod non declarat beneficiarius priuatus ipso
iure sed priuandus. De quo plene diximus post. d. Alb. in c. si
confiteretur. supra eodem vbi est similis casus. Et videtur esse se-
cundum hunc intellectum hic casus sing. optime faciens ad
illam no. q. quam tetigit Barto. in l. iij. s. si sub conditione. ff.
de bono. possel. contra tab. 7 aliquid in l. iij. s. missum. ff. ad
35 carbo. vbi dicit q. si post datam tennatur pars contra q. s.uit
dato perit eam reuocari contra missus in tennatur potest pe-
tere eam confirmari nisi dato prima tenuit fuerit inutilis. quia
tunc spoliatus ante omnia restituendus est. Et idem dicit in
simili. q. in disputatione sua que incipit. L. apus filii caprus 7
in carceribus re commissus de quo etiam vide aliud per bald.
in l. j. c. ad carbo. istam potest limitari ista sua doctrina hoc
modo quod quando notorie constaret ex actis tempore quo
petitur tenuta confirmari tennatur de nouo esse dandam. sic
posset prior tenuta confirmari quamuis inualida nec prius sit
facienda restitutio rei aduersario vt euitetur circuitus 7 ita po-
tes intelligere dicta Angel. 7 Joan. de Imo. qui videtur hoc
tenere in l. si finita. in prin. ff. de dam. infec. Et idem esset mul-
toriorius quado 7 tempore quo petitur reuocari tenuta non
essent notorie tennatur de nouo esse dandam. pars tamen
que petit

que petit eam retocari pateretur ligari de causa propter qua
tenuta iterum esset danda. ⁊ ita etiam potest intelligi iste text⁹
q̄ pars que poterat petere se restitui passa sit probari de crimi-
ne coram summo pontifice propter quod ⁊ si non sit priuata
constat eam esse priuandam sicut dicimus in. c. j. s. de restitū.
spolia. Si tamen velles simpliciter tenere sententiam Bar. ha-
bes respondere ad officium ter. q̄ speciale est in beneficialibus
in quibus iudicis officium multum exuberat vt in. c. cum no
bis olim. de elec. ⁊ in. c. constitutus. d. j. de ap. Fran. Aret.

Exceptio criminum possessionem non retradat nisi de ipsa crim nibus potens possessionem publice fuerit in famatus. hoc dicit. Et sunt due partes prin cipales secūda est ibi. mādamus. ¶ 1. No. primo ibi. nepos. 2. exponendo hic nepotem pro illo filij qui proprie dicitur nepos vt. l. iuriscōsultus. §. nepotes. ff. de gra di. c. ¶ Quinto filius sacerdotis Quis legitimus non possit pro moueri ad beneficium paternum illegitimū vt in c. ex trans missa 2. quasi per torum de filiis presby. nepos tamen dū po test promoueri cuius contrarium dicit glo. in. c. ad extirpan das supra de fil. presby. ¶ Et fm bunc intellectum probat hic eleganter qđ in materia penali 2. exorbitanti appellatione filij non comprehenditur nepos de quo plene in l. liberorum. ff. de verbo. sig. per Bar. 2. per Eoder. in. l. gallus. §. instituta de lib. 2. posthu. Exponitur etiam iste tex. 2. alio modo vt ap pelleretur ut nepos filius fratris vel fororis hic appellatur in. c. i. de scismaticis lib. vj. 2. materia vide plene per bal. in. l. si auie. C. de suc. edic. 2. per Barto. 2. Bal. in. l. si instituta §. si. ff. de inoffi. testa. ¶ Et fm hanc expositionem tene menti qđ dispositio exorbitans 2. prohibitua que loquitur de descen dentibus non trahitur ad transuersales sine collaterales facit optime tex. in. l. iij. §. j. ff. de le. presb. 2. qđ no. Bal. in. l. fratres C. de inoffi. testa. ¶ Secundo no. qđ exceptio criminis con tra electum 2. confirmatum vel qui habetur pro electo 2. cōfir mato sicut ille cui est facta promissa a sede apostolica vt nota. Inno. in. c. cum olim de causē pos. 2. proprie. non potest op pont vbiuicuz non restat nisi executio facti. Idem probatur secundum vnum intellm in. c. continuus in fi. supra de appel 2. intelligit domi. Abb. hic hoc esse verum etiam si sit tale cri men quod concludat nullitatem tūm in beneficio sicut est cri men homicidij quod hic obiciebatur. Nam si homicidium illud erat commissum ante collationem sibi factam a sede apostoli ca collatio scā homicidie erat ipso iure nulla vt no. in. c. cū no stris supra de concess. prebē. 2. de tali beneficio verisimile est hic fuisse obiectum. ¶ Sed tu aduerte qđ si exceptio nullitatis admittitur contra sniam que transiit in rem iud. quādo pars offert se paratam probare incontinenti vt. l. iij. §. condemnatum 2. ibi per Bar. de re iud. 2. no. in. c. j. 2. de cetero. §. de re iud. ergo idem videretur dicendum in calu nostro 2. forius cū ista collatio fuerit facta sine causē cognitiōe de veritate bulius puncti dicemus in prosecutione matricē. ¶ 3. Tercio not. fm Hoff. qđ deficiens in purgatione punitur eadem pena qua de beret puniri in iudicio precedente ipsam purgationē si de ipso crimine in iudicio fuisset conuictus. Sed contra istud insurget d. florē. dicens qđ semper in iudicio purgatiōis deficiens pur gatione punitur eodem modo quo si esset conuictus in iudi cio inquisitionis qđ probat duobus ratioibz. Prima ratio est qđ purgatio semp in duāc indiciōis officio vt in. c. int sollici tudines in prin. in tex. 2. glo. de purg. ca. ergo in effectu iste est processus inquisitionis nec differt in alio nisi in forma proba tionis quo ad effectum. Nam in iudicio inquisitionis regula riter probat crimen qui illud intendit. Sed quādo indicitur purgatio reus iste est ille qui probat innocentiam suam non ta mē vera probatiōe sed probatiōe credulitatis vt in. c. quoties j. de pur. ca. Item in iudicio inquisitionis reus 2. condemnatur ex ve ris probatiōibus aliquādo hic condemnatur ex sola presump tione iure cōcurrentem cum infamia precedēt vel cum suspi cione ex qua possit indici purgatio iuxta not. in. c. ex parte. de offi. ordi. ¶ Secunda ratio sua est ista qđ quādo reus cōde natur ex presumptionibus iudex dō temperare sniam 2. lenire penas fm Inno. in. c. qđ verisimile. §. de psum. 2. est casus fm vnum intellectum quem ponit ibi glos. in. c. inter sollicitudi nes in fi. de pur. ca. d. Abb. hic refertur dicta Jo. an. quā ēr. d. No. retuli in. c. significasti. j. de adul. in effectu in ista mā po nētes conclusionēs. ¶ 4. Prima cōclusio sua est ista. Si ali quis deficit in purgatiōe nulla precedēt cōtra eum rela iudici qđ simpliciter possit infamiam Idem iudicet sibi purgatio quod qđ

gatione non est deponendus ab officio et beneficio sed simpli-
citer debet suspendi ab officio. ita probatur in c. significasti de
9 adulteriis et ibi hoc tenet Joan. and. ¶ Secunda conclusio
si indicitur purgatio nulla precedente tela iudicii illi qui non
est in possessione beneficii deficiens in purgatione priuatur a
beneficio ut est casus hic fin. vnum intellectum et est ratio dis-
ferentie. ad primum casum quia turpis est iudicium et. ut in c. que.
admodum de iur. iur. Item quia infamatus non debet confer-
ri beneficium cum possit suspendi ab administratione si esset
in eius positione ut in. d. c. presbyter et in. c. iij. de pur. ca. fa-
cit ter. in. c. inter dilectos de erect. pre. ¶ Tercio quia non ca-
dit in infamatum pena suspensionis cum adhuc non sit in po-
10 sitione beneficii. ¶ Tertia conclusio sua est ista. Si indicitur
purgatio infamatus contra quem processit. aliqua tela iudi-
cij puta accusatio inquisitio vel exceptio de crimine. exemplum
de primo in. c. quotiens. j. de pur. ca. ij. q. v. c. omnibus in fin.
de secundo in. c. inter sollicit. j. de pur. ca. v. de tertio in decre.
nostra. Et tunc deficiens in purgatione secundum cum puni-
tur eadem pena qua puniuntur si fuisset conuictus in iudicio pre-
cedente purgatione. et hoc tenet Joan. and. in loco allegato. et
Bos. hic et Abb. antiquus per istum tex. hoc probat ipse bac
ratione quia quod crimen non probatur in iudicio preceden-
ti contra eum non dicitur videri finitum iudicium quia adhuc
restat purgatio propter infamiam. unde si reus deficit in pur-
gatione condemnatur quasi ex tela primi iudicii et est illa insti-
11 tia. ¶ Et contra primam conclusionem hoc fuit Joan. an. ar-
gum. sic formaliter quando aliquis est infamatus si crimen est
enorme vel scandalosum. potest propter ipsam infamiam in-
conuenienti suspendi ab officio ut est casus no. ij. q. v. in. c. pre-
sbyter si a plebe. et tenet ibi glo. expresse et in. c. inter sollicit. cir-
ca prin. vbi bonus ter. j. de purga. cano. Si ergo diceremus
quod in illis casibus deficiens in purgatione solum deberet
suspendi ab officio ut dicit Joan. and. tunc nulla noua pe-
na sibi inferretur ex defectu purgationis quod est inconue-
niens quod deficiens in purgatione debet puniri ut in. c. tua. in
fi. de coha. cler. et mu. et maiori pena est ille qui solum fuit ne-
gliges in purgatio famam suam ut statim probabitur ex de-
ductione duorum iurium. secundum contra ipsum videtur esse
casus clarus in. c. insinuatum in fi. j. de symoni. vbi nulla preces-
serat tela iudicii. et tamen deficiens in purgatione priuatur a
beneficio et beneficiat ter. in. c. de hoc eod. titu. ¶ Tercio ad-
ducitur ter. et ibi glo. ord. in. c. p. in pri. i. prima glo. j. de pur.
ca. vbi similiter non precesserat tela iudicii. et nihilominus defi-
ciens in purgatione fuit priuatus a beneficio sibi narratur ra-
men ibi factum episcopi quod potuit non esse iustum glof. tamen
ibi no. determinat quod iuste fecit preterea in. c. cum. p. co. si. sicut
declaratur ex. c. cum. p. s. eo que est pars illius non precesserat
aliqua tela iudicii. quia licet precesserat accusator fuerat repul-
sus tanquam illegitimus et tamen deficiens in purgatione priua-
tur officio et beneficio. preterea contra istam positionem est ca-
sus in terminis in. c. ad abolendam. §. qui vero. j. de here. secti-
dam communem intellectum docto. vbi dicitur quod ille qui est sus-
pectus de herefi si deficit in purgatione puniatur eadem pena
qua si esset de herefi conuictus. Item ob. ter. in. c. excommunica-
mus. §. qui autem. eo. ti. vbi. videtur probari quod deficiens in
purgatione quando nulla precesserat tela iudicii non debeat de-
poni sed solum excommunicari. quia docto. communiter ibi et
etiam domi. Abb. in. c. cum. p. j. de purg. ca. intelligunt illum
tex. in eo qui negligit se purgare. non autem in eo qui suscepta
purgatione in ea deficit. hoc tamen limita. vi no. ponit Finn.
in. d. c. cum. p. ¶ Pro cuius limitatione vide ter. sing. quem ipse
non allegat et illum ponderat ibi docto. Abb. in. c. tua. in fi. s. de
coha. cler. et mu. unde in isto primo casu videtur vera opti. d.
Cardi. maxime propter rationem primo loco assignatam. et
quod etiam si nulla precesserat tela iudicii deficiens in purgatio-
ne possit puniri sicut si esset conuictus per inquisitionem. quod
intelligo etiam si in iudicio inquisitionis deberet puniri sicut
per viam accusationis quod est vbi esset commissum crimen
impediens executionem officii per acta penitentia. ut est casus
in. d. c. ad abolendam. §. qui vero. et d. c. cum. p. s. allegato in-
telligendo quod ibi symonia fuerit commissa in ordine ut videtur
debere intelligi et idem probatur secundum veralem. in. c. inter
§. si. de purga. cano. sepe allegato. ille tamen ter. loquitur quod
do precessit inquisitio unde melius faciunt iura precedentia. in
secundo casu principali quando purgationem precessit aliqua
tela iudicii dico idem quod in casu precedenti. quia ista dis-
ferentia non reperitur iure probata. nec etiam illud reperitur in-
re probatum quod quando precessit accusatio vel alia tela iudicii.
et reus fuit absolutus quod si postea deficit ex purgatione conde-
natur ex priori instantia seu ex priori iudicio. quia lata senten-

[illegible]

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf from an old book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and small dark spots, possibly due to age or handling. A vertical crease is visible near the right edge, suggesting it was once folded. The overall tone is a warm, off-white or light beige.

b C Reuocatur
mādatū ꝛc. adde
bar.i.l. fallus.C.
ō fur.p bal.i.l.pf
ō fi.p. b leg.iu.ꝛ
i.l. cū mādati. C.
mād.ꝛ i.l. eū qui
ita.ō. q. sibi. ff. de
v. ob. ꝛ i. d.l. pf
ō fi.ꝛ i. d.l. falsus
in. j. q. imo. i. d.l.
eū q. ita.ō. qui sibi
faciūt. n. c. ij. b
ꝛcur. in sexto.

De accusa, inq̃ui. ⁊ denuncia.

¶ Et si index
 et circa ista. q. vi
 de doc. in. c. super
 lris de rescr. ang.
 i. l. si vacatia post
 med. C. d. bo. va.
 lib. x. bal. Ang. z
 Rap. i. l. si seru
 pluriu. ff. deleg. j.
 Saly. i. l. ea qde z
 d. s. q. de accus.

7 ita declarat inferius ponit et istam auctoritatem. et quia si
 intentio sic patet quod hic debet precedere diffamatio quod non esset
 necesse quando iudex inquireret super negotio civili ad verita-
 tem publicam vel ecclesiarum per vias do. Ant. 2 in c. cum opor-
 teat. s. eo. ¶ Et occasione hinc sumpta moder. ponunt hic plu-
 res casus in quibus iudex per inquisitionem procedit in ne-
 gocio civili. de quibus vide per Jo. an. 2 doc. in c. ad nostram
 elij. s. de iureiur. inter quos ponit duos qui sunt valde not.
 Primus est quod episcopus ex officio suo potest exigere relicta co-
 nvertenda in pios usus vel eroganda pauperibus. 2 idem in-
 telligit si alio modo debeantur quod per vias relicta. ita tradit no.
 Bal. fm eos in l. si vacantia. C. de bo. va. lib. 2. Tu vide tex.
 sing. in aut. de eccle. si. q. si nati col. 2. Barto. qui hunc tex.
 allegat in l. nec quis. q. si. ff. de off. procon. 2 leg. 2 tex. 2 q.
 ibi ponit Bar. in fi. in l. cum alicui. ff. de neg. gel. ¶ Secundo
 dicit Jo. an. in c. solliciti. s. de re lit. spolia. quod iudex ex officio
 suo potest providere per sonem miserabilem 2 oppressam. itelligit de
 qua fit verisimile quod ius suum non possit vel non audeat ppter
 timorem potentiores in iudicio deducere. ita videtur tempera-
 re istud dictum Bar. in extraneaganti ad repumedium in ver-
 bo denudat. circa prin. ubi allegat optima iura benefacti rex.
 9 xxij. q. v. c. administratores. ¶ Quinto no. ibi si per clamorem
 2 famam etc. quod aliud est clamor 2 aliud fama. vt clamor dicat
 rumor paucorum procedens a certo auctore. fama vero rumor
 multorum procedens ab incerto auctore fm Hosti. Innocen.
 exponit ista duo pro vno sicut exponit in si. l. c. super ro. de
 10 eo q. cog. psan. vr. lue. ¶ 2 Sexto no. quod vt ex fama posset p-
 cedi ad inquisitionem requirit quod non habeat originem a malicio-
 lis. secundo quod a prouidis 2 honestis. tertio quod non semel sed se-
 pe aures iudicis pulsauerit. 2 de ma ista 2 quo rumor differat
 a fama vide plene per Bar. in l. ea quidem. C. de accusa. 2 de
 clarabitur in explanatione glo. Septimo no. ibi coram ecclesie
 senioribus. quod episcopus vel prelatus vsq. procedere super cri-
 pte vsq. capitulo 2 de consilio ipsius nisi aliud prescripserit de
 consuetudine vt in c. non est de consue. lib. 2. v. q. vi. c. epus
 11 nullus. 2 in c. qto. 2 c. noui de his que sunt a prela. ¶ ¶ Ali-
 timo colligit ex isto tex. ibi non tanquam quod iudex procedat per
 inquisitionem non tenet locum accusatoris sed ipsa fama de-
 ferens crimen. 2 propterea quod deficit verus accusator inqui-
 sitor de iure civili dicitur esse remedium extraordinarium licet
 de iure canonico sit ordinarium fm Bal. in l. ea quidem. C. de
 accu. doc. Mod. dicunt hic 2 bene quod ista differentia inter ius
 civile 2 canonicum non est vera. quod sicut de iure civili accusa-
 tor debet inscribere ad penam rationis ita de iure cani. vt in text.
 nostro. unde si de iure civili dicitur inquisitio remedium extra
 ordinarium. quod non est ibi verus accusator qui posset inscribe-
 re eodem modo dicitur de iure cani. quicquid no. Inn. quem
 ipse allegat in c. cum dilecto. de sentent. ex com. lib. 2. ¶ Tu
 dic de isto articulo vt plenissime scripsi post domi. Abb. Mo-
 der. in rubri. s. de iudic. Et vide Bald. omnino in l. j. s. cum
 12 vrbem. ff. de offi. pre. vr. ¶ ¶ In glo. j. posita in verbo. ad
 inquirendi. ibi cum per famam 2 frequentem clamorem etc. dis-
 fuisse trahat hic do. Ant. 2 do. Abb. vtrum semper in inquisi-
 tione debeat procedere infamia. de quo hic vt plene in voce di-
 rimus. ¶ Sed circa vnum tantum est aliquatiter instandū
 2 primo in quantum doct. dicunt quod si fit inquisitio per episco-
 pum contra certam ecclesiam sue dyocesis. tunc non debet pce-
 dere infamia allegant ea que habentur l. x. q. j. placuit. 2 in
 c. cum venerabilis. de reli. do. 2 in c. j. 2 in c. i. iresparabili. de
 offi. ord. nam hoc dictum est temperatim quando episcopus
 inquit de statu ecclesie visitando quo casu nō inquit ad finē
 puniēdi sed ad finem corrigēdi 2 pnam iponēdi vt dicitur de
 archiepo in c. j. s. sane. de censu. lib. 2. vel preparandi ad fu-
 turam inquisitionem specialē. cum enim agitur ad finem pe-
 nitentię nō reperitur iure causum quod debeat pcedere infamia.
 Et hoc tenet Joan. an. 2 arch. vt alias dixi in c. nō est de co-
 sue. lib. 2. Et similiter inquisitio generalis que fit vt prepara-
 torum specialis ex qua non potest sequi pdemnatio vel puni-
 tio nō requirit ista solemnia vt plene declarat Bar. in l. con-
 gruit. ff. de offi. pref. 2 in l. iij. s. si publico. ff. de adul. facit op
 13 time qd no. Inn. 2 Moder. in c. j. s. de post. pre. ¶ Sed qd epi
 scopus vellet inquirere de caput 2 mēbra etiam nō specificādo
 aliquod delictum ad finem puniēdi tūc dēbet pcedere infamia
 nostra vt est casus in c. cum dilecti. 2 in c. qualiter. s. e. 2 tenet
 gl. nostra hic ibi cum dicit super statu ecclesie cum ecclesia esset
 infamata. 2 lz iura. s. dicta loquantur in delegatis a sede apo-
 stolica. eadē tamen rō vt in ordinarijs per rationem assigna-
 tam in ista dēbet. Et qd non potest assignari ratio dēficiat
 inter eos. vtz aut tunc dēant observari alia que ponunt in s.
 dz. j. e. 2 maxie repellentes qui regli non sunt habiles. Aude

qđ dicit in c. d. et. s. e. z. in c. ad petitionē. dñm retulit dca Jo.
an. z Arch. in c. q. p. lerię de offi. or. lib. vj. Et ad casus qui
ponuntur hic p. doc. z in c. ad notrā. s. de iur. in quibus
super negocio ciuili iuder inquit. Vide vñ casum no. quē
ponit glo. in cl. presenti. in verbo cōstitit de censu. C. s. o
quener q. glo. nostra in ver. illud autē vel in ver. itez illud cō
cludit q. iuder potest inquirere pcedente infamia non expecta
to accusatore. querit hic do. z Ant. quid si iuder cepit inq
rere z postea supueniat accusator. vtrum superueniente accu
satore cesset inquisitio seu iudicium in quinsōis super quo ipse
refert tres opi. principales. quarum prima fuit Bar. de sa. qui
dicit q. nō cessat inquisitio. hāc sequit Ly. in l. ea qđ c. de
accu. culus rationes plene refert Bar. in l. i. maritus. s. fin.
autem extraneus. ff. de adul. Et inter alias rationes assignat
Ly. infra scriptam rationē. q. q̄uis inquisitio sit remediū
extraordinarium saltem de iure fm omnes. z est bonus rex. z
ibi per Bal. in l. j. c. de bo. lib. Est itz inductum nō in sub
sidium vbi deficit facultas accusandi sed potius ad coadiuu
dam pūitionem criminis qui possit fieri per viam accusatio
nis nam z ille qui est infamatus de crimine potest accusari. ij.
q. v. c. omnibz. z hic. z in c. ex tuarum. s. de pur. vul. Sed re
mediū extraordinarium non cessat qñ est inuentū ad coadiu
uandum ordinarium vt. l. j. s. per banc. ff. de rei ven. z. l. j. s.
vnde queritur. ff. de publi. ergo nō videtur cessare inquisitio
propter superuenientem accusationem. C. Secunda fuit opi.
hic. de mar. quam refert z sequit Joān. an. in ad di. Spec. in
ti. de inq̄sitione. s. tractemus v. p. oro. q. dixit q. pcedetur su
per vtroq. iudicio tam super iudicio inq̄sitionis q̄ super iu
dicio accusationis. allegat iura parū facientia vj. l. si suspecta
ff. de inoffi. testa. q. qñ interest iudicis perquirere veritatem
omni modo quo meli⁹ potest vt. l. si apud qñ. C. de eden.
An infert Jo. an. qui sequit hanc partem in loco p̄allegaro
q. nō ferret iuder sentētiā super vtroq. instātia sed sup vna
dumtaxat vt hic plene declarat do. Anto. Et hanc opi. dicit
ipse esse approbandam per principes z pontifices q. fm eam
dicit do. Anto. cessare omnia inēuenientia. nam si compa
reat accusator qui prosequit suam vel suorum iniuriam nō ex
cludetur a prosecutiōe proprie iniurie. item q. iuder etiam ipse
procedit in inq̄sitiōe cessabit suspitio z timor collusionis in
accusatore. q. si ipse colludet iuder non colludet in iudicio in
quisitionis. Item si lex confidit plus de iudice quam de accu
satore vt dicit Ly. habes iudicem qui potest prosequi proces
sum inquisitionis. z in quantum Baro. dicit in. s. sin autem
extraneus. q. in accusatione additur vltra diligentiam iudi
cis diligentia accusatoris. z sic in iudicio accusationis habe
mus plusq. in iudicio inquisitionis adhuc istud saluabitur in
ista opi. q. iuder procedet cum accusatore z sine. hanc sentē
tiam per predicta approbat hic do. Anto. quando accusator
accusaret coram eodem iudice secus si accusaret coram alio iu
dice. q. tūc ne possint sequi sentētie cōtrarie z alie perplexita
tes. z q. bis est ferenda sentētia ipse teneat opi. Bar. de qua sta
tim dicemus q. superueniente accusatore cesset inquisitio non
quidem ipso iure. sed si opponat ista exceptio per accusatorem
vel per eum nō cōtumacem in iudicio accusatiōis vel p. ipsuz
iudicem coram quo est porrecta accusatio sicut plene declarat
Bar. cuius ista sunt dicta in illo. s. sin autem extraneus. in fi.
z in l. sepulchri violati actio. ff. de sep. vi. Nec ob. dicit ipse pre
misse decisioni si dicatur q. quis nō debet super eodem fatigari
duobus iudicijs vt in. c. ex tenore. s. de rescrip. z plene in. c. di
spendia in pun. de rescri. lib. vj. q. licet sint due instātie nō isti
ferretur nisi vna s. vbi de dictum est. nec multiplicatur iste due
instātie sine causa. q. si iuder potest prosequi processum inq̄si
tionis cum ille solum pertineat ad eum p̄sumit q. dilige
ntius aget causam z curabit vt crimen probetur maxime qz ali
quādo possit cōdemnari in expens. vt dicimus in c. accedēs.
s. eo. z itz est q. si iudex sentētiā in causa inquisitionis z pars
appellat ipse citatur in causa inquisitionis vel appellatiōis
tanq. pars finem v. in c. venerabilibus. in prin. de sen. excō.
lib. vj. z no. in. c. cum special. in fi. s. de appellati. C. Secūdo
etiam non obst. si dicas q. ista iudicia nō possunt cumulari si
mul. quoniam sentētia lata in vno pareret exceptionē rei iu
in alio iuxta ea que plene diximus in c. de bis. s. e. post doc.
z qđ no. Bar. in l. i. cui. s. hīc dēz. ff. de accu. z Juno. in. c. cū
dilecti. j. de purga. ca. z sic videretur q. ista iudicia nō possent
cumulari per regulam quaz ponit glo. z omnes in l. edita. C.
de edē. z Dy. in regula nullas plaribus de reg. iur. Nam ad
hoc ipse respōdet q. illa regula pcedit qñ duo remedia que sic
se hñt cumulant ad eodē fecus si a diuersis. Itē pcedit qñ cēt
seruē de due sicut in casu. l. fundi z fundi de exceptiōibus.
ferē hic nō ferē nisi vna vt dictū est que opi. nō plz Jo. de imo.
hic qz

De accusa, inquisi, 7 denūcia.

Jo. XLIII

hic qz de qua recognouit iudex de illa pronunciare d3 vt l. de q
re. ff. de iud. ergo fallum est qz due snie nō sunt ferende. Tu vō
considera subtiliter z videbis q ista opi. est falsa lege z ratio,
ne lege quidē qz sicut declarat Bart. in l. qui de crimine. C. de
accu. z in l. i. senatus. ff. eo. † tunc post primam accusationem
prohibetur accusari inquit secunda quando sentētia lata in pma pa-
rit exceptionem rei iudicate in secunda alias secus. z istud est
verum siue vnus z idem fecūdo accuset siue alius vt probatur
in prin. illius. l. i. iuncto fecūdo responso. Nam in princ. de eo.
crimine pendente accusatio facta ab vno prohibet accusare
alius in scōdo rīso de diuerso crimine defendēte ex eodē facto
prohibet accusare idē sed non alius qz in diuerso crimine snia
lata cōtra vnū nō pēnduntur alteri vnde dicere qz bā admit-
tatur cumulatio. qz diuersi accumulunt ista remedia. f. iudex z
accusator est dicere qz ter. in. d. l. qui de crimine z in l. h3 tamē
oēs in fi. ff. de accusa. ¶ Diuterea h3 iudex z accusator vidē-
tur due p̄sone diuerse re tñ vera nō sunt nisi vna p̄sone. quia
vnusquisqz agit noie rei pub. z ad vindictā publicā. vñ semp
vna z eadē p̄sone dicē est in iudicio. f. respub. i. declarat
Bal. z verissime in l. ij. in. j. col. C. res inter alios acta. Et ista
est cā propter quā snia lata qz vnum nocet alteri sicut dicim? in
actione populari in l. cum qui. §. in popularibus. ff. de iureiur.
vnde satis vidēt ista remedia cumulari ab vno. i. a republi.
cuius noie agitur ad vindictā. Unde ex pmo capite ista sol.
nōn pōt stare. Et scōdo etiā capite non pcedit inq̄ritus dicit qd
iudex pcedit hic cumulatio qz nō est ferēda snia nisi in vno iu-
dicio. Mas fm hoc s̄str haberemus dicere qz qñ vnus accusat
prius z alter postea iudex nō b̄et ferre sniam nisi in vno iudi-
cio z per p̄ns qz admitteret cumulatio qd est falsum vt. s. dicit.
¶ Diuterea rō quā cumulatio impedit est duplex sicut vi-
dit no. iurif. con. i. l. singulari. ff. de excep. rei iudi. Vna est ne in
eadem cā ferant diuerse snie qd possēt contingere. scōda ne mul-
tipliciter lites frustra. z pcedant diuinus in dispēdium priū.
Sed ista scōda ratio ita h3 locum si nō sit ferēda snia in ambo-
bus processibus sicut si sit ferēda qz p̄tes fatigabunt in vtraqz
frātia cñ vna sufficē. ergo ista opio nō pcedit. ¶ Diuterea
qñ plures actiones euisdē sp̄ciet cumulant. tunc sup ipsas est
vnum iudiciū. z ferī vna snia fm Bar. in l. edicta. C. de edē.
Et tñ nullus diceret qz illo casu admitteret cumulatio. Item
aut dicis in actionibus cumulatis ferēdas esse duas snias si
cui sunt due instātie. vt expresse dicit Bar. post glo. in d. l. edi-
ta. z habeo p̄positum. aut dicis non esse ferēdas hoc casu nisi
vnam sniam. cñ tñ sint due instātie z duo iudiciū. z tunc idem
ergo dicā in alijs actionibus cumulatis que sic habet vt snia
lata in vno pariat exceptionē rei iudicate in altero. qz nō pōt
reddi ratio diuersitatis cñ ista sint iudicia euisdem generis fu-
qualitatis z b̄ sentit Bar. in d. l. edicta. Et tamē hoc nō obstā-
te in talibus iudicijs nō admittit cumulatio vnde ista opi. nō
p̄t stare qz dicere qz fiat iudiciū z instātia sup quo nō pos-
sit ferri snia. Istud est nouum nec reperit iure cauti. ¶ Tñ
huius tertia opi. dy. in regula factū legitime. de reg. iur. quam
plene p̄sequitur Bar. in loco allegato que considerat multos
casus inter quos vnus solus remanet dubitabilis † videlicet
quādo iudex prius cepit inquirere quādo superuenerit accusa-
tor qui nō p̄sequitur sua vel suorum iniurijs. quod potest ēē
in criminibus publicis. vt insti. de pub. in. §. j. super isto te-
nēt docto. p̄fati qz superueniētē accusatore cesset inquisitio. z
hoc sequitur Bald. in l. ea quidem in vlti. char. C. de accu. z
Bald. in l. i. vacatā. in. vij. car. C. de bo. va. lib. r. dicit tamē
ibi B̄ng. † qz si delictum sui per quo iudex inquiri esset com-
missum iniuriā vel offensāz iudicis. tñ nunqz tolleretur in-
quisitio superueniētē accusatore. quia ipse p̄sequit iniuriāz
p̄rogiam fm Inno. in. c. ex parte de verb. sig. ergo debet p̄e-
ferri alijs vt l. si maritus. §. si nautem. sepe allegata z l. ij. in fi.
ff. de adulterijs Bald. autem. in ista materia variat. qz in l.
j. §. cum vrbem. de offi. p̄f. vt ipse dicit in effectu qz si in-
quisitio alias accusatio p̄origitur coram alio iudice. tñ per ac-
culationem nō tollitur inquisitio. quia iudex in quirens iam per-
uenit aliam iurta. c. nō posuisti. de foro cōp. z l. siquis postea
ff. de iud. Si autem p̄origitur vel fiat coram eodēz iudice tñ
subdistingue q̄tum ad articulum nostrum qz aut iam liquet
de causa. qz processus est publicatus z probatum crimē tñ
non admittitur accusator arg. l. q̄uis in dubitati. C. de adul-
terij. z quod ibi no. Aut nōdum liquet de causa. z tunc admittit
tunc accusator z excluditur inquisitio. Et b̄ sententiā refert
ipse fuisse Ly. in addi. in l. ij. §. j. ff. de mino. vbi hāc questio-
nem posuit. Sed in l. quedam in prin. ff. de edē. refertur Ly.
in addi. in l. iud. cōtra. ff. de lib. agno. nō fiat in ista sentētia
sed dicit qz etiam excluditur inquisitio. tñ addit tamen qz si
iudex habet accusatorem suspectum de collusionē ex officio suo

poterit in iudicio accusationis producere testes quos scit scire
veritatem super delicto per l. iij. §. si tibi iudicium. ff. de cōdi. ob-
turb. causam. ¶ Tu vero in isto articulo declarādo z addē-
do ad superi^{us} dicta potes dicere q^d si accusator superueniat as-
litem cōtestatam. vel habita pro cōtestata. l. antequam reus re-
spōdeat inquisitionis tunc cesset inquisitio q^d si scōs accusator.
superueniens antelitem cōtestatam. potest pferri primo si sit
magis ydoneus fm Barto. in. l. si plures. ff. de accus. ita vide
tur q^d accusator comparēs illo tempore sit preferendus sicut vide-
set p^{re}latus si a principio concurrisset cum iudice. Si vero cō-
pareat post litem cōtestatam duntaxat vel quasi cōtestatā.
tūc verior videtur opi. Ly. z Saly. qui cum sequitur in. l. ea q^d
dem. C. de accus. z hoc etiam tenet b^e Joan. de Zimol. quam
opi. Barto. z tenentii^{us} oppositum. q^d non est verum id quod
dicit Barto. q^d remediū extraordinariū non possit concurre-
re cum ordinario actu dūmodo alia regula non impediāt vt
j. dicam quando vnum tendit ad coadiuvationem alteri^{us} vt
dictum est. nam tex. in. l. cum in secundo. quem ipse allegat n^{on}.
bil facit. ibi enim additū hereditatis que est remediū ordinarīi
z bonorum possessio que petebat ex secūdo testamento que vi-
ci^{us} crederemur extraordinariū non concurrere ad eūdem effectū
etiam immo ad contrarios. q^d si poterat adiri hereditas de iure
civilī ex primo testamento scōm testamentū non poterat ista
re cum nemo possit decedere cum duob^{us} testamentis. Et con-
tra suam conclusionem est glo. ordinaria z no. quam ibi ap-
probant omnes communiter in. l. si. C. si aduer. rem. ius. quam
etiam tenet Spec. in tit. de resit. in integrū. §. qualiter. versic.
quid finimoz. vbi patet q^d licet minor appellauerit a sententia
pendente appellatione potest petere restitutionem in integrū.
quod est remediū extraordinariū vt. l. in cause. §. si. ff. de mi-
nori. Et si tu dicas ergo simul z semel secundum hoc poterit
procedi in inquisitione z in accusatione. Ad hoc respondeo
q^d concursus iste impeditur ex alia regula de qua. §. dixi re-
bendēdo dicta. do. Anto. q^d sentētia lata in vno pareret exce-
ptionem rei iudicate in alio in qua regula iudiciū precedens
obstat sequēti quando illa iudicia sunt equalia. Et hoc est q^d
dicitur q^d impeditur cumulatim in dicta. l. edita. z satis probat^{ur}
in. l. qui de crimine. in primo responso. C. de accusa. si tamen
velles defendere commune sententiā posses dicere quod per
accusationem sequentem ideo suspēditur iudicium inquisitio-
nis. q^d causa accusationis est maior q^d agitur de maiori p^{re}iū-
dicio propter penam talionis que imminet accusatori. Et ista
ratio maxime procedit de iure canonico scōm quod imposi-
tur minor pena per viam inquisitionis z iudicium dicitur ci-
uile vt in. c. per tuas infra de symonia nam per iudicium cri-
minale quod est maius suspenditur iudicium quod est minus
vt. l. fina. C. de ordi. iudi. z. l. per maiorem. ff. de iudi. z ibi pe-
Barto. q^d tamē regula illa z leges loquuntur de iudicio ciuili
quod tendit ad interesse partis. Item non loquuntur quando
proceditur super eodem crimine. ideo ista ratio non est omni-
no expedita. Et sitenens opinio Barto. per hanc rationem
nō haberes distinguere sicut ipse distinguit. verum inquisitio
est remediū ordinariū vel extraordinariū. q^d ratio cō-
curreret pariformiter ad vtrūq^{ue}. Ad ista tamen opi. Barto.
que est communior pro vera. immū placet mihi limitatio bal.
in illa. iij. §. j. ff. de mino. z in dicto. §. cum vrbem. quando cri-
men in iudicio inquisitionis esset plene z clare probatum sed si
non esset clare probatum vel nō plene. z fortius si nullo mo-
do. tunc posita opi. Bar. pro vera. similiter cessaret inquisitio
20 per accusationem. ¶ Pro primo dicto facit optime tex. z
quod ibi no. in. l. si rem quam. §. si. ff. de eucti. vbi dicitur q^d si
venditori denūciatur lis post publicatas attestaciones fm
quod exponit ibi glo. in congruo tempore videtur denūciari
quia iam superfluo venit in iudicio tempore quo ad nihil
posset esse vilis vel modici. Idem ergo a simili dicamus in
casu nostro si crimen erat clare z plene probatum in via in-
quisitiōis ne vtramq^{ue} remediū superfluo z inuilibus contra. l.
hec stipulatio. §. diuus. ff. vt legator. nomi. caus. Et ista est ra-
tio. Saly. refertētis Ly. licet non allegat. l. predictam in. d. l.
ea quidem. ¶ Secundum dictum procedit suspōsita opini-
Barto. ex eisdem rationibus. Sed si opi. Ly. esset vera quam
s. tenui tamen non est verum q^d dicit Salyce. in dicta. l. ea qui-
dem. vbi voluit q^d quis accusator non admittatur ante publi-
catiōis processum admittatur tamen post si in iudicio inquisi-
tioni crimen nō est probatū. fundat enim se q^d accusator de-
bet admitti ne crimina remaneant impunita contra. l. ira vul-
neratus. ad. l. acqui. que ratio concludit. cum reuerentia. q^d si
habet novos testes quos velit producere iunder non obstante
publicatione poterit eos inducere ex officio vt in. c. cum cla-
moz. §. de test. z statim dicere. Quinimmo z ipse tanq^{ue} coad-
f. iij

a C Scds accu-
fator. viò in ppo
sito q tradit Ly.
in. l. senatus. C. e:
z aliq p bal. in. l.
ij. §. fi. ff. de adul.
z p alex. i. l. libel-
loy. §. §. z aliud.
ff. eo.

Ros

Universidad del
Cario

ad preiudicio. et hanc similitudinem executorum ad pias causas in alijs administratoribus secutus est Barto. in l. i. §. in computatione. C. de iure deleg. allegans dicta Cy. in l. id qd pauperibus. C. de episcopo. et cler. Sed quicquid sit in executoribus in quibus videtur statui aliquid speciale in favoribus pie causa quod quale sit non determino pro nunc. In alijs administratoribus Barto. dicit in l. qui sub conditione reddenda. in prin. ff. de condi. et demon. quod administrator debet probare duo aliter qd per iuramentum v3 expensam esse a se factam. qd quilibet diligens et bonus vir tantumdem impendisset allegat ter. in l. i. C. de ali. pult. et in l. excellentia. C. de err. mil. anna. lib. xij. hoc et dicit vtrum regulariter exceptis casibus in quibus leges de expensis voluntarii iuramento expendantur. Et quod dico si bene respicias dicitur duplex conclusio.

44 + Prima est quod expensa non potest probari per iuramentum nisi in casibus specialiter a iure statutis. Secunda quod si probatur expensa facta in rebus domini. Ista probatio non concludit ad utilitatem probatoris nisi etiam probet se illam expensam fecisse. quia alius potuit eam facere. pro primo dicto facit ter. quem hic adducunt aliqui. Doder. in l. iij. C. de administrator. ubi ter. dicit qd sumptus facti per tutorem de. 45 bene probari + probationis autem appellatione in dubio intelligimus de plena vt. l. latius. et ibi per glo. et Barto. ff. de con. et demon. tra. et plene scripti in rubr. supra de proba. ergo videtur qd non sicut simpliciter iuramento etiam in expensis minutis non magne quantitates. Sed ad ista iura potest dici salvando sententiam communem quod debet intelligi de expensis de quibus vtriusque possunt haberi probationes quod non contingit in expensis minutis et modice quantitates vt dicitur est.

46 + quia cum agatur de modico preiudicio et probatio sit difficilis dispensatio admittitur iuramentum vt. c. statutum. §. cum vero in ter. et glo. de rescript. li. vij. et est optima. et no. in dem. presenti. de censib. in ver. negociandi Jo. tamen an. et Doder. in c. dilectum de foro comp. in l. i. q. dicit qd qui probatio debet admitti in istis minutis expensis est arbitrarius concordando cum doctrina superiori que videtur eis possu. mus. dicere qd arbitrium versabitur in qualitate persone et verisimilitudine expense. qd si persona sit non suspecta et verisimile sit tantum esse expensum vel saltem non verisimile statuit iuramento expendentis vt dictum est hoc tamen videtur esse sing. limitatum quando possit imputari administratori cur non conficiat librum et rationes quas tenetur facere de iure et multo fortius si consuetudo hoc habeat vt est casus no. et ibi per Barto. in l. creditor. §. inter cetera. ff. de lib. leg. et tradit idem Barto. post Jaco. de are. in l. i. §. officio. ff. de iure. et cur. dist. na. isto casu si administrator velit statui suo iuramento simpliciter non

47 vt esse standus quantitas + presumptio oritur contra ipsos hoc ipso qd obmissi rationes et propter culpam suam est arbitrarius beneficio huius probationis privilegiata. vñ si scripserit librum rectum facendum esset qd statueret libro suo cum iuramento sed si obmissi scribere videtur qd non sicut nisi alle concurrent concurat. et hoc et Bal. expresse et in executor ad pias causas in l. i. quod pauperibus in vlt. col. C. de epis. et cler. no. tamen per istam de gantem rationem. pro qua facit ter. in l. tutor qui reperit. in vlt. col. ibi no. de adm. tu. et ter. et glo. ordinaria de constit. in vlt. col. in ver. de nouo. de elec. dict. n. ibi ter. et qd ille qui ponit crimen contra electionem sine debita specificatione circumstantiarum si postea vult supplere circumstantias obmissas a principio iurando qd noticia eius superuenit de nouo non auditur. et ratio est dicit ibi glo. cur. no. admittitur probatio circumstantie per iuramentum sicut admittitur probatio noui criminis vt in c. vt circa de decr. lib. vi. quia est quid sibi imputetur. fuit enim in culpa proponendo crimine cuius qualitates non bene nouerat. vñ quando esset cōsuetudo qd istas minutas expensas administrator non scriberet concederem eodem opti. esse veram fz vbi non esset ista cōsuetudo. vel et fortius vbi esset cōsuetudo contra. tunc videtur dicitur vt supra qd sine alijs pietatibus non suff

48 ficeret iuramentum. + Statum autem si administrator cōfessit libris et rationes credatur simplr libro suo saltem cum iuramento etiam de magna quantitate. Barto. videt sentire qd sic in l. ex sententia. circa si. committit. ff. de testat. tu. et idem et Jo. an. in executor ad pias causas in loco preallegato in add. Spec. sed hoc vñ falsum. quia regula est qd in fauorem scribentis librum non statuit libro nisi in capitulis commotis ad capitula libri in quibus pos se fundat vt plene declarat Barto. in l. quedam. §. nuntiariorum ff. de ed. do. et do. Ant. et Doder. in c. iij. §. de fid. instru. Unde Bal. sentit oppositum in magna quantitate in loco preallegato.

49 hoc videtur verius de iure. et tenet etiam hic mod. et + Ad id sing. in l. i. §. in a. uterque tamen quia quando probaretur expensam esse factam sed specificet non probaretur quantitas. tunc iudex ex officio possit

taxare quantitatem ex verisimilibus instructionibus. ita declarat Bar. no. in l. cum seruus. ff. de verbo. oblig. et idem dicit sub dubio fore in d. §. in computatione. et benefacti quod ipse idem ponit in simili questione in l. non ignorat. C. de fruct. et lit. exp. et in l. i. §. si quis ius dic. non obit. C. Secunda conclusio videtur dubia qd ipse videtur tenere contrarium in d. l. cum seruus. Unde Jo. de imo. in d. l. qui sub conditione. concordando ista dicta in effectu distinguunt qd si est verisimile esse factam per procuratorem. tunc presumitur facta ab eo alias debet hoc probare et prosequere per exempla vt ibi per est et per Barto. in d. l. cum seruus. Et ad materia nostram vide quod nota. in capitu. vt preterit. §. de electio. C. In glo. posita in verbo fama. et incip. Ang. famam nihil per se proba. re. et in materia ista non est tractanda. hic qualiter fama in criminalibus et criminalibus probat. sed dōm est vt plene traditur per doc. post glo. in c. veniens el. j. §. de test. et in c. quid p no. uale. j. de ver. sig. et per Barto. in §. tormento. C. + Tangit ista hic do. Abb. vñm qd est multum no. qd dicit qd quando p cedit per inquisitionem tunc qd fama precedens et locum accusa. toris nihil operabitur ista fama qdum ad perficiendam probationem delicti vel coadiuandum ne ides dicatur esse accusator et testis contra. c. forus. j. de verb. signi. quod dictum esset val de no. si esset verum et sine dubio procedit quando testes qui fuerat recepti ante inquisitionem super fama non produceretur iterum post litem contest. vel quatuor enim cum producti fuerint ad finem fundandi et ordinandi iudicium et si fuissent producti parte citata nihilominus non probarent ad finem condemnandi reum per ea que habentur plene per Barto. in l. i. pre. scriptione ver. si. C. si contra ius vel vi. pub. et in c. veniens. el. j. §. de test. Sed qd iudex repetere eisdem testes super fama post litem conte. vel quasi tunc esset magis dubium. qd fama sit loco accusatoris cessat tamen ratio in fama pp quam accusa. tor vernus non potest esse testis scilicet periculum et interesse prius vt de dicit Barto. in l. i. in l. diuis. in vltima questione. ff. de cu. reo. qd iudex denunciatores criminis cum procedit per inquisitionem potest postea facere iurari vt testem et tamen denuncia. tio est ea inquisitionis sicut et fama. Quinimo est fortius in de nunciatore qd ipse puniatur si est in euidenti calumnia secus si sit in presumpta. Casus est no. scdm duas leg. quas ibi approbat Barto. in l. i. in l. ab accusatore. §. nunciatores. ff. ad tur. C. Et qd iste articulus incidenter nunc mihi venit in mentem suspensio

52 decidendum eius in si. istius glo. C. + Et qd hic dicitur qd fama precedere potest pcedi ad inquisitionem ratiocatur in dubio vtrum de iure civilis sit pmissa inquisitio simplr vel saltem fama precedere sicut de iure canonico vel potius regulariter sit prohibita. Et est questio antiqua de qua multa scribuntur in diuersis locis. allegandis. Nam accusatus et communiter antiqui dixerunt inquisitionem de iure civilis regulariter esse prohibitam sicut videtur dicere. ter. in c. i. circa prin. supra vt ecclesia hñt. Doder. tamen aliquas fall. de quibus vide per glo. et doc. in l. i. §. si publico. ff. de adul. et in l. ea qd. C. de accus. et per Sui. in Spe. in ti. de inqñ. §. qualiter circa prin. vbi enumerat multos casus. Sed hic. ma. et Barto. declaras eius dicta et perficiens ponunt vnam regulam generalem vt refert Barto. in §. si publico et in extranaganti ad repumendum in verbo p inquisitionem et in l. ab electis. §. calumniatores. ff. de infra. per quam inferunt postea lex conclusio. C. + Et igitur in ista materia eorum doctrina talis qd in omnibus casibus in quibus accusator possit accusare sine metu calumnie presumptio idest qd si deficeret in probando non puniretur de calumnia in illis iud. de iure civilis potest procedere per inquisitionem qui aures sint illi casus vide per glo. no. in d. §. calumniatores et per glo. et Barto. in l. i. in prin. ff. ad tarpilli. C. Sz queritur pro declaratione istius conclusionis que sit ratio vel ea huius conclusio. nis vt qd accusator non puniatur per inquisitionem presumptio iudex possit ingere. Hoc non declarat Barto. in §. si publico. C. + An causa duplex assignatur a diuersis doc. istius conclusionis. Nam ipse Barto. in §. calumniatores. allegato dicit qd causa est quia statuitur est vt nullus deberet damnari sine accusatore propter penam talis quam debet subire accusator ex qua presumitur qd rariis et moderatis deducatur crimen in iudicio et magis cessabit calumnia in iudicio criminalibus iuxta l. i. C. de accus. et l. scuti. in prin. ff. de eo. ti. et l. qñs. la. §. in fi. C. de adul. que ratio cessat vbiqñ accusator non probans non puniatur de calumnia. qd tunc non est ratio cur magis debeat permitti cul libet accusare quam iudici inquirere ex quo neuer eorum timet penam talionis. Secundam rationem assignat Saly. in l. i. ea quidem. C. de accus. qd inqñtio subrogat in locum accusatoris vt in ter. nfo. in ver. non tñ. Si ergo permittit accusatio. ergo

53 qd esse permittit inqñtio vbi non potest dari ratio diuersitatis. Unde

Unde Jo. an. et Archi. in c. in fidei. de hereti. li. vj. et preben dunt ibi gl. que dicit no. qd dispositio facta in causa inquisitio nis non trahitur ad causam accusationis. quoniam in istis iudiciis cum est eadem ratio facile fit extensio de vno ad aliud. si cur videtur declaratum in c. de his. §. eo. in illa. q. vtruz absoluta in iudicio inquisitionis possit iterum accusari. Sed prima ratio assignata per Barto. et secunda similiter assignata per Sa. 54 ly. non videtur sufficiens. qd + dato qd fini aliqui casus in quibus accusator non puniatur de presumpta calumnia semper tamen accusator puniatur de vera et euidenti calumnia pena talionis vt. l. i. vxor. §. si. ff. de adul. et ibi per Barto. et per eundem in l. i. in senatus. §. eos. ad tarpil. et est casus in l. i. C. qui accus. 55 no. poss. quod + tamen non probatur in iudice qd si non probat crimen puniatur pena talionis quia sit in euidenti calumnia. licet puniatur extra ordinem si fuit in dolo vt. l. i. leuiter. et ibi no. C. de execu. tu. Et idem videmus in simili in denunciatore qui propter necessitatem officij publici. quod hñt etiam locus in iudice non puniatur pena talionis sed extra ordinem vt est casus. et ibi hoc declarat Barto. in l. diuis. ff. de custo. reor. vnde qd in toto processu vel in aliqua parte ipsius accusator possit esse in euidenti calumnia et magis puniretur qd iudex adhuc videre tur durare ratio preallegata. Et per hoc et pz qd no. est eadem ratio pmittendi inquisitiones sicut accusationem. et contra istas conclusionem. §. positam insurgit ang. multis vbi in l. i. si va-

56 cania. in q. et iij. car. de bo. vacan. li. x. + Primo qd qd certum est qd fama precedens accusationem excusat a presumpta calumnia p. l. i. ff. de here. insti. et per l. i. quidaz. §. qd dicitur. ff. de acq. here. Tu vide ter. in terminis et ibi Barto. in l. i. miles. §. mulier. ff. de adul. quem ipse allegat ad hoc in l. i. in prin. ff. ad tarpil. et in dicto. §. calumniatores. et boni ter. et ibi Barto. in l. i. C. si ser. aut lib. ad decu. aspi. in quibus pbatur qd fama excusato dolo et delicto psumpto. et tamen de iure civilis sed et no. reperitur. cautum qd fama precedente potest procedi ad inquisitionem. Sed ista ratio potest faciliter tolli. quia dato qd non reperitur iure cauti si tamen vere cessaret ratio cur non permititur inquisitio de iure civilis in isto casu. tunc dispositio facta in accusationem traheretur ad inquisitionem vt sicut quis eo casu pde accusare. ita iudex possit inquirere per doc. gl. no. quaz ibi approbant omnes in l. querlam. C. de fals. et per rationem su pra dictam. quia inquisitio subrogatur loco accusationis.

57 + Preterea potest dici qd satis caueatur de iure civilis vel ex pte vel ex ideritate rationis. expresse quidem. qd hoc videtur probari in l. iustissimos. C. de of. rec. pronin. vbi imperator dicit se procedere ad punitionem iudicium ex infamia sibi delata quam. l. ad hoc allegat Barto. vt. j. dicitur. ex ideritate aures rationis. quia si ex alijs quibusdam vehementibus presumptio. nibus probatur qd iudex potest inquirere vt plene infra dicitur referendo dicta Saly. et plene dicit in c. am oporteat. §. e. post Anno. et doc. Et videtur probari ista conclusio not. in l. i. §. si quis vlti. verbo questur. ff. de question. et in c. i. circa mediu §. vt cel. benef. vbi papa dicit se non ex plenitudine potestatis sed ex debito ordinario iusticie formasse inquisitionem qd orta erat suspitio ex quibusdam agitatibus cora se contra inqñtionem. ergo eades rōne si pcedat fama publica qd no. est leuis presumptio vt hic in ter. similiter poterit procedi per inquisitionem non. n. debet alligari animus iudicis ad vnam speciem presumptiois vt in c. preterea. et in c. in nostra. §. de testi. et in l. iij. §. tu. ma. §. si. de testi. C. Secundo dicit Ang. qd reperitur aliquis casus qui non comprehenditur sub ista regula ergo doctrina est imperfecta. nam videmus qd in crimine suspecti tutoris iudex pcedit per inquisitionem vt. l. iij. §. preterea. ff. de super. tu. et tamen accusans in crimine suspecti puniatur de calumnia scdm gl. in l. i. §. sciendum. de super. tu. et ibi per Barto. Sed ipse non perpendit de duobus ad intellectum illius littere. Primo qui dem qd ibi iudex inquit super notorio vt clare colligitur ex v. bis illius littere quo casu cessaret presumptio calumnie in dubi tamen in accusatore. et sic metus pene ex calumnia. Secundo non perpendit qd ibi iudex inquit civiliter no. criminaliter ad remotionem dumtaxat. quo casu iudicium est civile vt plene declarat Barto. in d. §. sciendum. et hoc etiam indicat ibi ter. in §. multum clare qui dicit qd hoc pmititur spāt fauore pupillorum ex quo datur intelligi qd inquisitio est civilis non criminalis quia si esset criminalis et delictum esset notorium semper posset inquiri vt. l. ea quidem. C. de accusato. C. Tercio dicit ipse contra Barto. qd saltem iudex iudicem posse formare inquisitionem speciale super omni crimine super quo precessit generalis inquisitio quia fm hoc facilius posset fieri fraud legi et lex esset iudicio contra. l. i. fraud et l. non dubium. ff. et C. de leg. gl. Nam iudex de facili posset volendo inquirere specialiter pus premittit inquisitionem generalem. Nec obstat si dicas ergo

inquisitio generalis est frustratoria. que tamen permittitur a iure in autem de collat. §. iudemus. et l. congruit. ff. de offi. pre. si. cum alijs similibus. quia ad hoc responderet quod ista inquisitio generalis operabitur effectum suum si iudex inueniat aliquod crimen in quo specialiter permittitur inquisitio contra regulas iuris. Sed ista responsio non videtur posse subline. ri. quia generalis inquisitio scdm hoc remanebit superflua in criminalibus in quibus non potest specialiter inquiri qd non

57 est dicendum. + quia iudicia preparatoria nunquam habent locum vbi iudicium ad qd sit preparatio non potest sequi vt 58 traditur in l. iij. §. ibidem. ff. ad exhiben. et + est regula communis qd lex non inducit remedia superflua vt. l. j. §. vnde qd ratur. ff. de publi. nec valet id quod allegat de fraude que adhibetur legi. qd si ex coniecturis posset deprehendi ista fraus puta qd formaretur generalis inquisitionem tempore insolito vel aliter. Tunc fatendum esset qd nec inquisitio specialis procederet nec generalis operaretur aliquem effectum sicut + dicimus

59 de lege que quamuis sit generalis si tamen sit in fraudem contra vnum potest rescindi et ab ea appellari vt. l. i. in fi. ff. de do. excep. et declarat Barto. in l. i. ff. de app. reci. vbi autem non est talis suspitio fraudis cum in dubio presumatur pro iudice et p officiali publico vt. l. j. C. de ponde. et aur. illa. li. x. et l. j. C. de predijs cur. eo. lib. non video quare hic sequitur aliqua ab. furditas. Ipse tamen in ista materia ponit quatuor regulas

60 quarum prima est ista. + Abicimus relaxatur aliquid de solennitate iuris impercedendo super accusatione vel in accusando

61 ibi semper iudex potest procedere per inquisitionem. + Et ista regula inferitur qd iudex ad denunciationem officialis publici. potest inquirere vt dictum est qd per denunciationem officialis crimen efficitur notorium vt. l. ea quidem. C. de accus. et in notorio relaxatur iuris ordo et solennitas. §. q. j. c. de manifest. et in c. ad nostras de iur. iur. Sed istud dicitur cum reuerentia est falsus. quia sequeretur qd scdm hñt qd in delictis grauioribus in quibus non creditur denunciatores. et sic delictus non est notorium iudex non posset inquirere qd est contra ter. et ibi per Barto. in l. diuis. ff. de custo. reor. et tenet Barto. expresse in l. i. §. quies. ff. de of. prefec. vr. et similiter non procedit id qd ipse dicit improbando istam regulam videlicet qd ideo in crimine suspecti tutoris iudex potest procedere per inquisitiones. qd in accusatione suspecti relaxatur iuris solennitas qd mulier que no. prosequitur suam iniuriam vel suorum admittitur ad accusandum in isto crimine. l. i. §. conseqens de susp. tu. Maz si ista esset causa cur iudex procedit per inquisitionem. tunc non diceretur hoc induci in fauorem pupilli. cui cum sit persona famo. rabilis sepe iudex prouidet ex officio vt. l. illud cum. l. sequen. ti. ff. de tuto. et cur. da. ab bis et probatur in c. i. sollicit. et ibi per doc. §. de restitu. spol. Preterea vt. §. diximus facultas inquirendi permittitur ibi si crimen sit notorium. ergo potest quod illa non est ratio quia mulier admittitur ad accusandum licet qualitas notorietatis et fauor pupilli vt plenius supra declaratur. C. Tercio inferit ipse ex hac sua regula quod in omnibus casibus in quibus quis accusat sine metu calumnie iudex potest procedere per inquisitionem qd hic relaxatur aliquid de obseruantia iuris. C. Nec obstat. dicit ipse quod fama excusare a presumpta calumnia et tamen non potest inquiri de iure civilis propter solam famam precedentem qd intelligit conclusionem suam quando aliquis posset accusare sine metu calumnie vere non presumptio sicut maritus et si. persone. Que verba sunt falsissima quia psona ille que excusatur a calumnia intelliguntur excusari a calumnia presumpta ab euidenti autem. l. a calumnia vere probata nullus excusatur vt no. declarat Barto. in l. i. in senatus. §. eos. ff. ad tarpil. et est casus in l. i. vxor. §. si. ff. de adul. et in l. i. in fi. C. qui accusare no. possunt. C. + Secunda regula sua est regula quam posuit Barto. in §. si publico quod propter delictum commissum coram iudice. quis committitur in iniuriam ipsius et offendit eius aures iudex potest inquirere vt. l. nullum. C. de testib. et l. iudemus. C. de proba. Sed ista iura habent alium et veriorum intellectum quem ponit Saly. in l. i. ea quidem. C. de accusa. de quo statim dicet.

62 mus. C. + Tertia regula sua est quod in crimibus atrocioribus iudex potest procedere per inquisitionem per l. congruit. ff. de offi. pref. qua hic intelligit et per l. iij. §. mandatis. ff. ad l. iul. pe. hoc probat ipse ratione. quia in istis criminibus atrocioribus relaxatur aliqua solennitas iuris quia potest procedi de iuramento in honorem dei vt. l. prouinciarum. C. de ferijs ergo fm primam regulam iudex poterit inquirere sed prima iura allegata per eum intelligantur aliter scdm doc. v3 quod propter generalem inquisitionem precedentem potest formari inquisitio. Et quod loquitur etiam in criminalibus non atrocioribus patet quia textus in lege congruit

¶ Precedat
fama adde bene,
facere vltra et q
addidi. &c. ti. l. c.
inquisitionis. .6. q
sufficiat in ad q
cōsulat. l. ud. ro.
in cōf. vj. q. 6. in
cipi. visis necessa
rius in facto zc. z
in cōf. lxxvj. in
cipi. in causa nobi
li viri z in cōf. c
ic. l. cipi. in propo
sitione z per
ang. notabiliter i
cōf. d. lxxvj. q. 6
incipi. flagitanti
ad puncta. vbi et
ponit qd dicitur
bona fama z qñ
probetur z in cō.
fl. cccij. q. 6. inci
pi. in qñe pcedi
cta vbi dñc qd ille
q pñc famaz ha
betur promouet
z in cōf. cccvj. in
cipi. super pñcto
dubio zc. vltimo
vide qd latissimè
tradit. f. d. l. c. c.
oportet in sexta
et septima. z cōtra
col. 3. c. o. i.

Mittwoch

7
80
81
b
82
83
b

b
tê.
re r
qñ
me
nis
tal
pro
cun
in.
bat
tar
z g
se. §
ff. t
z d
lun
ban
dã
no
eac
ff.
no
ly.
tex
fac
ver
pe.
to
cer
fio
qu
sta
tã
au
ca
pi
ne
d.
ad
vb
tũ
tem
le
in.
ibi
ff.
na
ter
pi
in
de
v.
qu
ad
põ
al
tan
vt
ba
lex
fi
te
ne
pe
ri
co

concludunt qd non tenetur accusatus respondere per. d. c. nō
tibi dico. et per ea que habentur. q. i. si peccaverit nisi accuset
de crimine quod impedit executionem officij peracta peniten
tia. quia tunc quod reus teneatur respondere de crimine fit in
favorem sui. xij. q. iij. c. pdest. xlv. dist. c. et qui emendat. cum
multis alijs ne. l. i. ministrando in ordine aggraveret peccatum
do. Abb. moder. in. c. ij. supra de cōfessis late examinans istū
articulum in effectu approbat dicta Inno. et Spe. cum proce
ditur per inquisitionem. sed cum proceditur per viam accusa
tionis approbat ista dicta in criminalibus impediētibz ere
cutionis. peracta penitentia officij si in ista crimina peccasti in
fama. et hoc inquit ultra Inno. et Spe. in alijs criminibus
tenet qd etiam si accusatus sit diffamatus de crimine non tene
tur respondere vtrum commiserit crimen vel nō per iura preal.
per rationē quā assignat spe. in loco allegato. qd accusator dū
venire instructus et paratus probare crimen alias non debet
illud in iudicio deducere. ij. q. vij. sciant cuncti. vj. q. j. si tan
tum. et c. si omnia ergo non debet relevari ab onere proban
di per responsonem rei. Et ista ratio maxime concludit in po
sitionibus et capitulis que proprie sunt vt quis relevet ab onere
reprobandi vt in. c. ij. de cōf. l. vj. et in de. sepe. de verb. signi.
Hanc differentiam inter inquisitionem et accusationem pbat
ipse per simile et bis que ponit Jo. an. in regula infamibus.
110 de regu. iur. in mercu. et vbi pcludit qd pars que obicit electo
qd non est idoneus cogitur hoc probare et tñ si iudex inquirat
ex officio super habilitate persone electi non iudex sed ipse ele
ctus cogit probare se habilem ita ergo erit in proposito. quia
precedente infamia facilius relevabitur iudex per responsonem
rei a pbatione criminis quam ipse accusator. Et ad istud aduer
te. qd ista conclusionem pūctualiter in accusatore monit Tho
mas secunda secunde. q. lxxix. arti. j. vbi concludit. qd reus qui
non respondet in iudicio vtz. crimen commiserit de quo accusat
peccat mortaliter. qd subtrahit debitum iusticie ipsi iudici cui re
netur parere tanquam superiori. Item peccat in proximum et
in detrimentum eius. qd si accusator non possit probare crimē
punietur pena talionis. cum tamen instituerit accusationem in
stam. vnde dupliciter est iniustus. Non obit. ter. in. s. bis au
toritatibus. ver. non tibi dico. qd quando reus videtur respō
dere iudici accusationi ipse non prodit se sed prodit iudici.
111 ce qui cum cogit ad respondendum. + Unde videmus qd
actus qui sunt p coactionem non dicuntur simpliciter volun
tarij. nec etiam quo ad effectum iuris. vnde non dicuntur pro
prie facti ab agente sed ab eo qui ex causa actionis. l. a cogen
te vt plene declaratur in. c. cum dilectus. et c. abbas. supra qd
me. causa. et ideo peccator non dicitur se prodere sed magis p
di. Et hanc sententiam sequitur Jo. an. in addi. spec. allegans
Thomam in loco allega. et Hof. in summa ita tenentem in
illo. s. vij. ver. rix. et melius sentit quam senserit in gl. sua in. c.
ij. de cōf. l. vj. Hanc eadem opi. secutus est Bar. in vlt. qd
in illa. l. ij. s. qd observari. C. de iura. ca. vbi ex precedenti. q. et
illa declarat qd ea que dicit in. l. marcellus. s. j. ff. re. amo. intel
lexit cum crimine deducitur incidenter vel ad repellendum nō
cum principaliter vt puniatur et qd ista opi. sit vera probatur
qd si tenemus prius opi. tñc segitur qd litis contestatio nō est faciē
da in criminalibus cum litis contestatio fiat per responsonem
ad libellū negando vel confitendo. narrata quod est falsissi
mum vt. absentem in ter. et gl. ff. de penis. et l. si maritus. s. p
scri. ff. de adul. nec valet responso quam facit Bald. in. s. qd
observari. dum dicit qd accusatus tenetur respondere libello p
pter naturam iudicij et litis contestationis que fit per conflictū
actoris et rei vt. l. j. C. de lit. conte. Non tamen tenetur respon
dere positionibus et capitulis. quia vt dictum est accusator nō
debet relevari ab onere probandi. s. debet venire instructus et
paratus. pro qua conclusione videtur casus no. in. l. vnus. s.
ij. ff. de questio. vbi ter. dicit qd si nulla indicia precedunt con
tra reum reus non est torquendus sed instandum est accusato
ri vt probeat crimen testibus et argumentis. Confirmatur quia
vt dicit ter. in. l. de minore. s. tormenta. circa medium. ff. de q.
fit. Initium probationis de crimine non debet assumere accu
sator de domo rei. ergo moltominus ab ipso reo. Itaqz ad istā
rationem rñdetur qd etiam iuramentum quod prestat a parte
parti est inducendum vt relevet ab onere probandi vt. l. cum qui
ff. de iur. iur. in prin. et tamen hoc potest prestat super crimi
ne cum agitur ad penam ipsius criminis vt. lege lex corne
lia. s. hac lege. ff. de iniurijs. et l. iij. s. j. de iure iur. et no. in. l.
maritus. ff. de questio. Et ad. l. s. allegatam dicendum est
qd ter. in. l. vnus. loquitur quando reus negat crimen vt
paret ex prin. text. dum dicit qd reus non est torquendus.
nam de rostra non queretur antequam reus interroga
retur simpliciter super crimine quia est remedium subsidia.

rium vt. l. j. in prin. ff. de questio. Ad rationem text. in. s.
commenta. dico qd maior ratio efficit vt postqz reus est pars in
dicij possit interrogari iudice vel a parte quam qd aliqui de
domo sua non debeant produci contra reus. sicut videmus qd
quis reus civilibus teneatur respondere positionibus acto
ris vt in iuribus preallegatis. non tamen tenetur edere sibi in
strumenta sua contra se. vt in. c. j. s. de probati. Unde opi.
sancti Thome et Jo. an. an. relinquitur vera. Et quamvis le
ges q loquuntur de iuramento voluntario habeant aliquā dif
ferentiam ad casum quando reus debeat respondere positio
nibus et capitulis quia in iuramento deciditur lis in favorem
rei si iuret se commississe crimen quod non est in responsonem
quo ad positiones et capitula secundum Bald. in. d. s. quod
observari. tamen quia non reperit lex expressa vel canon hoc
vetans in criminalibus et in ipso proceditur ad instar civilij
vt. l. absentem. ff. de penis. hoc sufficit maxime quia in fine iu
ramentum et responso ad positiones conveniunt. quoniam
vtriusqz inducitur ad relevandum ab onere probandi vt di
112 cum est. Et ad materiam istam vide glo. sing. et. + ange. ibi
in. l. amplior in prin. C. de appella. que vult quod iudici in
terroganti ex officio super crimine reus semper teneatur re
spondere licet non parti ponenti vide etiam Bald. in. l. j. C.
de pe. iudi. qui male iu. qui tenet expresse qd in criminalibus po
sitiones non possint haberi pro confessis. quia ipse non debet
respondere. Et per ista est sufficienter expedita materia
decreta. Sed doc. moder. hic referentes ex parte dicta domi.
113 Flor. adhuc annectunt tres questiones. + Prima est. vtrum
ex inquisitione generali possit sequi condemnatio reo citato.
Secunda vtrum si reus petat accusatorem exprimere diem in
libello quia vult reprobare testes accusatoris de falso vtrum sit
audiendus. Tertia et ista est questio difficilis vtrum si expri
mur dies in libello et testes pbant de alia die vel non pbant
de die sed de mense contento in accusatione reus debeat ab
solui vel condemnari. Super prima. q. Barto. vbiqz tenet
qd ex generali inquisitione non potest sequi condemnatio ad
penam criminalem sed bene potest sequi remotio ab officio
vel administratione. Ita intelligit. l. iij. s. preterea de suspes
tu. et text. iure canonici in quibus dicitur qd virtute generalis
inquisitionis facit contra caput et membra vnus ecclesie po
test sequi privatio a beneficio vt in. c. cum dilecti in fin. et in. c.
ad petitionem. s. eo. et no. Inno. in. c. h. j. de pur. ca. Ita ponit
ipse in. d. s. si publico et in epagatū ad reprimēdū in sbo per
inquisitionem et in. l. j. s. sciendum. ff. de suspe. tu. Sed hoc
dicere generaliter non videtur verum. + Primo quia text. in
s. preterea dicit qd ibi permittit inquisitio generalis ad re
motionem favorem pupillorum ergo in contrarium est ius
commune. + Preterea de iure canonico inquisitio vel remotio
a beneficio in causa inquisitionis est pena quod patet quia ex
processu inquisitionis pena imponitur de iure canonico vt in
c. inquisitio in fin. in prin. s. eo. quoniam est maior pena que
imponatur ex illo processu regulariter vt ibi dicit glo. ergo se
cundum Barto. nō potest formari inquisitio generalis quia
tendit ad puniendum. + Unde potest dici et melius qd sicut in
s. preterea est speciale favore pupilli qd iudex generaliter inquis
rit in favorem ipsorum. Intellige tamen si delicta sunt notoria
vt videtur dicere ter. ita favore ecclesiarum speciale est vt pre
cedente infamia sicut supra dixi possit procedi ad inquisitio
nem vel ad condemnationem ex inquisitione generali. + mul
ta enim prouideri iudex ex officio in favorem ecclesiarum que
alias non prouideret vt in. c. cum nobis olim. s. de electione.
et in. c. si forte in ter. et glo. de ele. libro sexto. et in. c. constitu
tis el. j. s. de app. et similiter est speciale in favorem reipubl. vt
officialis possit cōdemnare ex inquisitione generali sicut com
muniter praticatur quamvis in nulla lege hoc probetur expres
se. + Nam text. in. l. si quos. C. de offici. pzo. quem allegat
Bald. ad hoc in. l. iubemus. C. de probat. potest intelligi de
inquisitione speciali. Et ista ratio videtur esse melior quam
ratio Bal. quem ipse assignat in. l. observare. s. proficisci ver
vi. queritur. ff. de offi. procon. et leg. vbi dicit qd quia in crimi
nalibus proceditur ad instar civilium sicut contra administra
torem nostrum competit actio generalis ad reddendam rōnez
vt. l. j. in fin. et ibi per Barto. ff. de nego. gesto. et in. l. j. C. si ad
uer. rem in. ita potest respu. competere ius formandi inquisitio
nem generalem cōtra officiales suum pro quibuscumque delictis
que ratio cōcludit vel inserti necessarii si est vera qd etiam prius
tus potest accusare administratores suos generaliter nō expri
mēdo delictus neqz locuz neqz tempus de furtis et alijs delictis
cōmissis in administratione qd est falsum et cōtra. glo. ord. bar.
115 et omnes in. l. j. s. sciē. s. allegata. + Unde melius est dicere
vt dixi. quia contra officialem publicuz fauore respu. statuitur
plura

plura exorbitantia a iure vt patet in. l. nulli vel in. l. quisquis
C. quous ap. non rect. vbi probatur fm. Ang. quod officia
lis a sententia lata in finidatu non appellat. Item ex his que
habentur in aut. vt iud. sine quoquo suff. s. necessitate. debet
tamen scire qd Bal. quē referunt hic aliqui moder. in. l. edita
C. de edē. in repetitione paduana in ver. vij. oppo. simplici
ter dicit qd semper ex inquisitione generali potest sequi condē
natio quia reus est citatus ad faciendū defensionem suam.
et ita dicit debere intelligi. l. congruit de offi. pze. et ter. in. s.
iubemus in aut. de colla. et alia iura de hoc loquētia. Nec ob
qd in accusatione debet specificari crimen cum loco et tempo
re. quia accusatio est odiosa. sed secus est inquisitione que non
est ita odiosa sicut accusatio que ratio est multū debilis mari
me de iure civilij. quia si hoc requiritur in accusatione regulari
ter concessa. ergo fortius requireretur in inquisitione que cō
tra reum est eiusdem effectus. et regulariter est prohibita vt. s.
dictum est. et isto modo arguendi videtur Bald. in. d. s. profici
set ver. quinto. quero vbi sequitur opi. Barto. et communē
quod debeat in inquisitione apponi locus et tempus sicut in
accusatione que opi. videtur probabilior. quia ex quo est eadē
ratio in inquisitione que in accusatione solēntis requisitam
vna debet seruari in altera. casus est no. in. l. si ci. h. s. si vni.
116 ff. de tras. vbi probatur + quod solēntis requisita in vno
contractu trahitur ad alium in quo est eadem ratio. facit opi
me glo. no. quam ibi approbat Barto. in. l. si tibi. s. quedam
ff. de pac. vbi patet qd dispositio facta super vna actione trahi
tur ad aliam in qua est eadem ratio. pro his adduco tibi glo.
no. in. c. cupientes in prin. in verbo immediata de elec. lib.
vj. vbi glo. sentit quod in materia non exorbitanti dispositio
facta super appellatione trahitur ad causam que agitur co
ram pontifice per vias aduocationis. Unde Bald. dicit et no.
in. l. j. C. qui accusare non possunt in prima Ear. qd vbiqz
causa dispositio est cōmunitis accusationi et inquisitioni semper
dispositio in accusatione trahitur ad inquisitionem super quo
vide quod plene scripsi de isto articulo in. c. nulli. s. eo. discuti
endo dicta Bald. in. l. non solum. s. qd de iniur. et licet gl.
in. l. querela. C. de fal. sentiat oppositum reprobatur tamen ibi
per Barto. quia inquisitio succedit loco accusationis. vnde
dispositio in accusatione extenditur ad subrogationem loco
sui vt. l. j. s. hac actio. si quis test. lib. et hac ratio videtur Bar.
in. s. si publico. et similiter glo. singu. in. c. in fidei. de hereti.
libro sexto que dicit quod dispositio facta in inquisitione non
trahitur ad accusationes non est vera et reprehenditur ibi per
Joan. and. in. nouel. Et ex dictis ibi per euz et per Archidia.
patet quod etiam in materia exorbitanti dispositio facta de vno
istorum trahitur ad alium vbi est eadem ratio cuius contra
rium dicit Joan. and. in. nouella in. c. frequens de restitu. spo.
117 libro sexto. + Circa secundam. q. Barto. dicit in. l. eo qui
reus de publi. iudi. et in. l. ij. s. quod si ephe. in. fin. de eo qd
cer. lo. quod si reus petat accusatorem cogit ad exprimendū diē
in libello quia vult forte reprobare testes accusatoris vel pro
bare aliter se non commississe delictum punibile pura quia ol
cit se vulnerasse ad sui defensionem actor cogitur diem expri
mere per ea qd habentur in. l. j. s. editiones. ff. de eden. vbi gl.
118 et dicit. dicunt quod licet instrumentum regulariter de
beat edī sine die et consule. Hoc tamen fallit nisi reus velit ar
guere instrumentum de falso. Secundo per text. in. d. l. qd si
ephe. vnde patet qd actor cogitur exprimere locum et diē sine
solutione in libello quando inter est rei hoc fieri. Et hanc sen
tentiam sequitur Bald. in. s. editiones. nisi iudex probabiliter
suspicaret reum petente apponi diem in libello. qd hoc calū
niosē faceret. d. Joan. de Imol. in. dicta. l. is qui reus. et aliqui
moder. hic reprehendunt Barto. ratione satis debili. dicunt
enim qd quis iudex possit interrogare partem vbiqz equi
tas mouet iudicem ad interrogandam. vt. l. vbiqz. ff. de
interrogatio. actio. et in. c. cum Joannes. s. de fide instrumē.
Tamen istud est intelligendū vbi specialiter non disponere
tur contrarium alias clausula specialis derogaret generali vt
in. c. j. s. de rescrip. et l. doli clausula de verborum obligatio.
cum ergo in. l. libellorum. in fin. prin. dicatur qd accusator nō
cogitur inuinus diem ponere. ergo ista dispositio specialis de
rogabat regulē positā in. l. vbiqz. Sed ista ratio videtur
contra ter. et no. per glo. in dicto. s. editiones. vbi expres
se prohibetur apponi dies in edictione instrumenti. et tamen
ex causa pars cogitur diem edere. Dicamus ergo qd si reus
non alleget sua interesse vt. s. dictum est tunc loquitur ter. in
l. libellorum sed quando sua interesset. tñc ne subtrahatur de
fensio parti cogitur diem exprimere. loquitur enim ter. ille cū
accusator proponit accusationem simpliciter non quando re
119 ex ista causa hoc peteret. Circa tertium articulum Bar.

in loco allegato concludit in effectu duo. de quibus est viden
dum inter alia. Et primo qd si testes non probant diem deduc
tū in accusatione debet sequi absolutio. Secundo qd si accu
sator non exprimit diē quia iudex non cogit eū ad hoc. et pro
bat delictū esse commissum legitime de certo mēse. Reus pro
bando qd de illo mēse ipse commisit factum intentatum in accu
satione licite et impune. verbigratia probando qd vulnera
120 accusatorem ad suā defensionē debet absolui + quia cum in
dubio non presumatur delictum vbi potest capi alia coniectu
ra vt in. l. ij. in text. et glo. C. de pri. hered. et l. merito. ff. pro
soc. et traditur in. c. j. s. de presump. et in. c. estote. j. de reg. iur.
121 + ad fugiendum delictum non presumatur pluralitas. et sic
accusator videbitur deduxisse illud idem factum quod reus
probat ad sui defensionem. Non obstat ter. in. c. cum Joā
nes. s. de fide instrum. vbi videtur probare qd nisi per confes
sionem partium constet vnum actum tantum esse gestum pre
sumitur pluralitas actuum ita qd testes rei deponentes hic de
vno insultu facto certa die. et de percussione facta causa defen
sionis non excluderet intentionem accusatoris quia de eodem
mense potuit iterum percutere non sue defensionis causa sed
illicite. Et Nam ad hoc respondet ipse quod ille ter. loquitur
in causa civilij nos autē in causa criminali qua ista pluralitas
non presumitur vt fugiatur presumptio delicti. Et sic sentit
122 clare. + quod si ego in libello deducto mutuum esse tibi fa
ctum certo tempore. verbigratia. tali die talis mēsis vel sim
pliciter de tali mēse. Et testes recte deponunt de mutuo. di
cit tamen de tempore se non recordari. quia potest deponere
de alio mutuo facto de tempore quam de mutuo contento in
libello. Ista probatio non cōcludit et est insufficientis. Cir
ca primum dictum principale domi. Joan. de Imo. in. d. l. is
qui reus. et aliqui moder. hic referentes dicta domi. Card.
floren. qd in effectu sequitur conclusionem Barto. dicunt qd do
ctrina Bartol. procedere potest quando delictum intentatum
in accusatione esse reiterabile et nō esset factus articulus et con
fessus per reum qd de mēse intentato in accusatione illa per
cussio vel delictum non fuit commissum nisi semel. Sed vbi
delictum esset reiterabile puta homicidium. vel si esset itere
rabile partes confiterentur qd semel tantum fuit commissum.
tunc isti dicunt qd illud dictum Bartol. non procedit. quia
accusator videns non esse probatum diem positam in accu
tione allegabit se errasse et per consequens corrigendo errorem
remoto die expresse poterit obtinere ac si simpliciter accusasset.
potest autem corrigi error probando rem alter se habere iuxta
nota in. c. fin. de cōf. et in. c. cum causam. de probat. Sed
ista dicta sunt falsa et impossibilia multipliciter. Nam aut te
stes non probauerunt de alia die specificē sed solum de mēse.
Aut probauerunt de alia die simpliciter. + Primo casu impos
sibile est dicere qd per dicta testium corrigatur dies accusatio
nis. quia dictum testis potest se referre ad diem accusationis
sicut ad alius quomodo ergo constat de falsitate confessionis
facite in libello licet dictum testis sit obscurum non video. In
secundo casu ad hoc dicendum est qd ista correctio non admi
nistratur. quia aut vis per hanc correctionem libellū emendari. aut
mutari. + Primum fieri non potest. quia cum diuersitas loci et
temporis inducat sine dubio diuersitatem facti vt. l. j. s. illud.
ff. de aqua quoti. et est. et. l. testium in fin. C. de testi. l. ij. q.
123 ite. c. nihilominus in glo. + emendatio non permittitur vbi
cunctis per eam mutaretur actio vel factum deductum in libello
secundum Barto. plene in. l. edita. C. de eden. Aut vis istam
esse mutationem. et tunc ista non posset fieri post litam contesta
tam et dato qd posset fieri tunc condemnatio non posset sequi
ex priori processu sed eū opus nouo libello et noua accusatio
et hoc est qd in isto articulo expresse declarat et dicit Barto. in
l. denunciasse. s. quod tamen. ff. de adulte. Unde reiecta ista
distinctione simpliciter videtur tenenda positio Barto. etiam
si delictum non sit reiterabile. quia ista stant simul qd delictū
non fuerit commissum nisi semel vere et tamen qd delictum pro
batum alia die quam contenta in accusatione non sit idem
delictum cum deducto in accusatione ex quo locus et tempus
variant substantias vt dictum est l. ergo verum sit hoc delictū
semel esse commissum verumtamen est aliud esse deductum fal
so quod nunquā fuit factum vel non probatur fuisse factum et
aliud delictum verum fuisse probatum vel probationem pos
set referri ad aliud delictum ab eo quod est intentatum quia
commissum alio die vel loco vnde semper inuenitur qd proba
tio testis vel refert se ad aliud si de alia die specificē loquitur
vel potest se ad aliud referre et dato vt dixi qd pluralitas actus
non presumatur. Ista conclusio cōfirmatur per bar. no. in. l. j.
in prin. ff. de alea. vbi inducit ter. pro ista pclusio. Et hanc posi
tionē p rōnes pdictas et Bal. plures disputas in. l. j. s. vij.

